

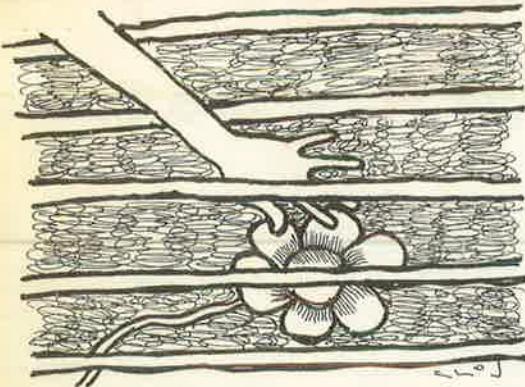
குப்பா

காலாண்டுக்

கவிதை இதழ்

அக் - டிச். 2000
விலை ரூ. 15/-

அப்புல் ரகுமான் நூல்கள்

கிடைக்கும் இடங்கள்

திருமகள் நிலையம்
55, வேங்கட நாராயணா ரோடு,
திருக்கார்,
சென்னை - 600 017.

நர்மதா பதிப்பகம்
16/2, ராஜாபாதர் தெரு,
திருக்கார்,
சென்னை - 600 017.

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்
52-சி, வடக்கு உஸ்மான் சாலை,
திருக்கார்,
சென்னை - 600 017.

விஜயா பதிப்பகம்
20, இராஜவீதி,
கோவை.

சென்னையில்

கவிக்கோ

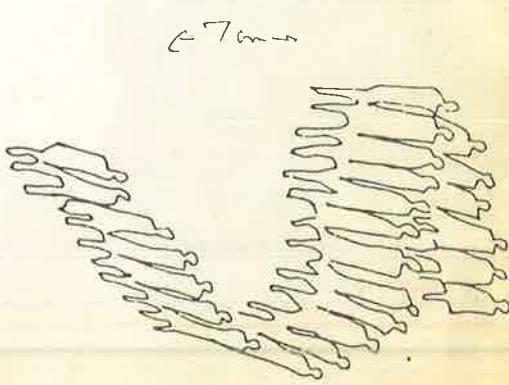
கிடைக்கும் இடங்கள்

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்
52-சி, வடக்கு உஸ்மான் சாலை,
திருக்கார்,
சென்னை - 600 017.

திலீப் குமார்
216/10, ராமகிருஷ்ண மடம் சாலை
மயிலாப்பூர்
சென்னை - 600 004.

கீழைக் காற்று வெளியீட்டகம்
10, அவுவியா சாகிப் தெரு,
எல்லீஸ் சாலை
சென்னை - 600 002.

படிப்பகம்

பூத்துஷா

காலாண்டுக் கவிதை இதழ்

கவிதை

கண்டா நாட்டுப்
பூர்வீகக் கவிதைகள்

- பாலா

தண்ணீர்
- க.து.மு.இக்பால்

மாக் ப்ரேவர்
- வெ.ஸ்ரீராம்

குருதிக் கோடு
- சஜ்ஜாத் புகாரி

மனைஷ் சொல்
- அறிவுமதி

சங்கற்பாம்
- மோனாகுலாடி

இரு கவிதைகள்
- இக்பால்

நேர்காணல்

உ_லகக் கவிஞர்கள்
சங்கத் தலைவர்
ச.மோகன்

கட்டுரை

தாய்ப்பறவை: புவியரசு
- சிற்பி

எழுத்தச்சன் பிறந்த பூமியில்
- பொன்.செல்வகண்பதி

கவிஞர் திருலோக சீதாராம்
- முருகு சுந்தரம்

அண்மையில் படித்தேன்
- த.பழுமலய்

சிற்பிப் பகுதிகள்

பரம்பரைச் சொத்து
(சங்க இலக்கியம்)

கவிதையென்றால்...
கவிதைப் போட்டி

நாட்டுப்புறப் பாடல்
பாத்தி

வேதக் கவிதை
தேன்கூடு

உ_ரைகல்

அப்துல் ரகுமான் பக்கம்

ஸ்ரீகா

அக்டோபர் 2000 இதழ் 5

முதன்மை ஆசிரியர்
அப்துல் ராமான்

ஆசிரியர் குழு
சீற்பி
மீரா
புவியரசு
பா.செய்பிரகாசம்
இந்திரன்
பாலா
தமிழ்நாடன்
பழுமலை
ஐ.மு.இக்பால்
பொன்.செல்வகணபதி
அறிவுமதி

வழவையெப்பு
புக்ஷேந்தி

தனி இதழ்	ரூ. 15
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 60
வெளிநாடு	ரூ. 160
ஆயுள் கட்டணம்	ரூ. 1000

கவிக்கோ
20, முதல் கடல்வழிச் சாலை
வாஸ்மீகி நகர்
சென்னை - 600 041.
தொலைபேசி: 4417737
E-mail: kavikko@hotmail.com

மறுமதிப்பீடு வேண்டும்

பாரதி கவிதையை ஆண்களியவர். பாரதிதாசன் அதன் கைகளில் ஆயுதம் தந்தவர்.

இருவரும் தமிழ்க் கவிதையின் இரு பெருந் திருப்புமுனைகள்.

இதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

ஆனால் காலம் அவர்களுக்குக் கோயில்கள் கட்டிவிட்டது.

விழாக்கள், புத்தகங்கள், சொற்பொழிவுகள் என்று ஆராதனைகள் நடந்தன.

வீர வழிபாடு தொடங்கிவிட்டது.

தமிழ்க் கவிஞர்கள் பாராட்டப்படுகிறார்கள் என்பதில் மகிழ்ச்சி தான்.

ஆனால் இதனால் ஒரு பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் இருவருக்கும் பின்னால் கவிஞர்களே தோன்றவில்லை என்று சொல் லும் அளவுக்கு ஒரு குருட்டுத்தனம் உண்டாகியிருக்கிறது.

இந்த இருவருக்கும் பின்னால் தமிழ்த்தாய் கருத்தடை செய்து கொண்டாரா என்ன?

இருவருக்கும் பின்னால் கவிதையை மற்றொரு பரிமாணத்திற்குக் கொண்டு சென்றவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்க் கவிதை இவர்கள் இருவரோடு நின்று விடவில்லை. அது பரிணமித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

அதைப் பார்க்கும் நடுநிலையான பார்வை இல்லை.

இந்தப் பார்வையை ஏற்படுத்த ஒரு வழிதான் இருக்கிறது.

பாரதியையும் பாரதிதாசனையும் அளவுக்கு அதிகமாக ஊதிப் பெருக்கிக் காட்டும் வீர வழிபாட்டை விட்டு விட்டு, அவர்களுடைய படைப்புகளைப் பற்றிய மறுவாசிப்பும், நடுநிலையான மறுமதிப்பீடும் செய்தாக வேண்டும்.

இது அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அவர்களுக்கும் நியாயம் செய்வதாக இருக்கும்.

அய்வு ஜனனி

திருமுகம்

■ கவிக்கோ 2000, கனிமரம் பிஞ்சகளோடும், காய்களோடும், இலைகளோடும், கிளைகளோடும், தழையத் தழைய அடையாறு ஆலமரம் போல் அகன்றும், விரிந் தும், கவிநிழல் பரப்புவது கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் குளிர்ச்சி தரு கிறது. கவிதைமயமான அடைப்படம். பார்க்குத்தோறும் படபடக்கிறது மனச. பாடல் பல பிறக்கும் போல் இருக்கிறது!

பேனா. மனோகரன்
திருப்பத்தூர், சிவகங்கை
மாவட்டம்.

■ இதழில் கடிதங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, இருப்பது வாசகர்களை மதிக்கும் தங்கள் பண்பை உணர்த்துகிறது.

ஸ்ரோடு தமிழன்பன் அவர்களின் நேர்காணல் முத்தாய்ப் பாய் அமைந்துள்ளது.

கவிதை பற்றி கவிஞர்களின் கருத்துக்கள் சிந்திக்கும்படியும், சிறப்பாகவும் உள்ளன.

வசனத்தில் கவிதை படிக்கப் படிக்க வியிக்கவும் வியக்கவும் வைக்கின்றது.

வலம்புரி லேனா திருவாலம்பொழில்.

■ கவிஞர் ஸ்ரோடு தமிழன்பன் நேர்காணலில் புதிய தகவல்கள் புன்னைக்குத்தன. 'பாப்லோ நெருடா'வின் கேள்விகள் புதிய சிந்தனைச் சிறப்பத்தை செதுக்கின. அறிவியல் அலைவீச்சில் கவிதையும் கைகோக்கும் காலம் மிக அருகிருப்பதை கூட்டியும் கூறி யுள்ளார் நெல்லைமுத்து. முறைசாரக் கவிதைகளின் முறையீடுகளை நிறைவாக ஆய்ந்துள்ளார் தமிழ் நாடன்.

"புதிலோர் முடிச்சு நாள்" கவிக்கோவின் உரைகளற்ற மொழியால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

சோழபுரம் தாஹா,
சென்னை - 600 016.

■ கவிஞர் தமிழன்பனின் நேர்காணல் நல்ல சுவை. பதிலளிப் பதில் கூடப் படிக்கும் உள்ளத் திற்குள் ஒரு கவியமுகு உணர்வு களை உருவாக்கிட, முடியு மென்பதற்கு அவரது முதல் பதிலே சாட்சியாக அமைந்திருந்தது!

பாப்பாக்கு இரா.செல்வமணி,
திருநெல்வேலி.1

■ நேர்காணல், கட்டுரை மற்றும் சில கவிதைகள் சிறப்பாக இருந்தன.

சங்க இலக்கிய அறிமுகம் போன்ற புதுக்கவிதை வளர்ச்சி யின் ஆரம்ப காலச் சிறந்த கவிதைகளை அறிமுகப்படுத்த வாம். பிரமிள், அப்துல் ரகு மான். பிச்சமுர்த்தி, தமிழன்பன்... இப்படி.

இது நல்ல கவிதைக்கான அடையாளமாக அமையும். கட்டுரை, நூல் விமர்சனங்களை அதிகப்படுத்தலாம். இந்தியன் சமஸ்தானார்க்குடி.

■ கவிஞர் ஸ்ரோடு தமிழன்பனின் சுயசரிதைச் சுருக்கமாக அமைந்திருந்தது அவருடனான நேர் காணல் இன்றைய கவிதைகள் எப்படி உள்ளன? எப்படி கவிதை கள் அமைய வேண்டும் என்று பலவாறாக கவிதை குறித்து பேசியிருக்கிறார் 'கவிதை - இன்னொரு வகை கட்டுரையில் பா.செயப்பிரகாசம்..

இரா.நாகராஜன்,
திருவையாறு.

■ அப்துல் ரகுமானின் 'கவிஞர் இறந்தபோது...' கவிதை ஆயிர மாயிரம் வார்த்தை களைச் சூல் கொண்ட கருத்து மேகம். இதில் ருந்து பொழிந்தவை அர்த்த மூள்ள ஆன்மீகத்தேன் மழை.

'புதிலோர் முடிச்சு' மரபு நாரில் கட்டிய புதுமலர். துன் பத்தை இன்பமாக்கும் உச்ச பட்ச யோகம். தத்துவமற்ற வெற்றிடத் தில் ஜனித்த ஞானத் தத்துவம். வெறுப்பை நேசிக் கும் விருப்பத் தேடல்.

கவிஞர்.த.மு.சா.காசா முகைதீன், நெல்லை - 627 005.

■ கவிஞர் ஸ்ரோடு தமிழன்பன் அவர்களின் நேர்காணல் பல புதிய கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தது. தமிழ்நாடன் அவர்களின் முறைசாராக கவிதையை முறைப்படுத்தும் முறை அந்புத மாக இருந்தது. மொத்தத்தில் கவிக்கோ படித்து முடித்ததும் பாதுகாக்கப் படவேண்டிய ஒன்றாக உருப்பெறுவது உள்ளத்திற்கு மகிழ்வை தருகிறது.

ஆ. ஆழகேசன்,
எட்ப்பாடி.

கன்டா நாட்டுப் பூர்வ குடிகளின் கவிதைகள்

தமிழில்: பாலா

காலனிப் பெண்கள்

நிலா நார்த் சன்

Nila North Sun

(கன்டா நாட்டுப் பெண்கவிஞர் - பூர்வ குடிப்பெண்)

இங்கிருக்கிறார்கள்

சில கடினமான பெண்கள்

ஒருத்தி 12 வயதில்

சிநேகிதி ஒருத்தியைச் சுட்டவள்

பின் யாரோருவரையும் சுட்டதில்லை

ஆனால் பாய்பிரண்ட் ஒருவனைக்

கத்தியால் குத்தியிருக்கிறாள்

அவன் தோளில்

இன்னொருத்தி

பெரிய பிள்ளைகளோடு சண்டையிட்டவள்
பள்ளியில்

இப்போது 30 வயதில்

பூர்விகக் குடி சபையின் உறுப்பினர்களை

ஒருகை பார்க்கிறாள் மதுக்கடையில்

வெள்ளைக்காரப் பெண்களையும் தான்.

இவளொருத்தி

வயிற்றில் குழந்தையோடு

5 சண்டைகள் போட்டவள்

250 பவுண்ட் கணவனை

உதைத்தில் இரண்டு முன் பற்களில் ஆட்டம் உண்டு.

3 சண்டைகள் போட்டது

ஜூன்மீப் பகையாளிகளிடம்

அவள் வயிற்றில் அவர்கள் மிதித்தாலும்

ஜெயித்தது என்னவோ அவள்தான்

தெருமுனை வரை விரட்டியிருக்கிறாள்.

இன்னொரு பெண் நல்ல சண்டையை நேசிப்பவள்

யாரையும் விபிறு கலங்க அடிப்பவள்

இந்திய மதுக்கடைகளில் குடிக்கிறபோதுமட்டும்

ஒரு மாதிரியாக இருப்பாள்.

இவர்கள் எல்லோரும்

எனக்கு நன்பார்களாக விரும்புகிறார்கள்.

இது இனி எனக்கு நல்லதே என்று

நம்புகிறேன் நான்

அவர்களின் எதிரியாய் இருப்பதைவிட
ஆனால் எந்த நேரத்திலும்

மதுக்கடை நாற்காலியில் இருந்து

அடித்துச் சாய்க்கலாம் அவர்கள் என்னை
எனவே எப்படி அவர்களோடு

குடித்துத் தொடர்ந்து நற்பொழுதைக் காண்பது?

குழந்தையுடன் அம்மா

லெனோர் கீஷிக் டோபியாஸ்

Lenore Keeshig - Tobias

(கன்டா நாட்டுப் பூர்வகுடிப் பெண்கவி - வாழும் கவிஞர்)

ஓ அம்மா! எத்தனை தடவை

அமர்ந்திருக்கிறேன் அதன்மேல்

அமர்ந்திருந்திருக்கிறேன் அதன்மேல்

அந்த அடுப்பங்கரை நாற்காலியில்

என் கூந்தலில் சிக்கிய

இருவு உறக்கத்தொடு

விளையாடி நின்ற பகலோடு

குழந்தை நிறைந்த வயிற்றுடன் நீ

குழந்தை நிறைந்த வயிற்றுடன் நீ

நெருக்கி நெருக்கி நெருக்கி என்னை அழுத்தி

என் தோளோடு தோளாக

என் தோளோடு தோளாக

என் முதுகு சேர்த்து

அடங்காத என் கூந்தலுக்குச்

சமாதானம் தந்து நீ

எனக்குத் தலைவாரிக் கொண்டிருக்கையில்

எனக்குத் தலைவாரிக் கொண்டிருக்கையில்.

தண்ணீர்

க.து.மு. இக்பார்ஸ் (சிங்கப்பூர்)

வெயிலின் வாய் உன்னை

விழுங்கி விட்டதாக நினைத்துக்

கொண்டிருந்தேன்

மழையாக நீ

மன்னுக்குத் திரும்பும் வரை

கடலுக்குள் ஆறாய்க் கலந்துநீ

களங்கப் பட்டுவிட்டதாகக்

கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்

ஒரக் கரையில் நீ

ஹற்றாகச் சரக்கும் வரை

இறங்கிவர மட்டுமே உனக்குத் தெரியும் என்று

என்னிக் கொண்டிருந்தேன்

ஆவியாக நீ

ஆகாயத்தில் ஏறும்வரை

உயிர்களை உண்டாக்கும்

உன்னதப் பொருளாகவே

உன்னைப் பாடிக் கொண்டிருந்தேன்

முழுகிச் செத்தவர்களை நீ

முதுகில் குமந்து காட்டும் வரை

தண்ணீரோ...

பு அழுக்கை மட்டுமே உன்னால்

போக்க முடியும் என்றிருந்தேன்... என்

சோக அழுக்கை

நீ கண்ணீராக வந்து

கத்தம் செய்யும் வரை.

ஜெர்மனியின் ஹனோவர் (Hanover) நகரில் 1/6/2000 முதல் 31/10/2000 வரை நடைபெற்ற மாபெரும் கண்காட்சியில் (Expo 2000) வைப்பதற் காக அந்நாட்டின் அரசாங்க ஆதரவில் இயங்கி வரும் குதெ இன்ஸ்டிடிட் (Goethe Institute) இக்கவிதையைத் தேர்வு செய்திருக்கிறது.

200க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து, ஏறத்தாழ நான்கு கோடிப் பார்வையாளர்கள் கலந்து கொள்ளும் இக்கண்காட்சி "மனிதகுலம் - இயற்கை - தொழில்நுட்பம்" என்னும் கருப்பொருளை மைய மாகக் கொண்டிருக்கும்.

தமிழ் முரச 6.10.91 இதழில் முதலில் வெளிவந்த 'தண்ணீர்' சிங்கப்பூர் தேசியக் கலை மன்ற ஆதரவு டன் 1995இல் ஆர்.டி.ரயில்களில் இடம்பெற்றது.

நூற்றாண்டு விழா நினைவாக

மூக் ப்ரெவர்

சொற்கள்

பிரேஞ்ச் இலக்கிய உலகில் 'மக்கள் கவிஞர்' (1990 - 1977) எனப் போற்றப்பட்டவர் மூக் ப்ரெவர் (Jacques Prevert). பாமர்களின் வாழ்க்கை, அவர்களுடைய விருப்பு, வெறுப்பு, பிரச்சினைகளை அவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் அவர்கள் மொழிலே இலக்கியத் தரமாகப் பாடல்களை எழுத முடியும் என்று நிறுபித்தவர். அவருடைய 'சொற்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு விற்பனையில் சாதனை படைத்தது. இதுவரை 30 லட்சம் பிரதிகளுக்கு மேல் விற்றிருக்கிறது. இந்தக் கவிதைகளை வெப்புரீராம் தமிழில் அழகாக மொழிபெயர்த்தி நூக்கிறார். க்ரியா - அவியான்ஸ் : பிரான்சேஸ் சென்னை இணைந்து 'சொற்கள்' என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டி ரூக்கிறார்கள். அதிலிருந்து...

இந்தக் காதல்

இந்தக் காதல்
இவ்வளவு வன்முறையான
இவ்வளவு மென்மையான
இவ்வளவு மிருதுவான
இவ்வளவு நம்பிக்கையிழந்த
இந்தக் காதல்
பகல் பொழுதைப் போல் அழகாக
வானிலை மோசமாக இருக்கும்போது
மோசமாக இருக்கும் அந்த வானிலையைப் போன்ற
இவ்வளவு நிஜமான இந்தக் காதல்
இவ்வளவு அழகான இந்தக் காதல்
இவ்வளவு மகிழ்ச்சியான
ஆனந்தமான
மேலும் இவ்வளவு பரிதாபமானதுமான
இந்தக் காதல்
இருட்டிலுள்ள குழந்தைபோல் பயந்து நடுங்கியும்
ஆனாலும் இரவின் மத்தியிலும்
நிதானமிக்காத மனிதனைப் போல்
தன்னைப் பற்றிய ஒரு நிச்சயத்துடன்
மற்றவர்களைப் பயமுறுத்திய
அவர்களைப் பேசவைத்த
வெளிறச்செய்த இந்தக் காதல்
நாம் கண்காணித்தோம் என்பதால்
கண்காணிக்கப்பட்ட இந்தக் காதல்
துரத்தப்பட்ட புணபடுத்தப்பட்ட தொடரப்பட்ட
முடிக்கப்பட்ட மறுக்கப்பட்ட மறக்கப்பட்ட
இந்தக் காதல்
நாம் அதை
துரத்திப் புணபடுத்தித் தொடர்ந்து முடித்து மறுத்து
மறந்தோம் என்பதால்
இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுடன்
முழுமையாக ஒளிர்ந்துகொண்டிருக்கும்
இந்தக் காதல் முழுமையாக
உன்னுடையது
என்னுடையது
எப்போதும் புதுமையான ஒன்றாக
இருந்துகொண்டிருப்பதோடு அல்லாமல்
மாறாதது
ஒரு தாவரத்தைப் போல் அவ்வளவு நிஜம்
ஒரு பறவையைப் போல் அவ்வளவு தூடிப்பு
கோடைகாலத்தைப் போல் அவ்வளவு
குடானது அவ்வளவு உயிர்த்திருப்பது
நாம் இருவரும்
போகலாம் திரும்பிவரலாம்
மறந்துவிடலாம்
மீண்டும் உறங்கிப் போகலாம்

விழித்துக்கொள்ளலாம் அல்லுறலாம் மூப்படையலாம்
சாவைப் பற்றிக் கணவுகாணலாம்
விழிப்புடன் இருக்கலாம் புன்னைக்கலாம் சிரிக்கலாம்
பின்னர் இளமையும் அடையலாம்
அங்கேயே நின்றுவிடுகிறது நம் காதல்
கழுத்தையைப் போல் பிடிவாதமாக
ஆசையைப் போல் துடிப்பாக
ஞாபகத்தைப் போல் பிடிவாதமாக
மனக்குறைகளைப் போல் மென்மையாக
பளிங்கைப் போல் குளிர்ச்சியாக
பகல் பொழுதைப் போல் அழகாக
குழந்தையைப் போல் மிருதுவாக
புன்னைக்கடியுடன் நம்மைப் பார்க்கிறது
ஓன்றும் சொல்லாமல் நம்முடன் பேசுகிறது
நான் அதைக் கேட்கிறேன் நடுங்கியபடியே
கத்துக்கிறேன்
உனக்காகக் கத்துக்கிறேன்
எனக்காகக் கத்துக்கிறேன்
தயவுசெய்து உனக்காகவும்
எனக்காகவும் உனக்காகவும்
ஒருவரையொருவர் நேசிக்கும்
நேசித்த அனைவருக்காகவும்
ஆம், நான் உன்னிடம் கத்துக்கிறேன்
உனக்காக எனக்காக எனக்குத் தெரிந்திராத
மற்ற அனைவருக்காகவும்
அங்கேயே இரு
அசையாதே
போய்விடாதே
காதல் வயப்பட்டிருந்த நாங்கள்
உன்னை மறந்துவிட்டோம்
எங்களை நீ மறந்துவிடாதே
உன்னை விட்டால் இப்பழியில் எங்களுக்கு
யாருமில்லை
எங்களை உறைந்துபோக விட்டுவிடாதே
மிகத் தொலைவிலும் எப்போதும்
எங்கிருந்தாலும்
இருக்கிறாய் என்று தெரிவி
காலந்தாழிந்து ஒரு வனத்தின் முலையில்
நினைவின் கானகத்திலிருந்து
திடென்று வெளிப்படு
எங்களுக்குக் கரம் நீட்டு
எங்களைக் காப்பாற்று.

வீட்டுப் பாடம்

இரண்டும் இரண்டும் நாலு
நாலும் நாலும் எட்டு
எட்டும் எட்டும் பதினாறு ஆகும்...

சொல்லுங்கள், என்றார் ஆசிரியர்
இரண்டும் இரண்டும் நாலு
நாலும் நாலும் எட்டு
எட்டும் எட்டும் பதினாறு ஆகும்
ஆனால் அதோ ஒரு லயர் பறவை
பறக்கிறது ஆகாயத்தில்
குழந்தை அதைப் பார்க்கிறான்
குழந்தை அதை அழைக்கிறான்:
என்னைக் காப்பாற்று
என்னுடன் விளையாடு
பறவையே!
ஆக, இறங்கி வருகிறது பறவை
குழந்தையுடன் விளையாடுகிறது
இரண்டும் இரண்டும் நாலு...
சொல்லுங்கள், என்றார் ஆசிரியர்
குழந்தையோ விளையாடுகிறது
பறவை அதனுடன் விளையாடுகிறது...
நாலும் நாலும் எட்டு
எட்டும் எட்டும் பதினாறு ஆகும்
பதினாறும் பதினாறும் என்ன ஆகும்?
பதினாறும் பதினாறும் ஓன்றும் ஆகாது
நிச்சயமாக முப்பத்திரண்டு ஆகாது
எப்படிப் பார்த்தாலும் ஆகாது
அவை அங்கிருந்தே போய்விடும்
தன் பள்ளி மேசைக்கடியில்
குழந்தை பறவையை
ஒளித்துவைக்க
எல்லாக் குழந்தைகளுமே
அதன் பாடலைக் கேட்கின்றன
எல்லாக் குழந்தைகளும்
அந்த இசையைக் கேட்கின்றன
எட்டும் எட்டும் தங்கள் முறைக்குப் போய்விடுகின்றன
பிறகு நாலும் நாலும் இரண்டும் இரண்டும்
அவரவர் முறையில் அங்கிருந்தே
ஒட்டுவிடுகின்றன
ஓன்றும் ஓன்றும் ஓன்றாகவும் ஆவதில்லை
இரண்டாகவும் ஆவதில்லை
ஓன்றும் ஓன்றும் கூடப் போய்விடுகின்றன
லயர் பறவை பாடிக்கொண்டிருக்கிறது
குழந்தையும் பாடுகிறது
ஆசிரியர் கத்துக்கிறார்:
கோமாளித்தனத்தை நிறுத்துகிறீர்களா?
ஆனால் மற்றக் குழந்தைகளைல்லாம்
இசையைக் கேட்கின்றன
.பள்ளியறையின் சுவர்களைல்லாம்
அமைதியாகச் சுரிகின்றன
கண்ணாடிச் சன்னல்கள் மணலாக ஆகின்றன
எழுதும் மை நீராக

பள்ளி மேசைகள் மரங்களாக
சாக்குக் கட்டி மலைமுகடாக
பேஸாக்கூடு பறவையாக.

பறவையின் உருவச் சித்திரம்

முதலில் ஒரு கூண்டின் சித்திரம் தீட்டு
திறந்த கதவுடன்
பின்னர் தீட்ட வேண்டியது
கவர்ச்சிபாக ஏதாவது
எனிமையாக ஏதாவது
அழகாக ஏதாவது
பயனுள்ள ஏதாவது
பறவைக்கார்கத்தான்
பிறகு சித்திரம் வரைந்த சீலைத் துணிச்சட்டத்தை
ஒரு மரத்தின்மேல் சாய்த்து வை
ஒரு பூங்காவிலோ
ஒரு தோப்பிலோ
அல்லது ஒரு காட்டிலோ
மரத்தின் பின்னால் ஒளிந்துகொள்
ஒன்றும் பேசாமல்
அசையாமல்...
சிலவேளை பறவை சீக்கிரம் வந்துவிடலாம்
ஆனால் அந்த முடிவிற்கு வருவதற்கு
பல வருடங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்
நம்பிக்கை இழக்கக் கூடாது பொறுத்திரு
தேவையானால் வருடக் கணக்கில்
பொறுத்திரு
பறவையின் வருகையின் விரைவு அல்லது
தாமதத்திற்கும்
சித்திரத்தின் வெற்றிக்கும்
எவ்விதத் தொடர்புமில்லை
பறவை வரும்போது
அது வருவதாக இருந்தால்
மிக ஆழந்த மௌனம் காட்டு
கூண்டில் பறவை நூழையும்வரை காத்திரு
நூழைந்தவுடன்
தூரிக்கயால் கதவை மென்மையாகச் சாத்தி
கூண்டுக் கம்பிகள் அனைத்தையும்
ஒன்றந்பின் ஒன்றாக அழித்துவிடு
பறவையின் இருக்கள் எதன்மீதும்
படாமல் இருக்கக் கவனம்கொள்
பின்னர் மரத்தைச் சித்திரமாகத் தீட்டு
அதன் கிளைகளிலேயே மிக அழகான ஒன்றைத்
தேர்ந்தெடு
பறவைக்காகத்தான்
பிறகு பசும் தழைக் கொத்துகளையும்

காற்றின் புத்துணர்ச்சியையும்
குரிய ஒளித்தூசியையும்
கோடை வெப்பத்தில் புந்களிடையே
பூச்சிகள் எழுப்பும் ஒசையையும்
வண்ணமாகத் தீட்டு
பிறகு பறவை பாட விழையும்வரை
காத்திரு
பறவை பாடவில்லையென்றால்
அது மோசமான அறிகுறி
சித்திரம் மோசம் எனும் அறிகுறி
ஆனால் அது பாடினால் நல்ல அறிகுறி
உன்னை நீ அறிவித்துக் கொள்ளலாம்
எனும் அறிகுறி
ஆகப் பறவையின் இறகுகளில் ஒன்றை
பிக் மென்மையாகப் பிடிக்கி
சித்திரத்தின் ஒருமுலையில்
எழுது உன் பெயரை.

மனச்சோர்வு பெஞ்சின்மேல் அமர்ந்திருக்கிறது

சதுக்கமொன்றில் ஒரு பெஞ்சின் மேல் அமர்ந்திருக்கும்
ஒரு மனிதர் உங்களை அழைக்கிறார்
நீங்கள் கடந்து செல்கையில்
தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் முக்குக்கண்ணாடு
பழைய சாம்பல் நிறக் கோட்டு
மெலிந்த சுருட்டைப் புகைத்தவாறு அமர்ந்திருக்கிறார்
அவரைக் கடந்து செல்கையில் அழைக்கிறார்
அல்லது சும்மா ஏதோ உங்களிடம் சைகை செய்கிறார்
அவரைப் பார்க்கக் கூடாது
செவிமடுக்கக் கூடாது
செவிமடுக்கக் கூடாது
கடந்து சென்றுவிட வேண்டும்
அவரைப் பார்க்காதது போல
அவரைக் கேட்காதது போல
கடந்து சென்றுவிட வேண்டும்
நடையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும்
அவரைப் பார்த்திர்களென்றால்
உங்களுக்குச் சைகை செய்வார்
பின்னர் யாருமே எதுவுமே
அவரருகே நீங்கள் சென்று
அமர்வதைத் தடுக்க முடியாது
நீங்கள் கொடுமையாகத் துன்புறவர்கள்
அவர் தொடர்ந்து புன்னகைக்கிறார்
நீங்களும் அதே புன்னகையைப் புன்னகைக்கிறீர்கள்
அப்படியே அதே போலவே
எவ்வளவு புன்னகைக்கிறீர்களோ அவ்வளவு

துண்புறுகிற்கள்
கொடுமையாக
எவ்வளவு துண்புறுகிற்களோ அவ்வளவு
புன்னகைக்கிற்கள்
சடுசெய்ய முடியாதபடி
ஆக, அங்கேயே இருந்துவிடுகிற்கள்
உட்கார்ந்து உறைந்துபோய்
பெஞ்சின் மேல் புன்முறுவதுடன்
உங்களுக்கு மிக அருகில் குழந்தைகள்
விளையாடுகின்றன
கடந்து செல்பவர்கள் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்
அமைதியாக
பறவைகள் பறந்து செல்கின்றன
இரு மரத்திலிருந்து கிளம்பி
மற்றொரு மரத்தை நோக்கி
நீங்களோ அங்கேயே இருக்கிற்கள்
பெஞ்சின் மேல்
உங்களுக்குத் தெரியும் உங்களுக்குத் தெரியும்
இனி ஒருபோதும் நீங்கள் விளையாடப்போவதில்லை
இந்தக் குழந்தைகளைப் போல
உங்களுக்குத் தெரியும்
இனி ஒரு போதும் நீங்கள் கடந்து
செல்லப்போவதில்லை
இங்கு செல்பவர்களைப் போல
இனி ஒருபோதும் நீங்கள் பறந்து போகப்போவதில்லை
இரு மரத்தை விட்டு இன்னொன்றை நோக்கி
இப்பறவைகளைப் போல.

நீண்ட காலைப் பொழுது

காப்பிக் கடையின் தகர் மேடைப் பரப்பில்
வெந்த முட்டை ஒடு உடையும் சத்தம் கொடியது
பசித்திருக்கும் மனிதனின் நினைவில்
சலசலக்கும் இந்தச் சத்தம் கொடியது
அந்த மனிதனின் தலையும் கொடியதூன்
பெரிய கடையின் கண்ணாடியில்
காலை ஆறு மனிக்குத் தன்னைப் பார்த்துக்கொள்ளும்
பசித்திருக்கும் மனிதனின் தலை
தூசியின் நிறம் படிந்த தலை
இருந்தாலும் 'போத்தேன்' கடையின்
ஷோகேஸ் கண்ணாடியில்
அவன் பார்ப்பது அவனுடைய தலை இல்லை
தன்னுடைய மனிதத் தலை
அவனுக்கு லட்சியமே இல்லை
அதைப் பற்றி அவன் நினைக்கவில்லை
அவன் கணவுகாண்கிறான்
வேறொரு தலையைக் கற்பனை செய்துபார்க்கிறான்

உதாரணமாக ஒரு கன்றின் தலை
தொட்டுக் கொள்ள வினிகர் சட்டி
அல்லது மக்கள் சாப்பிடும் ஏதாவதொன்றின் தலை
தன் தாடையை மெதுவாக அசைக்கிறான்
மெதுவாக
பற்களை மெதுவாக நறநறவெனக் கடிக்கிறான்
ஏனெனில் உலகம் அவனை என்றாகிறது
இந்த உலகிற்கு எதிராக அவனால்
ஒன்றும் இயலவில்லை
விரல் விட்டு என்னுகிறான்; ஒன்று இரண்டு முன்று
ஒன்று இரண்டு முன்று
அவன் சாப்பிட்டு முன்று நாட்கள் ஆகிவிட்டன
முன்று நாட்களாக வெறுமனே
திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறான்
இப்படியே நீட்க்காதென்று
நீட்க்கிறது
முன்று நாட்கள்
முன்று இரவுகள்
சாப்பிடாமலேயே
அந்தக் கண்ணாடிகளுக்குப் பின்னாலேயோ
சமைத்த இறைச்சித் துண்டுகள் புட்டிகள் ஊறுகாய்கள்
இறந்த மீன்களுக்கு டப்பாக்கள் காவல்
டப்பாக்களுக்குக் கண்ணாடி காவல்
கண்ணாடிக்குக் காவலர்கள் காவல்
காவலர்களுக்குப் பயம் காவல்
ஆறு தரதிருஷ்ட சார்டைன் மீன்களுக்குத்தான்
எத்தனை அரண்கள்...
சற்றுத் தொலைவில் ஒர் உணவு விடுதி
காப்பி - பாலாடை, குடான் பிறற வடிவ பன்
அவன் தள்ளாடுகிறான்
அவனது தலைக்குள்
சொற்களின் பனிமுட்டம்
சொற்களின் பனிமுட்டம்
சாப்பிடுவதற்கு சார்டைன் மீன்கள்
வெந்த முட்டை காப்பி - பாலாடை
காப்பி - பாலாடை
காப்பி - க்ரீம்
காப்பி - க்ரைம்
ரத்தம் கலந்து...!
அவனது வட்டாரத்தின் மதிப்புமிக்க ஒரு மனிதர்
பட்டப்பகலில் கழுத்து வெட்டப்பட்டார்
நாடோடிக் கொலைகாரன், அவரிடம் திருடியது
இரண்டு பிராங்குகள்
அதாவது மது கலந்த காப்பி
விலை எழுபது சென்ட்
வெண்ணேயும் தடவிய இரண்டு ரொட்டித் துண்டுகள்
கடைப் பையனுக்கு இளாம் இருபத்தெந்து சென்ட்

காப்பிக் கடையின் தகர் மேடைப் பரப்பில்
வெந்த முட்டை ஒடு உடையும் சத்தம் கொடியது
பசித்திருக்கும் மனிதனின் நினைவில்
சலசலக்கும் இந்தச் சத்தம் கொடியது.

■ ரத்த வெள்ளத்தில் பாடல்

பூமியின் மேற்பரப்பில் பெரும் ரத்தக் குட்டைகள்
பரவியிருக்கும் இந்த ரத்தம் அனைத்தும்
எங்கே போகிறது?
பூமிதான் அதைக் குடித்துப் போதை அடைகிறதா?
என்ன விநோதமான ‘போதையியல்’?
இவ்வளவு அடக்கமாக... இவ்வளவு அலுப்பட்டுவதாக...
இல்லை, பூமி போதையடைவதில்லை
பூமி தாறுமாறாகச் சுழல்வதில்லை
தன் நான்கு பருவங்களை, தன் சிறிய வாகனத்தைச்
சீராக அது தள்ளிச் செல்கிறது
மழை... பனி...
ஆலங்கட்டி... நீல வானம்...
ஒருபோதும் மயக்கமுட்டத்தில் அது இருப்பதில்லை
சில சமயம் ஒரு துறதிவீட்ட சிறிய ஏரிமலைக்கு
அது ஆடைப்படுவதும் சற்றே அரிதுதான்
அது சுழல்கிறது, இப்புமிதான்
தன் மரங்களுடன்... தோட்டங்களுடன்... வீடுகளுடன்...
சுழல்கிறது
அதன் பெரும் ரத்தக் குட்டைகளுடன் சுழல்கிறது
உயிருள்ளவையெல்லாம் அதனுடன் சுழன்று
ரத்தம் வடிக்கின்றன...
ஆனால் அது ஸ்த்சியம் செய்வதில்லை
பூமிதான்
அது சுழல்கிறது, உயிருள்ளவையெல்லாம்
அலறுகின்றன
ஸ்த்சியம் செய்யாமல்
அது சுழன்றுகொண்டிருக்கிறது
அது நிற்காமல் சுழல்கிறது
நிற்காமல் ரத்தம் வடிகிறது...
பரவியிருக்கும் இந்த ரத்தம் அனைத்தும்
எங்கே போகிறது
கொலைகளின் ரத்தம்... போர்களின் ரத்தம்...
வறுமையின் ரத்தம்...
சிறைகளில் வதைக்கப்பட்ட மனிதர்களின் ரத்தம்...
தங்களுடைய அப்பா அம்மாக்களால் அமைதியாக
வதைக்கப்படும் குழந்தைகளின் ரத்தம்...
மன நோயாளிகளுக்கான சிறைகளில்
தலையிலிருந்து ரத்தம் கசியும் மனிதர்களின் ரத்தம்...

கூரையிலிருந்து நழுவி விழும் கட்டடத்
தொழுலாளியின் ரத்தம்...
இது தவிரப் புதிதாக வந்து
பெருமளவில் கொட்டும் ரத்தம்
அப்போதுதான் பிறந்த குழந்தையுடன்...
புதுக் குழந்தையுடன்...
அன்னை அலறுகிறாள்... குழந்தை அழுகிறது...
ரத்தம் கொட்டுகிறது... பூமி சூழல்கிறது...
பூமி சூழல்வது நிற்கவில்லை
ரத்தம் கொட்டுவது நிற்கவில்லை
பரவியிருக்கும் இந்த ரத்தம் அனைத்தும்
எங்கே போகிறது
அடித்து நொறுக்கப்பட்டவர்கள்...
அவமானப்படுத்தப்பட்டவர்கள்...
தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள்...
சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்கள்...
தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் ரத்தம்
தவிர, சும்மா... விபத்தில் இறப்பவர்களின் ரத்தம்
உயிருள்ள ஒருவன் தெருவில் போகிறான்
அவன் ரத்தம் மற்றிலுமாக அவனுள்
அதோ திடீரென இறந்துவிட்டான்
அவன் ரத்தம் முழுவதும் வெளியில்
உயிருள்ள மற்றவர்கள்
ரத்தம் மறைந்துபோகச் செய்கின்றனர்
உடலை அப்பறப்படுத்துகின்றனர்
ஆனால் ரத்தம் பிடிவாதமாக இருக்கிறது
இறந்த உடல் இருந்த இடத்திலேயே
வெகுநேரம் கிழித்து மற்றிலும் கறுத்துப்போய்
சிறிது ரத்தம் இன்னும் பரவியிருக்கிறது...
உறைந்துவிட்ட ரத்தம்
வாழ்க்கையின் துரு உடலின் துரு
பால் உறைவதைப் போல் உறைந்துவிட்ட ரத்தம்
பூமி சூழல்வதைப் போலச் சுழன்று
சுழற்சியில் தீரிந்துவிடும் பாலைப் போல
சுழன்றுகொண்டிருக்கும் பூமியைப் போல
தனக்குச் சொந்தமான பாலுடன்... அதன் பக்களுடன்...
அதன் உயிரோடு இருப்பவர்களுடன்...
அதன் இறந்தவர்களுடன்...
மரங்களுடன்... உயிருள்ளவர்களுடன்... வீடுகளுடன்...
சுழன்றுகொண்டிருக்கும் பூமி...
திருமணங்களுடன்...
சவ அடக்கங்களுடன்...
கிளிஞ்சல்களுடன்...
ராணுவப் படைகளுடன்...
அதன் பெரிய ரத்த ஒடைகளுடன்...
சுழன்றுகொண்டேயிருக்கும் பூமி.

தாமரையில் தேனெடுத்து.... சந்தனத்தில் கூடுகட்டி...!

தோழி! என் தலைவர் நீ நினைப்பது போல
என்னை விட்டுப் பிரியமாட்டார்!

ஓன்று சொன்னால் அதிலிருந்து ஒருபோதும்
பின்வாங்காத நிலைத்த சொல்லை உடையவர்
அவர்!

தொடர்ந்து நினைக்குந்தோறும் இனியவரா
கவே தோன்றும் தன்மையை உடையவர்.

என்றென்றும் என் தோளைப் பிரிந்து அறி
யாதவர்!

தாமரையில் தேனெடுத்து, மலையுச்சியில் உள்ள
சந்தன மரத்தில் கூடு கட்டுமே மலைத்தேனீ! அத்
தகைய தேன்கூட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தேன்
போல அவரும் குறையற்றவர்! அதேபோல் அவரது
நட்பும் குறையற்றது தோழி! உயர்ந்ததும் கூட!

நீர் இல்லையென்றால் இந்த உலகம் இல்லையல்
வா? அதுபோல் அவர் இல்லையென்றால் நான்
இல்லை என்பதையும் அவர் அறிவார்! அதனால்
நம்மீது கருணை காட்ட அவர் தவறமாட்டார்!
மேலும் என் அழகு பசலை நோயால் பாழ்படும்
என்று அஞ்சம் இயல்புடையவர் அவர்!

அப்யடியிருக்கும்போது என்னை விட்டுப் பிரி
தல் என்னும் சிறுமையான செயலை அவர் செய்
வாரோ? அவ்வாறு செய்வதை அவர் அறியவே
மாட்டார் தோழி!

நின்ற சொல்வர்; நீதோறு இனியர்;
என்றும் என்தோள் பிரிபு அறியலரே;
தாமரைத் தண்தாது ஊதி, மீமிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீந்தேன் போல,
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை;
நீர் இன்று அமையா உலகம் போலத்
தம் இன்று அமையா நம் நயந் தருளி,
நறுநுதல் பசத்தல் அஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ? செய்பு அறியலரே!

- கபிலர், நற்றினை-1

சாந்து - சந்தனமரம்;

புரைய - உயர்ந்த;

பசத்தல் - பசலை நோய்;

- செல்வம்

1-8-2000 அன்று மறைந்த உருதுக் கவிஞர் அவி சர்தார் ஜாஃபரி நினைவாக

குருதிக் கோடு

சஜ்ஜாத் புகாரி

அவி சர்தார் ஜாபரி முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் இயக்கத்தின் உயிர் நாட்யாகத் திகழ்ந்தவர். சிறந்த முற்போக்குக் கவிஞர் மட்டுமல்லவால் சிறந்த இலக்கிய விமர்சகராகவும் இலக்கிய ஆய்வாளராகவும் திகழ்ந்தார். கவிதைகளிலும் உரைநடையிலும் தற்கால இந்திய மக்களின் பிரச்சினைகளை அலகவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்!

அவி சர்தார் ஜாபரி தமது இலக்கிய ருறிக் கோளைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்:

என்னைப் பொறுத்த வரை மண்ணைவிட அழகானது, மனிதனைவிட மேலானது, எதிர்காலத்தை விட ஒளிமயமானது எதுவுமே இல்லை!

இந்தியாவின் மிகப் பெரிய இலக்கிய விருதான ஞானபீட விருது 1998 ஆம் ஆண்டில் அவிசர்தார் ஜாபரிக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதைத் தவிர அவருக்கு பத்மஸீ, சோவியத் நாடு நேரு விருது, சஜ்ஜாத் ஜஹர் விருது, இக்பால் பதக்கம் (பாகிஸ்தான்), மக்தும் விருது, இக்பால் சம்மான், மீர் தகி மீர் விருது, பைஸ் அகமது பைஸ் விருது ஆகிய விருதுகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவிகார் முஸ்லீம் பல்கலைக் கழகம் அவரது இலக்கியத் தொண்டிற்காக "டிலிட்" பட்டத்தை அளித்து கொரவித்தது.

பிகார் மாநில அரசு 1997 ஆம் ஆண்டு மௌலானா 'மஸ்ஹுருல் ஹக் விருது' அவருக்கு வழங்கியது - இதன் பரிசுத் தொகை ஒரு லட்சத்து ஐம்பத்து ஓராயிரம் ரூபாயாகும்!

பிரதமர் வாஜ்பாய் 1999 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் ஸாஹுருக்கு முதல் பேருந்துப் பயணம் மேற்கொண்டபோது சமாதானப் பரிசாக அவி சர்தார் ஜாபரீயின் கவிதைத் தொகுப்பான "சர்வத்" (எல்லை) என்ற நூலைக் கொண்டு சென்றார் அந்துக் கவிதையின் தமிழாக்கம்...

எல்லை

இதே எல்லையில் நேற்றுக் கதிரவன் இரண்டு கூறாக உடைந்து மறைந்தான்.
இதே எல்லையில் நேற்று சுதந்திரப் பகல் காயப்பட்டது!

இது, குருதியாலும், கண்ணீராலும்,
அவை ஒலங்களாலும்,
தீப்பொறிகளாலும் உருவான எல்லையாகும்!
இங்கு தான் வெறுப்பு பயிரிடப்பட்டது
இங்கு தான் சூர்வாள்கள் அறுவடை செய்யப்பட்டன
இங்கு தான் காதலியின் கண்களின்
நம்பிக்கை நட்சத்திரங்கள் தூட்டுடத்து உதிர்ந்தன
இங்கு தான் காதலரின் முகங்களைக் கண்ணீர் நீராட்டியது!

இங்கு தான் பெற்ற மகன்களை விட்டுத் தாயும் அண்ணனை விட்டுத் தங்கைகளும் பிரிந்தனர்

■

இது, மலர்களின், மணங்களின், வண்ணங்களின், வசந்தங்களின் எல்லையாகும்!

வானில்லைப் போல் சிரித்த வண்ணம், நதிகளைப் போல் வளைந்த வண்ணம் நாட்டின் கன்னங்களின் மீது தவழும் கேசத்தை போல், மனமணக்கும், மினு மினுக்கும் மணப்பெண்ணின் உச்சி வகிடாக வகிடு பிரித்தாலும், செந்தாரம் வாள் கொண்டும், சந்தன விரல் கொண்டு தான்!

■

இந்த எல்லையை இரவில் வானத்து நட்சத்திரங்கள் கண்காணிக்கட்டும்! பக்மையான வயல்கள் படையெடுத்து வசமாக்கட்டும் வரிசையான பசுமரங்கள் அணிவகுத்து முன்னேற்றும்!

இதனை அந்தியர் கண்படாமல் இறைவன் காக்கட்டும்

■

இது தூஷிபுள்ள, தழும்பாக மாறிய தியாகிகளின் எல்லையாகும்!

இது இதயமெனும் நிலவெளிமீது வீரப்பயணம் மேற்கொண்ட மாவீரர்களின் எல்லையாகும் நான் இந்த எல்லை மீது நீண்டகாலமாக சமாதான உதயத்திற்காகக் காத்து நிற்கிறேன்!

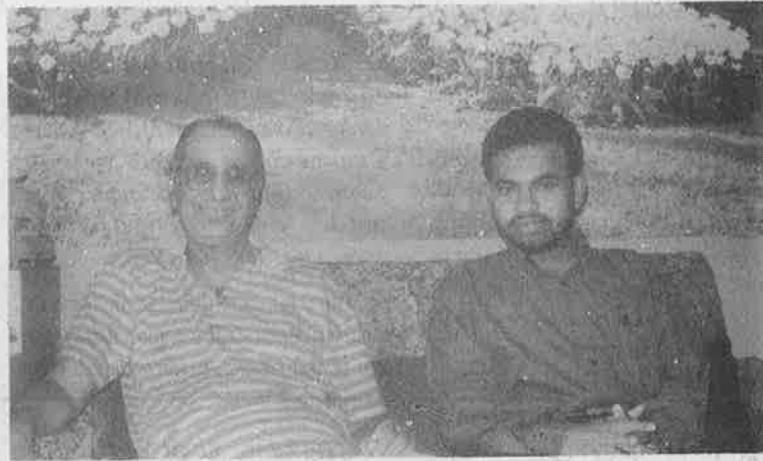
■

நேர்காணல்

உலகக் கவிஞர்கள் சங்கத் தலைவர்

ச.மோகன்

உலகக் கவிஞர்கள் சங்கம் என்ற அமைப்பிற்கு அண்ணமயில் தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கும் முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி ச.மோகன் அவர்களை நேர்கண்டவர் ஆரூர் புதியவள்

■ உலகக் கவிஞர்கள் சங்கம் எங்கு, எப்போது, யாரால் துவக்கப் பட்டது?

1969ஆம் ஆண்டு பிலிப் பைன்ஸ் நாட்டில் மணிலா நகரில் துவக்கப்பட்டது. ஒரு பிலிப்பைன்ஸ் கவிஞர், இந்தியக் கவிஞர் சிருஷணாழுஷ்னி வாஸ், லாலாட்டுன் என்ற கவிஞர், ஓர் அமெரிக்க நீக்ரோ பெண்கவிஞர் ஆகிய நால்வர் சேர்ந்து இந்த சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

■ இந்த அமைப்பின் நோக்கம் என்ன?

கவிதையின் மூலம் உலக சகோதரத்துவம் (World Brother Hood Through Poetry) என்பது தான் எங்கள் அமைப்பின் நோக்கம்.

■ உங்கள் நோக்கத்தில் வெற்றி பெற, இதுவரை என்னென்ன இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறீர்கள்?

எங்கள் அமைப்பு முப்பது ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. முன்பு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாநாடு

நடத்தி வந்தனர். இப்போது வருடம் தோறும் மாநாடு நடத்த முடிவு செய்துள்ளோம். எவ்வித வேற்றுமையும், இல்லாமல் பல்வேறு நாட்டுக் கவிஞர்கள் வந்து எங்கள் மாநாடுகளில் கலந்து கொள்கின்றனர். உலக அளவில் கவிஞர்களை ஒன்றிணைத்ததே எங்கள் அமைப்பின் பெரிய சாதனதான்.

■ உலக அளவில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான கவிஞர்களில் யார் யார் உங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினராக உள்ளனர்?

(சற்றே யோசித்து)... நோபல் பரிசு கொடுக்கிற கமிட்டியில் இருக்கறவங்களே எங்க அமைப்பில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். அதேபோல ஸ்பெயின்நாட்டு மன்னரோட்டுக்சின்' பேத்ராங்கிறவர் இருக்கிறார்.

செனகல் நாட்டு அதிபரான வியோபால்ட் செங்கோர் எங்க அமைப்பில் இருக்கிறார். அவர் எங்க மாநாடுகளுக்கு இரண்டு முறை தலைமை தாங்கி இருக்கிறார். ரஷியக் கவிஞர்கள்

இதில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள்.

■ ஒவ்வொரு மொழியிலிருந்தும் குறிப்பிட்தத்தக்க கவிஞர்கள் இதில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனரா?

(சற்றே கோபத்துடன்) உலகத்தில் எத்தனையோ மொழி கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மொழியிலிருந்தும் உள்ள கவிஞர்களைப் பட்டியலிட முடியாது. மெக்கசின் நாட்டின் இந்தியத் தூதராக இருந்த ஆக் டோவியா பாஸாக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது. அவர் எங்க அமைப்பில் இருந்தவர்தாம்.

■ இந்திய அளவில் பிரபலமான கவிஞர்களில் யார் யார் உங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினர்கள்?

(மீண்டும் கோபம்) அதைச் சொல்ல முடியாது. கவிஞர்கள் கவிதையை எழுதுகிறார்கள். இலக்கிய நிறுவனங்கள் அதை ஏற்றுப் பரிசுவித்தால் அவர்கள் பிரபலமாகிறார்கள். அந்த வகையில் நான் எழுதிய 'Make Me a Tree' (என்னை மரமாக்கு) என்ற கவிதை உலகில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களால் பாராட்டப்பட்டது. அமெரிக்

காவில் உள்ள Apple Tree (ஆப் பிள் மரம்) என்ற அமைப்பு, அந்தக் கவிதையைப் பாராட்டி ஒரு தங்கச்சாவி பரிசளித்தது.

பறவைகளுக்குக் கூடாகவும், பயன்மிகு கணிகள் தந்து மனி தர்க்கு உணவாகவும், மருந் தாகவும் பயன்படும் மரம் வெட்டப்பட்டால் விரகாகவும், எரிக்கப்பட்டால் சாம் பாலாகி மண்ணுக்கு உரமாகவும் ஆகிறது என்பதே அந்த கவிதையின் சாரம் அதுபோல் வாழ்வும் பிறருக்குப் பலன் தருவதாக அமைய வேண்டும்.

பிரபலமானவர்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். ரவீந்திரநாத் தாகூருக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்ததால் அனைவருக்கும் தெரிந்தது. சரோஜினி நாயுடு அற்புதமான கவிதைகள் எழுதியும் பெருமளவில் பிரபலமாகாமல் போனார்.

படிக்கும் பழக்கம் குறைந்து போனதும், மொழிவெறி உணர்வும் கவிஞர்கள் பிரபலமடையத் தடையாக உள்ளன.

■ கவிதைக்காக மிக உயர்ந்த விருதுகளும், பரிசுகளும் வென்று, மக்களின் அங்கீராமும் பெற்றுள்ள தமிழ்க் கவிஞர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றனர். இதில் எத் தனைபேர் உங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினர்கள்?

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பிரபலமான கவிஞர்கள் எங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினர்களாக இல்லை.

■ என் உறுப்பினர்களாக இல்லை?

சரியான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை.

■ ஏன் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட

வில்லை?

சிலர் முயற்சிகள் எடுத்தார்கள். அந்த முயற்சி சரியாக ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. நல்ல செயல்களுக்கு யாரும் தூண்டுதலாக இருப்பதில்லை. இது னால் எங்கள் முயற்சிகள் தடைபட்டுப் போயின.

■ பிரபல தமிழ்க் கவிஞர்கள் உங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினராகாயல் இருப்பதற்கு, உண்மையில் எதுகாரணம்?

அவர்கள் தான் வர மறுக்கிறார்கள். தமிழ் தமிழ் என்று குறுகிய வெட்டத்திலேயே சுற்றி வருகிறார்கள். உலக அளவிற்கு வருவதில்லை. எனக்கு இப்போது பத்து இலக்கியப் புத்தகங்கள் வந்தன. அதில் ஏழு புத்தகங்கள் தமிழில்தான் இருக்கின்றன. இப்படி இருந்தால் எப்படி உலக அளவில் உள்ள அமைப்பிற்கு வருவார்கள். தமிழ் படிப்பதில், தமிழை நேசிப்பதில், தவறில்லை அதில் மட்டுமே சுற்றி வரக்கூடாது. பெரும்பாலான தமிழ்க் கவிஞர்கள் எங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினராக இல்லாததற்குக் காரணம் அவர்களின் பொருளாதாரச் சூழல்.

அமெரிக்காவில் மாநாடு நடத்துகிறோம் என்றால் அதில் சென்று கலந்து கொள்ளும் அளவுக்குத் தமிழில் உள்ள பெரும்பாலான கவிஞர்களுக்கு வசதியில்லை. இது கவிஞர்களுக்கே உரிய வறுமை.

இரண்டாவது மொழிப் பிரச்சனை. ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட உலக மொழிகளை அறியாதிருப்பதும் ஒரு காரணம். ஜப்பான் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள்.

ஆங்கிலம் தெரியாத போதும். தங்கள் மொழியில் கவிதையை வாசிக்கிறார்கள். தமிழ்க்கவிஞர்கள் அங்கு வருவதற்குக் கூச்சப்படுகிறார்கள்.

■ தமிழகத்தில் உள்ள பிரபலமான கவிஞர்களை உங்கள் அமைப்பிற்கும் உங்கள் மாநாடுகளுக்கும் அழைத்துள்ளீர்களா?

நாங்கள் ஏன் அழைக்க வேண்டும். அவர்களாக வந்து இணைந்து கொள்ள வேண்டியதுதானே. ஏன் தனித்து நிற்க வேண்டும்.

■ மக்களிடம் சிறந்த வரலேற்றையும், அங்கீராத்தையும் பெற்று விட்ட கவிஞர்களை நீங்களாக அழைப்பதுதானே முறை?

அவர்கள் வேற்றுமை பாராட்டுகிறார்கள். நாங்கள் வேறு இனம். அவர்கள் வேறு இனம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவராக நான் போய் அழைக்க முடியாது. அழைப்பதும் தவறு. ஒருவரை அழைத்து இன்னொருவரை அழைக்காமல் விட நேரிடும்.

கவிதையின் மூலம் உலக சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்த நினைப்பவர்கள் யாரும் இதில் உறுப்பினராகலாம்.

■ இந்த அமைப்பில் தமிழ்க் கவிஞர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்களா?

இருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணா பூநிவாஸ் நீண்டகாலம் இருந்தார். வயதாகி விட்டதால் அவர் இப்போது ஒதுங்கிவிட்டார். பெருங்கவிக்கோ வா.மு.சேது ராமன் உள்பட இரண்டு மூன்று பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களைல்லாம் தாமாக வந்துதான்

இனைந்தார்களே தவிர நாங் கள் சென்று வருந்தி வருந்தி அழைக்கவில்லை. இவர்களைப் போல் மற்றவர்களும் வந்து சேர வேண்டும்.

■ உங்கள் அமைப்பைப் பற்றித் தமிழ்க்கவிஞர்களுக்குத் தெரியப் படுத்தியிருக்கிறீர்களா?

ஓ.. நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். வருடத்திற்கு நாற்பது டாலர் சந்தா. ஆயுள்சந்தா முந் நூறு டாலர் செலுத்த இயன்ற வர்கள் யாரும் உறுப்பினராக வாம்.

■ இந்த சங்கத்தோடு உங்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது எப்போது? எப்படி?

1981இல் தொடர்பு ஏற்பட்டது. சான்பிரான்ஸிஸ்கோ நகரில் இந்த அமைப்பின் சூவது மாநாடு நடந்தது. அம்மா நாட்டிற்குச் சிறப்பு விருந்தினராக அமெரிக்க ஜனாதிபதி டெனானால்ட் ரீகனை அழைத்திருந்தனர். பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக அவர் அம்மாநாட்டில் பங்கேற்க முடியாத குழலில், அவருக்கு பதிலாக என்னை அழைத்தார்கள். நான் அம்மா நாட்டில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டேன்.

■ சிறப்பு விருந்தினராக உங்களை அவர்கள் எப்படித் தேர்வு செய்தார்கள்?

பத்திரிகைகளில் என்கவிதைகள் பிரசரமாகியிருந்தன. அப்போது என் கவிதைகள் தொகுப்பாக வந்திருக்க வில்லை. பத்திரிகைகளில் என் ஆங்கிலக் கவிதைகளைப் படித்திருந்த அவர்கள் என்னைப் பற்றி விசாரித்துப் பிறகு

அழைத்தார்கள். அவர்கள் அழைத்துத்தான் நான் சென்றேன். நானாகச் செல்லவில்லை.

■ நீங்கள் எப்போதிலிருந்து கவிதை எழுதுகிறீர்கள்?

நான் பள்ளிக்கூட நாட்களிலிருந்தே எழுதத் துவங்கி விட்டேன். ஷேக்ஸ்பியர், வோர்ட்ஸ் வொர்த், தாகூர், சரோஜினி நாயுடு போன்றவர்களின் கவிதைகளில் வயித்துப் போனேன். ஆங்கில இலக்கியத் தின்மீது எனக்குத் தீராத காதல் ஏற்பட்டது. சட்டம் எனக்கு முதல் காதல். ஆங்கில இலக்கியம் என் இரண்டாவது காதல். இதன் விளைவாக நான் அளித்த தீர்ப்புகளிலும், நான் செய்த வாதங்களிலும் இலக்கியங்களை மிக அதிக அளவில் மேற்கோள் காட்டி இருக்கிறேன்.

■ தாங்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தீர்களா?

ஆம் ஆங்கிலத்தில்தான் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தேன் எழுதியும் வருகிறேன்.

■ தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்ட நீங்கள் தமிழில் என் எழுதவில்லை?

ஏன் தமிழில் எழுதவில்லை என்ற கேள்விக்குக் காரணம் சொல்லமுடியாது. தமிழில் எழுதத் தோன்றவில்லை. அவ் வளவுதான். ஆங்கிலத்தை விடச் சிறந்தது தமிழ்தான். ஆனால் எனக்குத் தமிழில் எழுத என்னம் வரவில்லை. இனிமேல் தமிழில் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பிக்கலாம் என்னைக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில்

எழுதினால் எல்லோர்க்கும் போய்ச் சேருகிறது.

■ இந்த அமைப்பில் உங்களின் பணி என்ன?

நான் அமைப்பின் தலைவராக இருக்கிறேன். கவிஞர் களுக்கு வறுமைதான் முதல் எதிரியாக இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு நன்கொடைகள் திரட்ட இருக்கிறேன்.

■ தங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினராவதற்குரிய சந்தா கட்ட ணங்களைக் கட்ட முடிகிறதென்றாலே அவர் வசதியானவர் என்று தானே அர்த்தம்? தாங்கள் கூறும் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம் அடிக்கடிடல் இருக்கும் கவிஞர்களைப் போய்ச் சேர வாய்ப்பில்லையே?

எங்கள் சேவைகளில் பயன் பெறுவார் எங்கள் அமைப்பில் உறுப்பினராக இருந்தாக வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. சிறந்த கவிதைகளை எழுதக்கூடியவராக இருந்தால் போதும். அவர் எந்த மொழி யைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை.

■ அமெரிக்காவில் உங்கள் அமைப்பின் மாநாடு நடந்த போது 'போவிக் கவிஞர்கள் கூடுகிறார்கள்' (Poetasters Meet) என்று தலையபிட்டுப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததாக அறிகிறோம். இதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

அவ்வாறு செய்தி வந்ததா என்று எனக்குத் தெரியாது. என்பார்வைக்கு வரவில்லை.

■ தமிழ்க்கவிதையை உலகிற்கு எந்த அளவில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளர்கள்?

'World Brotherhood Through Poetry' என்று நாம் இன்று

சொல்கிறோம். இதை “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ்ப் புலவர்கள் கூறியுள்ளனர் என்பதை மாநாட்டில் கூறினேன். அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். சங்க இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், ஆகிய வற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்க இருக்கிறேன்.

■ இன்று தமிழில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிற, சிறந்த கவிஞர்களைப் பற்றி உலகக் கவிஞர்கள் சங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

எப்படித் தெரியும் அவர்கள் தான் தங்களை இதில் அறி முகப்படுத்திக் கொள்ளவில் வரையே.

■ உலகக் கவிதை வடிவங்களைத் தமிழுக்கும், தமிழின் கருத்து வளர்களைப் பிற்மொழியினர்க்கும் அறிமுகப்படுத்திய தமிழ்க் கவிஞர்களைத் தங்கள் அமைப்பு அறியாமல் இருக்கலாமா?

இவர்கள்தாம் தமிழ், தமிழ் என்று குறுகிய வட்டத்திலேயே இருக்கிறார்கள். வெளி நாட்டுக்காரர்களை இவர்கள் ஈர்த்ததுண்டா? வெளிநாட்டுக்காரர்களுக்கு தமிழ்க் கவிதை களை அறிமுகம் செய்த துண்டா? இவர்களுக்கு

அமெரிக்கா உள்ளிட்ட வெளி நாடுகளில் பாராட்டுவிமாநதந்தாலும், நடத்துபவர்களும் விழாவிற்கு வருபவர்களும் தமிழர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஏன் வெளிநாட்டவர்கள் விழா எடுக்கவில்லை? விழா விற்கு வரவில்லை? நாமே நம்மை நமக்குள் பாராட்டிக் கொள்வதைவிட மற்ற மொழிக் காரர்கள் பாராட்டும்படி திகழ வேண்டும். வள்ளுவர், கம்பர்,

பாரதி இவர்களை உலகம் முழுவதும் தெரிகிறதே.

■ எது மொழிபெயர்த்தால் இல்லாமல் போகிறதோ அதுதான் உண்மையான கவிதை என்று சொல்வார்கள்... உங்கள் கருத்தென்ன?

மொழிபெயர்ப்பில் மூலப் படைப்பின் அளவுக்கு ஜீவன் இருக்காது என்பது உண்மை தான். ஓரளவுக்காவது உணர்த்த முடியுமே?

■ நீங்கள் எத்தனை கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்?

மூன்று தொகுதிகள். ஜெனிஸஸ், (Genesis) வைல்ட் ப்ளூம் (Wild Bloom) மற்றும் ரேண்டம் ரெஃப்ளோக்ஷன்ஸ் (Random Reflections) ஆகிய தொகுப்புகள்.

■ உங்களின் எதிர்கால இலக்கியத் திட்டங்கள் என்ன?

திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளி எழுச்சி ஆகிய நூல் களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தப் பணி முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது. சிறந்த கவிதைகளுக்குப் பரிசுளித்தல். நம்முடைய நாட்ட

வர்களை உலகளாவிய அளவில் கொண்டு வர உழைத்தல் ஆகியவை எதிர்காலத் திட்டங்கள்.

■ தமிழில் தங்களைக் கவர்ந்த கவிஞர்கள் யார்?

மெட்டுக்கு எழுதப்படுவது கவிதை அல்ல. தமிழகத்தில் பலர் அப்படித்தான் எழுதுகிறார்கள். சினிமாப் பாடல்களால் இளைய தலைமுறை சீரழிகிறது. நல்ல கவிஞர்கள் என்று பார்த்தால் கண்ண தாசன், அப்துல் ரகுமான் ஆகியோரைச் சொல்வேன்.

■ மெட்டுக்கு எழுதப்படுவது கவிதை அல்ல என்கிறீர்கள்? பாரதியார், பாரதிதாசன் வரையுள்ள கவிஞர்கள் எல்லோரும் மரபுக்கவிதைதான் எழுதியுள்ளனர். பாவகை என்பது ஒருவகையான மெட்டுத்தான். அவையெல்லாம் கவிதைகள் அல்ல என்கிறீர்களா?

மெட்டுக்கு எழுதினால் அது கவிதை இல்லை. அது யார் எழுதினாலும் சரி. கவிதை உணர்ச்சிமயமானது. அதை ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்துக்குள் வார்க்கக் கூடாது.

உலகத் தமிழ்க் கவிதைப் போட்டியில் கருமலைத் தமிழாழனுக்குப் பரிசு

இலண்டன் குட்ரோனி வெளியீட்டுக் கழகமும், இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய மன்றமும் இணைந்து நடத்திய உலகத் தமிழ்க் கவிதைப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசைத் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பாவகர். கருமலைத்தமிழாழன் பெற்றார். இவர் பரிசாக இந்திய ரூபாய் 4,500 (75 பவுண்ப்) பெறுகின்றார்.

மழைச்சொல்

அறிவுமதி

எல்லோருக்கும் நடுவே உனக்கான நான்இன்றிக்
கசியும்
தவிப்பில்
வழக்கும் என்
நீ

மின்வேர்களின் சதுரக் குளத்தில்
எலிமேய்க்கத் தயங்கும்
அல்லிக்குளத்
தூய்மையில் இறுகும் பன்மை
தின்னும் கண்ணாடி
சட்டெனத் தெறித்த கண்ணீர்ச் சிள்ளில்
நசங்கிப் புரஞும்
உயிர்
எறும்பு

சாலை கடக்கப் பிடித்த விரல்களினுடே
நரம்புகள் திணற நுழைந்து
விரியும்
காடு

பதப்படுத்தப்பட்ட மழைச் சவங்கிடங்கில்
மேற்கின்
ஆறைந்
தேடும் நெரிசலில் தனித்துக் கேட்கும்
கிழக்கின்
இசை

விடைபெற்ற நேரத்தின் முட்களில்
சிக்கிக்
கிழிக்கிறது
முள்வாங்கி தொலைத்துப் புலம்பும்
காலம்.

சங்கற்பம்

மோனாகுலாடி

இந்தியிலிருந்து தமிழில்:

எம்.சுப்ரமணியம்

நறுமனாம் என்றதுமே
இலையுதிர்காலத்தை
வசந்தமாக மாற்றினாள்
ஒசை என்று சொன்னதூம்
அருவியின் ஓலி
நாலா பக்கமும் எதிரொலித்தது.

அவன் வாளத்தை
என் கையில் வைத்து
முடினான்
வியப்படைந்த நான்
முடிய கையைத் திறந்தேன்
அப்பொழுதிலிருந்து
அந்த ஒளி மயமான வானம்
என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு
நாலாபக்கமும் பரவியிருக்கிறது
இப்பொழுது நாங்கள்
அந்த அற்புதப் பொருளிடம்
அலுத்துப் போய்விட்டோம்
அதனிடம்
எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கிறோம்.

எனக்கு ஒரு சந்தேகம்
வானத்தின் இந்த வட்ட வடிவமான
அமைக்குப் பின்னால்
ஏதோ இருக்கிறது
இதில் ஆழந்த மாயாஜூலம்
நிரம்பியிருக்கிறது
நான் இந்த ஒளியையும்
வானச் சுவரையும் தாண்டவேண்டும்
திமெரன்று அதை
என் வயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்
அதைக்கண்டு அது
அட்டகாசமாய்ச் சிரிக்கும்.

தாய்ப் பறவை: புவியரசு

எழுபதுகளில் சிறுகு விரித்த வானம்பாடி கவிதை இயக்கத் தின் தாய்ப்பறவை கவிஞர் புவியரசு. 'மந்திரம் போல் வேண்டுமடா சொல்லின்பம்' என்ற பாரதி கோட்பாட்டில் நம்பிக்கையும் 'பாசாங்குகள் அற்ற பச்சை மனிதனாய் நில்' என்ற பிரகடனத்தில் உறுதியும் பூண்டவர் கவிஞர் புவியரசு.

எழுபது வயதில் சால் பதிக் கும் புவியரசு பேரூர் சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்ற வித்துவான். ஆனால் தன் எல்லைகளை அனுபவத்தாலும், ஆழந்தகள்ற படிப் பாலும், புதுமைத் தாகத்தாலும் விகவவெளிகள் வரை விரிவாக் கிக் கொண்டார்.

கம்பரையும் அறிவார் - நவீன கன்ஸட்க் கவி சந்திரசேகர் கம் பாரையும் அறிவார். பெரிய புராணமும் கற்றவர் - பெட் ரோஸ்ட் ப்ரெரக்டையும் உணர்ந்தவர். இவரைப் போலப் பகவத் கிதைத் தொடர் சொற்பொழிவு ஆற்றிய அனுபவமும், பாப்லோ நெருடாவில் மனம் பறிகொடுத்த பக்குவமும் வாய்த்தவர்கள் அதி கம் பேர் இருக்க மாட்டார்கள்.

1957முதல் 1989 வரை கோவை நகரின் பல்வேறு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிக் கடைசியாக எஸ்பி. (சேலம் பகடாலு) நரசிம்மலு நாட்டு பள்ளியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். அதேசமயத்தில் தீவிர இலக்கிய விவாதங்களில், இயக்கங்களில் தம்மைப் புதிது புதிதாய்

யிர்ப்பித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

ஆரம்ப நாட்களில் தமிழரசு இயக்கத்தால் பெரிதும் கவரப் பட்ட புவியரசு, மெல்ல மார்க்சிய மெய்ஞானத்தில் தம்மைக் கரைத் துக் கொண்டார். புலவர் ஆதி, ஞானி, ஐன சந்தரம் என விரியும் மார்க்சியச் சிந்தனையாளர் வட்டத்தில் ஒரு முக்கியப் புள்ளியானார் புவியரசு, எந்தக் கணம் இந்தத் திசைமாற்றம் நிகழ்ந்தது எனக் கூறமுடியாது. அறுபது களின் இறுதியாக இருக்கலாம்.

கவிஞர் இளமுருகுவுடன் இணைந்து 'தேனே' இதழ் நடத்திய அனுபவம் பின்னர் 'வானம் பாடி'க்குச் செழுமை ஊட்டியது என்று சொல்லவேண்டும். கவிதைக்கென்றே நடத்தப்பட்ட அந்த இதழ் ஒருவகையில் 'வானம் பாடி'யின் முன்னுரை என்றே கூறலாம். செல்லவித்துப் போன தமிழ்க் கவிதைக்கு நிச்சயமாக ஒரு சிகிச்சை செய்கிறோம் என்ற புல்லரிப்பு அந்த முயற்சியில் இருந்தது. 'வானம்பாடி'யின் இரண்டாவது காலகட்டத்தில் 'காற்று' என்றும் இதழைச் சிப்காலம் புவி

யரசு நடத்தினார்.

புதுக்கவிதையை ஒரு சமூக மாற்றச் சிந்தனை உலைக்களமாக மாற்றும் முயற்சி எழுபதுகளில் கோவையில் கருக்கொண்டது. ஞானி, ஜன, சுந்தரம், இளமுருகு, சிற்பி அக்னி புத்திரன் என மையம் கொண்ட அந்த இயக்கத் தில் ஈர்ப்புச் சுக்தியாக அனை வரையும் ஒன்றுக்கண்டத்தவர் புவியூது. வானம்பாடி வட்டத்துக்கு நான்கு திசைகளிலிருந்தும் வந்த ஆய்வுதிய வரவுகளுக்குக் கட்டியம் கூறியவரும் அவரே. வானம் பாடி இதழைக் கலைநயம் செறியத் தயாரிப்பதிலும், தொடக்க ஆண்டுகளில் பதியனிட்டுப் பாது காத்து வளர்ப்பதிலும் பெருமைக் குரிய பங்களிப்புச் செய்தவர் புவியரசு. இனைய படைப்பாளி களின் தோழராக, வானம்பாடி யின் அகத்தைப் பொதுமைத் தளங்களில் பிரதிபலிக்கும் முக மாக, களம் கண்ட அந்தக் காண் டிபத் தேருக்குச் சாரதியாகப் பன்முகப்பணிகளை ஆற்றியவர் புவியரசு.

எல்லா வயதிலும் வேகம் அவர்தம் இயல்பாக இருந்து வந்திருக்கிறது. படைப்புப் பணி யிலும் அப்படித்தான். ஒரு காவியம், ஐந்து கவிதைத் தொகுதிகள், ஐந்து இலக்கிய நூல்கள், இரண்டு வரலாற்று நூல்கள், முப்பத்தைந் துக்கும் மேற்பட்ட மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் என ஒரு களஞ்சியத்தையே நமக்குக் காணிக்கை வைத்திருக்கின்றார். இவையன்றி அறுபதுகளிலும், எழுபதுகளிலும் மேடை நாடகங்கள் பல தந்த சிறப்பும் அவருக்கு உண்டு. அதனால் நாடக கலா ரத்தினம் என்ற விருதும் பெற்றுள்ளார்.

நவீன நாடகத்தில் பெரிதும்

ஈடுபாடும், அக்கறையும் புவியரசு வுக்கு உண்டு. இந்திரா பாரதத் சாரதியின் 'போர்வை போர்த்திய உடல்கள்' நாடகத்தை இயக்கி அரங்கேற்றினார். 'மனிதன்', 'நாற்காலிக்காரன்', அயனஸ்கோவின் 'தலீடர்', ஜி. சங்கரப்பிள்ளையின் 'கழுதையும் சிழுவனும்' ஆகிய நாடகங்களையும் 'வயிறு', 'பசு' நாடகங்களையும் சோதனை முயற்சியாக அரங்கேற்றும் செய்துள்ளார்.

வானோவியில் சொற் பொழிவு, நாடகங்கள், இசை நாடகம், கவிதை பொழிதல் எனப்பலதுறைகளிலும் செழுமை காட்டியவர் புவியரசு. தொலைக் காட்சியில் இசைப்புாட்டுகள், வணணச் சித்திரங்கள், உரையாட்டுகள், வணக்கம் தமிழகம், கதைத்தொடர் எனப் பல துறைகளிலும் வளம் சேர்த்த படைப்பாளி, திரைப்படங்களில் ஐந்து படங்களுக்குப் பாடல்கள் புனைந்துள்ளார். புதர்த்திபனின் 'ஹவுஸ் ஃப்ல' படத்துக்கு இனை இயக்கு நராகப் பணியாற்றியுள்ளார். கமல்ஹாசனுக்கு ஆலோசகராக ஏம் திசூந்து வருகிறார். 'ஹோராம்' பட உரையாடல் களைத் தமிழாக்கி நூல் வடிவில் அளித்துள்ளார். கேளாத் திரைப்பட வளர்ச்சிக் கழகத்தில் (KDFC) தொடர்பு அலுவலராக இருந்த போது மலையாள, தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பல தயாரிக்க உதவியுள்ளார்.

திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்கப் பரிசு, வில்லி தேவசிகாமணி முத்த எழுத்தாளர் விருது, தேவமகள் நினைவுப் பரிசு என மதிப்புக் குரிய விருதுகள் பெற்றவர் கவிஞர் புவியரசு.

இப்படிப் பன்முகப் பரிசு மாணங்கள் கொண்டவர். எனி

னும் அவர் தன் சொந்த அடையாளத்தைப் புலப்படுத்தும் களங்கள் இரண்டு என்று மதிப் பிடலாம். ஓன்று அவர் கவிதைகள் - மற்றொன்று அவருடைய மாக மறுவில்லாத மொழியாக கங்கள்.

கலீஸ் ஜிப்ரானின் அமர இலக்கியங்களான முறிந்த சிறகுகள், தீர்க்கதரிசி ஆகியவை பலரால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால் புவியின் கைகளில் அவை பூத்துப் பொலிகின்றன. நந்தா, கிரணபேடி வாழ்க்கை வரலாறுகள் தமிழில் அசல் வடிவம் கொள்ளுகின்றன. ஒஷோவின் கவர்ச்சியைத் தமிழரிடம் வானளவு பெருக்கியத்தில் புவியின் மொழிபெயர்ப்புக்குக் கணிசமான பங்கு உண்டு. அப்படி ஒரு மொழியாக்க வல்லமை அவருக்கு ஆமைந்திருக்கிறது.

மரபு மலைச்சாரலில் இருந்து விடை பெற்று ஓடிய புவியரசு விளை கவிதை நதி புதுக்கவிதையாகக் குலுங்கி நடந்த போது 'இதுதான்' தொகுதி வெளிவந்தது. மீராவின் அன்னம் வெளியிட்ட இத்தொகுப்பில் ஒரு தனித்த மொழிநடை கவிஞருக்குக் கைவந்த உண்மை புலனா கிறது. சிறிய சிறிய சொற்கள், அவற்றுக்குள் அர்த்த கனம், கூர்ந்து பார்த்தால் குறியீடு என ஒரு புதிய உலகத்தைத் திறந்து வைத்தார். பைபிள் சொற்களாலேயே கவிதை சொல்லும் உத்தியை 'சிலுவைப்பாடு', 'ஏலி ஏலி லாமா சபக்தானி' கவிதைகள் அற் புதமாக முன்வைத்தன. சமூகத் தின் கறை முகங்களைப் பளிச்சென்று காட்டியது இத் தொகுதி(1975)

இடம், இருப்பு, இல்லாமை என்று அலைபடும் மனம்

தொலைவுகளை விழுங்கிய பிரபஞ்ச வெளியில் பிரமித்து நிற்கும் அனுபவத்தை 'மீறல்'(1979) தொகுதி வெளிப்படுத்தியது.

'காலாதீதப் புறவெரிப் பரப்பில் விளிம்புகளற்ற பில்லியர்ட்ஸ் மேசையில்

சிதறிப் போகும் வெண்பந்துகளாய்ப் பாய்ந்தோடும் காலக்சிகள்...'

காலக்சிகள் பல கண்ட பிரபஞ்ச வெளி, அதில் புள்ளிக்குள் புள்ளியாகும் மனிதன் தன் ஆழி விலும் வாழ்வு காணும் மானுடம் என ஒரு மெய்யியல் அனுபவ மாகக் கணிந்தது 'மீறல்'.

1988-ல் வெளிவந்த 'ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு' மீண்டும் மண்ணுலக வாசனைகளில் தோய்ந்தது. மெல்லிய ஆனால் கூரிய நகைச்சுவையோடு மனித வாழ்வைக் கவிஞர் பார்த்த பார்வையின் வெளிப்பாடு இக்கவிதை நூல்.'எனக்கான பஸ் எப்போதும் காணாமல் போய்விடுகிறது' என்ற தனிமனித ஆதங்கம்,

'எக்காலும் அரசு ஊழியர் அரசு ஊழியரே! அவர்கள்

இறந்தாலோ இருப்பதாயிரம் இருந்தாலோ கடன் பல்லாயிரம்'

என்று சுசப்புக் குழிழியிடும் யதார்த்தம், கழுத்தில் உள்ள பித்தளைச் சங்கிலியை ரகசியமாய்ப் புளிபோட்டுத் தேய்க்கும் ஏழைப் பெண்ணின் மங்கிப்போன பொருளாதாரம்,

'உன் சங்கீத மரங்கள்

இல்லை இப்போது

அதோ அந்த இரும்பு மரங்களின் உலோகக் கம்பிகளில்

வீணை வாரிக்காக கற்றுக்கொள்'

என்று காற்றினிடம் சொல்லும் சுற்றுச்சூல் சித்திரிப்பு, 'யார்

என் வாழ்க்கையைக் கடத்திச் சென்றது?' என்று வாழ்க்கைப் படகு திக்குத்திசை தெரியாமல் போவதைப் புலப்படுத்தும் நடுத்தர வர்க்க அவலம் என அலை அலையாய் ஓலியங்கள் தீற்றும் 'ஒரு முக்கிய அறிவிப்பு'.

1999-இல் வெளிவந்துள்ள 'புல்லாங்குழலே' மீண்டும் வாழ்வின் கனராகங்களை ஏங்கியும், எக்களித்தும், இசைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது, சங்கடப் படுத்தும் மொழி முட்கள் இல்லை. சிறிதும் பெரிதுமாய் இலைகள் அடர்ந்த நிழல்களில் தங்கித் தங்கிப் போகிற சுகம் இந்தக் கவிதைகளில் தேங்குகிறது. எப்போதும் போலப் புவியின் கவிதைகளில் நேசம் கொள்ள வைக்கும் பேச்சுத்தோரணை ஒவ்வொரு கவிதையிலும் சிம்மாசனம் இட்டு அமர்கிறது. ஆத்திரங்களைச் சிரிப்பு காப்ஸ்யூல் களுக்குள் பொதிந்து வைக்கிற இந்தச் சாமர்த்தியம் மிகக் கவிஞர் புல்லாங்குழலிடம் கேட்கும் கேள்வி இன்னொரு பரிமாணமாகிறது.

'யமுனைக் கரையின் நிலா விரிப்பில் ராதையின் நெஞ்சில் காதல் கனலை முட்டிய கட்டே குருச்சேத்திரப் போரில் கண்ணன் உன்னை எங்கே தொலைத்துச் சங்கை எடுத்தான்?'

கவிதைக் கலையின் மர்மங்களை யும் மௌனங்களையும் அவலங்களையும் ஆனந்தங்களையும் வாழ்க்கை உரைகல்லில் தேய்த்துப் பார்க்கும் அனுபவக் கலைஞர் கவிஞர் புவியரசு.

**கவிஞர்
தமிழ்நாடனுக்கு
சாகித்ய
அகாதெமி விருது**

சேலம் கவிஞர் எழுத்தாளர் தமிழ்நாடன் மொழிபெயர்த்த 'எழுகார்ட்டுன் கனும் ஒரு வண்ண ஒவியமும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு சாகித்ய அகாதெமி விருது கிடைத்து உள்ளது. ஓரிய மொழியில் வெளியான அத்தொகுப்பின் மூல ஆசிரியர் ரி.வி.கேஷா பாண்டா. இவர் ஓர் ஐஎன்.எஸ். அதிகாரி.

தமிழ்நாடன் வாளன்ம்பாடிப் புதுக்கவிதை இயக்கக் கவிஞர். தேசியக் கலைக்கல்வி ஆசிரியர் விருது, தமிழக அரசின் பாவேந்தர் பாரதிதான் விருது, திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க இலக்கிய விருது பெற்றவர். கடந்த 30 ஆண்டு கலைமாக எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர். இவர் மொழி பெயர்த்தலை ஜப் பானிய ஸஹக்கூ, செவ்விந்தியர் கவிதை, சோவியத் நாட்டுக் கவிதை போல பல உலக முற்போக்குக் கவிதைகள், ஓவியம், நாடகம், தத்துவம் ஆசிய பல துறைகளில் ஆங்கிலக் கட்டுரைகளைத் தமிழாக்கம் செய்து உள்ளார்.

கவிதையென்றால்...

ஓர் உண்மைக் கவியே, மொழியை வளர்க்கின் றான். இயற்கையின் இதயத்தில் புகுந்து, அழகையும் அதிலிருந்து வளரும் உண்மையையும் அறிந்து, நாவுக்கரசாக மொழியின்னப் பொழிகின்றான்.

ஏன் அருளால் எழுதின்ற கவிதை மின்னல், உள்ஜோதி மின்னலே: ஒவ்வொரு சொல்லும் ஆத்ம விமர்சனமாக வளர்கின்றது. யாப்பிலக் கணப் பயிற்சியில் சிறந்தவன், ஒரு உண்மைக் கவியல்ல. உண்மைக் கவியின் சன்னதப் பாட்டு, ஒரு உயிர்ச் செடி, ஒரு கவிதைப் பயிர்: எனிய தெளிந்த சொற்கள், சன்னதச் சிகரத்தில், உண்மைக் குன்றை எட்டிப் பிடிக்கின்றன.

ஒரு உண்மைக் கவியின் எண்ணம் புதிது; அவனுடைய உணர்ச்சி புதிது; அவனுடைய மொழி புதிது! இயற்கையின் புதுமையே, மொழியின் புதுமையாகவந்து பரிமளிக்கின்றது; சொற்கள் சிறகு பெற்றுப் பறந்தே வருகின்றன.

ஒரு உண்மைக் கவி, அருள் நிறைந்த ஆத்ம சஞ்சியியாகவே காட்சியளிக்கிறான்; சொற்கள், பட்டை தீட்டிய நவரத்னங்களாக உருவடைகின்றன.

- எமர்ஸன்

கவிதை என்பது, இறைவன் அருளோடு உதய மாவது; கவிதையே, அறிவின் அந்தரங்க ஆன்மையையும், அதைச் சுற்றி வளைக்கும் வட்டமுமாகும்; அறிவின் பல பருதிகளுக்கும், கவிதையே ஆழ்ந்த வேரும், மலருமாகும்; சிறந்த ஆனந்தமே குடி கொண்ட மேதைகளின் சிறந்த இன்ப நிபிழங்க கணையே, இவக்கியத்தில் பதிவு செய்வதே உண்மைக் கவிதையாகும்; கவிதை ஒளியிலே, பழமை மீண்டும் ஜீவியச் சுடராகத் திரும்பி வருகிறது; ஆனால் ஜோதியை உயிரோவிய மாக அலங்கரிப்பதே தூய கவிதையாகும்; மனிதனுள் உறைகின்ற இறை யொளியை நிலை பெறச் செய்வதே, தூய கவிதை யெனும் கவசம்."

- வெஸ்லி

தமிழில்: வி.ஆர்.எம்.செட்டியார்.

இரண்டு கவிதைகள்

அிக்பால்

1

அடைமழு
அருகாமைக்கு
ஏங்கி
ஆட நடுங்கும்
குடைராட்டினக்
குதிரைகள்.

2

வெள்ளையில் நீ
கறுப்பின் மீது நான்
என்னை விலகி நீ
உன்னைப் பிடிக்க நான்
மனத்தையும் முந்திக்
குதிரைகள் பறந்தும்
உன்னைத்
தொட
முடியாமலே...
இறுதிவரை
இந்தக்
குடைராட்டினத்தில்.

எழுத்தச்சன் பிறந்த யூமியில்...

பொன்-செல்வகணபதி

தென்னிந்தியப் பண்பாட்டு மையமும் கேரள சாகித்ய அகாடமியும் இணைந்து நடத்திய தென்னிந்தியக் கவிஞர்களின் சந்திப்பொன்று அண்மையில் நடந்தது.

நிகழ்ச்சி நடந்த இடம், எழுத்தச்சன் பிறந்த ஊரான திரு. இது கேரள மாநிலத்தில் பாலக்காடு கடந்தபின் வரும் ஒரு சிற்றூர்.

இந்நிகழ்ச்சியில் நானும் தமிழன்பன் அவர்களும் கலந்து கொண்டோம்.

அக்டோபர் ஜெந்து, ஆறு தேதிகளில் நடந்த அந்திகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டது ஒரு புதிய அனுபவம் என்றே கூறவேண்டும்.

கேரள மக்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பலவற்றை இன்னும் விடாமல் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

எழுத்தச்சன் தங்கள் மொழிக்குத் தனி அடையாளம் தந்தவர் என்பதாகக் கருதி அவர்கள் போற்று கிறார்கள். அவர் பிறந்த ஊரான திருநில் அவரது நினைவாக ஒரு வளாகத்தை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அங்கு கவிஞர்கள் கூடி இலக்கியப்பரிமாற்றம் செய்வதற்கேற்ற கேரள பாணி மண்டபம் ஒன்றும், கவிஞர்கள் எப்போது வந்தாலும், எப்பகுதியில் இருந்து, வந்தாலும், தங்கிப் போக விருந்தினர் மாளிகை ஒன்றும் கட்டி வைத்துள்ளனர். அந்த ஊரே மிக எழிலார்ந்த இயற்கைச் சூழல் நிரம்பியதாக உள்ளது.

அப்துல்ரகுமான் மணிவிழாவின் போது மீரா இப்படிப்பட்ட ஒரு வளாகம் நமக்கும் தமிழகத்தில் வேண்டும் என்று தலைவர் கலைஞர் அவர்களிடம் கோரிக்கை ஒன்றை வைத்ததும், அதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புதல் வழங்கியதும் எனக்கு அந்தச் சூழலில் அடிக்கடி நினைவில் வந்து போனது.

நீண்ட கால எதிர்பார்ப்பாக இருந்த தமிழ் நாட்டுக்கான சாகித்ய அகாடமியைக் குறன் பீடம் என்ற பெயரில் அண்மையில் நம் முதல்வர்களைஞர் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதையும் மனதுக்குள் பாராட்டி மகிழ்ந்தோம்.

தன்னட மாநிலத்திலிருந்து மூன்று கவிஞர்கள், ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து மூன்று கவிஞர்கள், தமிழகத்திலிருந்து நானும், கவிஞர் தமிழன்பனும்

முற்றிலும் மலையாளச் சூழலிலேயே இரண்டு நாட்கள் கழிந்தன.

ஆங்கிலத்தில் தொடக்க நிகழ்ச்சி அமைந்த போதிலும் அடுத்துத் தொடர்ந்து வந்த நிகழ்ச்சி களில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம் குறைந்தே இருந்தது.

குறிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்து சென்றிருந்த எங்களைப் பலரும் தமிழிலேயே பேசுங்கள், தமிழிலேயே கவிதை வாசியுங்கள் என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக் கொண்டனர். அதோடு தமிழை ஆர்வத்தோடு கேட்டனர். நன்றாகத் தமிழ் எங்களுக்குப் புரிகிறது என்றும் கூறினர். மிக மிக அன்பாக எங்களை வரவேற்று பலவகைச் செய்தி களையும் பரிமாறிக் கொண்டனர். நாங்களும் தமிழகத்தின் மற்றொரு பகுதியில் இருப்பதாகவே உணர்ந்தோம். அவர்களிடம் சுற்றுக்கொள்ள அநேகம் இருப்பதை உணர்ந்தோம்.

கவிஞர் தமிழன்பன் கவிதை படித்ததோடு கவிதை பற்றிய அற்புதமான சிந்தனைகளையும் எடுத்துரைத்தார். நானும் கவிதை படித்ததோடு தமிழர்க்கும் கேரளமக்களுக்கும் இருந்த பொது வான தொடக்க கால மரபுகளை நினைவூட்டிப் பேசினேன்.

பொதுவாக இத்தகைய பன்மொழி இலக்கிய வாளர்களின் சந்திப்பும் கலந்துரையாடலும் மனித நேயமிக்க பொது மனிதர்களை உருவாக்கப் பெற தும் பயன்படும் என்ற நினைவோடு விடை பெற்றோம்.

கவிக்கோ

உலகக் கவிஞர் தினச் சிறப்பிதழ்

அடுத்த 'கவிக்கோ' இதழ் (ஜூன்பரி - மார்ச் 2001) உலகக் கவிஞர் தினச் சிறப்பிதழாக மலர்கிறது.

இதழ் தயாரிக்கும் பொறுப்பைக் கவிஞர் தமிழ்நாடன் ஏற்றிருக்கிறார்.

கவிதைப் போட்டி - 3

ரூபாய் 100/- பரிசு பெறும் கவிதை

யாருக்கு எப்போது விரிப்பானாய்?

முகம் ஒளி நோக்கும்

நிழல் பின் வீழும்

முதுகில் சுமை

இழைகள் அனுமதிக்கும் இடைவெளியில்
கசிகிறது உனக்காக ஒளி
பின்னுதல் மட்டும் போதாதே
வண்ணங்களும் வேண்டுமே வாழ்விற்கு
அறிந்ததான் அனிந்திருக்கிறாயா
இப்படியொரு சட்டை?

ஆ. பிரசாத்

2/22 மாணுப்பட்டி (அஞ்ச) உடுமலை (வ.)

கோயமுத்தூர் (மா.வ) 642 112.

வாழ்க்கை

எப்போதும்

தொங்கிக்கொண்டே...

சுமக்கவும்

சுமையாகவும்

வாழ்நாள்

முழுவதும்...

- வலம்புரி லேணா, திருவாலம்பொழில்.

■

என் வாழ்க்கையை

என்னுடலைத்

தொட்டியாக பாவித்து

உறங்குகின்ற

செல்லக் கணமணியின்

வாழ்க்கையில் பெற

நெய்கின்றேன்

வண்ணக் கணவுகளை

- இரா. நாகராஜன், திருவெவ்யாறு.

■

நித்திரையைத் தொலைத்தவர்க்கோ

நீ நெய்து தரும் பாய்.

- கோவை எஸ்.வி.எஸ், மணியன், கோவை.

■

விதவிதமாய்

வலைகள் பின்னிக் கிடக்கின்றன

எங்கும்.

சுமைகளுக்காகவும்

சுவாசத்திற்காகவும்!

பின்னப் படுவதில்

வாழ்க்கை கிடைக்குமா?

- கவிவாணன், வத்தவக்குண்டு.

■

கவிதைப் போட்டி - 4

பரிசு ரூ.100

இந்த இதழின் அட்டைப்படம் ஏற்படுத்தும்
உணர்வுகளை எழுதி அனுப்புங்கள். மரபுக் கவிதை,
புதுக்கவிதை எதுவாகவும் இருக்கலாம். கவிதைகள்
வந்து சேர வேண்டிய இறுதித் தேதி: 31-12-2000.

நெசவு செய்யும் பெண்ணே!

யார் நெசவில் விளைந்து

இப்பிள்ளை?

அறுபடா நூலில்

இழை சேர்க்கும் நீ...

அறுபடும் உறவோடு...

இணை சேரலாமா?

- முத்தைய்யதாசன், சென்னை - 24.

சந்தனம் உரசுங்கல்லு
தலைவாசல் காக்குங்கல்லு
மீன் உரசுங் கல்லுக்கடி
வீணாசைப் பட்டாயோடி

■
வெள்ளை வெள்ளை நிலாவே-சாமி
வெளிச்சமான பால்நிலாவே
கள்ள நிலாவேவ நீ
கருக்கலிட்டால் ஆகாதோ?

■
பாசம் பிடிக்கும்தண்ணி
பலபேர் எடுக்கும்தண்ணி
அத்தைமகள் எடுக்கும்தண்ணி
அத்தணையும் முத்தல்லவோ

■
கூடி இருந்த இடம்
கும்மாளம் போட்ட இடம்
வாழைப்பழம் தின்ற இடம்
பாழாய்க் கிடக்குதடி

■
வட்டவட்டப் பாறையிலே
வரகரிசி தீட்டையிலே
ஆர்கொடுத்த சாயச்சீலை
ஆலவட்டம் போடுதடி

■
குடமெடுத்துக் கூடவந்த
கோலவர்ண நீலவண்ணே
படமெடுத்த பாம்போலே
பத்துதடி என்மனக

■
கொடி பிடுங்கி என் வினைத்துக்
கொடிவழியா போற பொண்ணே
மழைபெய்து இலை விழுந்தா
மறப்பேணோடி உன் ஆசை

■
மஞ்சள் புடைவைக்காரி
மாதுளம்பூக் கூடைக்காரி
மஞ்சள் புடைவையிலே
மருக்கொழுந்து வீசுதடி

பச்சப்புறா கூவுதடி

அதிராமப்பட்டினம் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் பாடும் தாலாட்டுப் பாடல். இது குஃபி தத்துவப் பாடலாக அமைந்திருக்கிறது.

பச்சப்புறா கூவுதடி-சில
பாசைகள் படிக்குதடி
இச்சைவைக்கப் பச்சப்புறா
ஏங்கி ஏங்கி ஓடுதடி
கந்தரமுள்ள நாலுகொப்பு-நல்ல
குழந்தரவாய் நிக்குதடி
மரமும் வெள்ளை ஆணதடி -நாலு
மலர்ந்த கொப்பு பச்சையடி

இலைகள் பூக்கள் ஏகமடி-நல்ல
இன்பமுள்ள தித்திப்படி
எட்டியே பறிப்பதற்கு - நல்ல
ஏறும் பாதை இல்லையடி
அந்தரத்தில் நிக்குதடி - வெகு
ஆசையைக் கிளப்புதடி
தந்திரமாய்ப் போகுமுன்பே
தனக்கு முன்னே ஓடுதடி

எந்த விதத்தில் பழத்தை நாங்க
கண்டு கொள்ள வேணுமடி
லாயிலாவற இல்லல்லாஹ்
முகமழு ராஹுல்லா.

வழங்கியவர்: முகமழு பாத்திமா, அதிராமப்பட்டினம்.

அவன்

நான்
 அவனை நேருக்கு நேர்
 பார்ப்பதில்லை
 அவனோடு
 வார்த்தை எதுவும்
 பேசுவதுமில்லை
 அவன் நிற்குமிடங்களில்
 நிற்பதுகூட இல்லை
 விலகியே
 பாதைகள் அமைத்தாலும்
 விரும்பியோ
 விரும்பாமலோ
 பிரிக்க முடியாத
 உறுதியிடன்
 என்னுள்ளே அவன்.
 -பாரிசாகரன், ஓசூர்.

கண்ணித் தாய்

தினமும் பழகிய
 படுத்துப் புரண்ட
 நீரோடைப் புதர்
 அதனருகில்
 காதலர் அறை முலையில்
 தனியாகக் கிடக்கும்
 விடி பாட்டிலாய்
 ஒரு குழந்தை
 -இரா. அத்திப்பூ, வேலூர்.

நம்பிக்கை

ஒருவேளை
 தானிய உணவு
 இருவேளை
 நம்பிக்கை உணவு!
 இனியேது பசியெனக்கு...?
 இன்றைய
 நடைமுறை இரைச்சலின்

நகப்பிடியிலிருக்கும் நான்
 நம்பிக்கைத் தூளியில்
 நாளைய தாலாட்டிற்காய்க்
 காத்திருக்கிறேன்...

- கவிதாகன், கோம்பை.

உன்னிடம் எது
 அழகானதென்று கேட்டேன்
 உன்னுள்
 நான் என்று
 வியாபித்து விட்டேனோ?
 அன்று முதல்
 இக்கேள்விக்கு
 புதில் சொல்ல முடியாத
 போராட்டத்தில் தான் நீ!...
 க. சிவக்குமார், வாணியம்பாடு.

காதல் வலி

பருவப் பசியாற்ற
 எல்லாம் இழந்து
 சிதைந்த மெய்க்கூறுகளை
 இழுத்தபடி திரிந்தலையும்
 செதுக்கிய முகங்களை
 சிதைத்திருக்கலாம் அன்றே
 அரும்பிய காதலால்.

மெல்லிய இருட்டுள்
 வாலிபத் திமிர் இழைந்து
 முயக்கம் முறியெயும்
 நிரவிட்ட பொருட்களை
 நிரப்பாக் குறையால்
 குரல் வளையைக்
 கவவும் நரியாய்.

விரட்டிய மலரை
 குடவும் மறுத்த
 உதாசீன வலியுடன் இன்று
 நடுநிசித் தாகம் தீர்
 விருப்பமாய்ப் பருகுவது
 ஒரு மிடறு நீரையே.

- வெ.வெங்கடாசலம், நெய்வேலி.

நீ தள்ளி பிருப்பது
வாழ்க்கையில் காதல் இருப்பது போல
நீ அருகிலிருப்பது
காதலில் வாழ்க்கை இருப்பது போல.

பள்ளி மாணவன் புத்தகத்தில்
பத்திரப் படுத்தும்
மயிலறகாய் உன் வாழ்த்து அட்டை
புத்தகமாய் என் வாழ்க்கை

நம் ஆத்மாக்களின்
அழகைக் காண
நீ எனக்குக் கண்ணாடி
நான், உனக்குக் கண்ணாடி
காதல் நமக்கு ஒப்பனைக்காரன்.
க.சிவக்குமார், வாணியம்பாடு

தப்பிக்க...

நீ பேசுவதும்
அவன் பேசுவதும்
அபத்தமாயிருக்கிறது
பரவாயில்லை
பேசுங்கள்

வளர்த்து
உள்ளிழுத்து விழுங்கிச் செல்லச்
கழன்று கொண்டிருக்கும்
மென்றத்தின் நாவுகளிடமிருந்து
தப்பிக்க வேறு வழி?

- அ.கார்த்திகேயன், சேலம்.

சிங்கப்பூரில் நால் வெளியீட்டு விழா

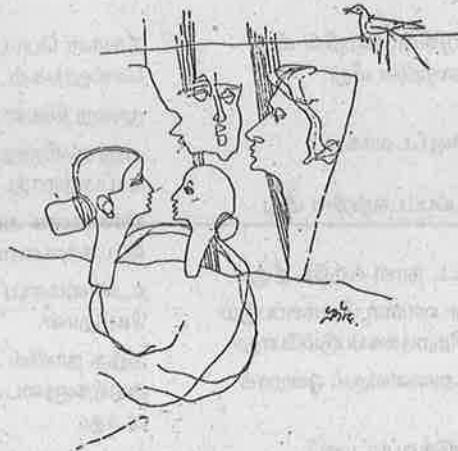

சிங்கப்பூரில் தமிழ் எழுத்தாளர் கழக ஏற்பாட்டில் ஜி.எம்.டி நடை மாளிகையின் ஆதரவில் நிகழ்ந்த கலை வெளியீடு விழாவில் (இடமிருந்து) கலை வெளியீடு விழா நிறைவேண்டும் என்று அமலதாசன், கலை வெளியீடு விழா முனிஸிபல் குழுமம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலை வெளியீடு விழா நிறைவேண்டும் என்று அமலதாசன், கலை வெளியீடு விழா முனிஸிபல் குழுமம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றே போய்விட்ட நாளை

ராபர்ட் பிரெளனிங்

சுதிகள்: 'ஏஷன்'

இனியும் நாம் போட்டியிட வேண்டாம், அன்பே,
முயலவோ, அழவோ கூட வேண்டாம்
முன்னிருந்ததைப் போலவே இருப்போம், அன்பே
-எனவே உறங்கு

வார்த்தைகளை விடக் கடுமையானது என்ன
இருக்கிறது?

வாக்குவாதத்தின் போது நீயும், நானும்
பறவைகளைப் போல் கிளைவிட்டுக் கிளை
தாவிச் சண்டையிடுவோம்.

நாம் பேசும்போது
மெல்ல நகரும் அந்த உயிரினத்தைப் பார்
உங்கள்! பேசாதே
கன்னத்தோடு கன்னம் இழை.

உண்மை உனக்குப் பொய்யாகும்
என்பதை விடப் பெரிய பொய் எது?
பாம்பின் பல் படுமானால்
மரத்தையே தவிர்த்தவிடேன்.

ஆப்பிளே சிவக்குமளவுக்கு
அடுத்தவர்களை அலசாதே
இல்லாவிட்டால் நமது ஏதேன் தோட்டம் பறிபோகும்
நானும் ஏவாள் தானே

ஒரு தேவனாகி என்னைத்
தாயத்தால் பிணைத்துவிடு
ஒரு ஆண்மகனாகி என்னை
உன் கைகளுக்குள் மடக்கிக்கொள்.

கற்றுக்கொடு, கற்று மட்டும்தான், அன்பே,
நான் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்
உன் பேச்சை நான் பேசுவேன், அன்பே,
உன் என்னத்தை நான் நினைப்பேன்

உனக்கு அவசியமானால்
இரு தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்யேன்
தேகத்தையும், ஆத்மாவையும்
உன் கைகளில் ஓய்படைத்தேன்

ஆனால் அது நாளைதான்
இன்றல்ல
இன்று நான் சோகத்தைக்
கண்காணாமல் புதைத்துவைக்கவேண்டும்,

... கொஞ்சம் அழவேண்டும், அன்பே
(அட என் முட்டாள் மனமே!)
அதனால் அன்பே, உறங்கப்போகிறேன்
உன்னால் காதலிக்கப்பட்டபடியே!

வேதக் கவிதை

மற்ற வேதங்கள் எல்லாம் மரபுக் கவிதை, வசன கவிதை என்றால் குர் ஆன் புதுக்கவிதை, இயைபுத் தொடையும், சந்த நயமும் கொண்டு கருத்துக் கேற்ற அளவில் அமையும் கம்பீரமான வசனங்கள். முக்கியமானவற்றை மட்டும் தொட்டுத் தொட்டுத் தாலிச் செல்லும் நவீன வாக்கிய அமைப்பு, புதுக்கவிதைக்கான நவீன வித்தியாசமான படிமங்கள், குறியீடுகள், இவை குர் ஆனின் சீற்புக்கள். அதிலிருந்து 77ஆம் அத்தியாயம், மொழிபெயர்ப்பு அப்புல் ரகுமான்.

அனுப்பப்படுபவை

**அலையலையாய் அனுப்பப்படுகின்றவற்றின் மீது
புல்லாய் வேகமாக வீசுகின்றவற்றின் மீது**

சத்தியமாக-

**துல்லியமாகப் பிரித்து, நினைவூட்டலாக,
எச்சரிக்கையாக,
தொலைவிலும் பரந்தும் பரப்பப்படவற்றின் மீது
சத்தியமாக-**

**உங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நாள் வந்தே தீரும்.
நடசத்திரங்கள் மங்கும்போது- வானம் பிளக்கப்படும்
போது - மலைகள் தூசாய்ச் சிதறடிக்கப்படும்போது-
தறித்த நேரத்தில் தூதர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக
அழைக்கப்படும்போது-**

**நந்த நாளுக்காக இவை பிற்படுத்தப்பட்டன?
பிரிக்கும் நாளுக்காக. பிரிக்கும் நாள் எதுவென்று
உங்களுக்கு விளக்குவது எது? ,**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

முன்னிருந்தோரை நாம் அழிக்கவில்லையா?

**அவ்வாறே பின் வந்தவரையும் அவர்களைப் பின்
தொடரச் செய்வோம்.**

பாவிகளிடம் இவ்வாறே நடந்துகொள்வோம்.

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**உங்களை இழிந்த திரவத்திலிருந்து படைத்து
தீர்மானிக்கப்பட்ட கால அளவுக்குப் பாதுகாப்பாக நாம்
வைக்கவில்லையா?**

**இவ்வாறே நாம் தீர்மானிக்கிறோம். தீர்மானிப்பதில்
வல்லவர் நாம்.**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**உயிருடையோரையும் இறந்தோரையும் அனைத்துக்
கோள்ளக் கூடியதாய் பூமியை நாம் ஆக்கவில்லையா?
அதில் பெருமிதமான, உறுதியான மலைகளை
வைக்கவில்லையா?**

பருட்வதற்கு இனிய நீரைத் தரவில்லையா?

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**நீங்கள் பொய்யென்று சொன்னிர்களே, அதனிடத்தில்
செல்லுங்கள்.**

முன்று விளை நிழலுக்குச் செல்லுங்கள்.

**அது குளிர்ந்த நிழல் தராது. தீச் சுவாலையிலிருந்து
காபாற்றாது.**

**நிச்சயமாக அது கோட்டைகளைப் போன்ற, மஞ்சள்
ஒட்டகங்களைப் போன்ற தீப் பொறிகளை வீசும்.**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

அந்த நாளில் அவர்களால் பேச முடியாது.

**அவர்களுடைய சாக்குப் போக்கும் அனுமதிக்கப்
படாது.**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**அந்தப் பிரிக்கும் நாளில் 'உங்களையும் உங்களுக்கு
முன்னிருந்தோரையும் ஒன்று கூட்டினோம்.
எனக்கெதிராய் உங்களால் குழ்ச்சி செய்ய முடித்தால்
செய்து பாருங்கள்!'**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**நிச்சயமாக இறை உணர்வாளர்கள் நிழல்களுக்கும்,
ஹற்றுகளுக்கும், அவர்கள் விரும்பும் கனிகளுக்கும்
இடையே இருப்பார்கள்.**

**'உங்கள் செயல்களின் பலனை ஆனந்தமாக
உண்ணுங்கள்; பருகுங்கள்.'**

**இவ்வாறே நன்மை புரிந்தோருக்கு நிச்சயமாக நாம்
பிரதிபலன் தருவோம்.**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**'பாவிகளே! உண்ணுங்கள். சிறிது காலம் சுகத்தையும்
அனுபவியுங்கள்.'**

**உண்மையை நிராகரித்தவர்களுக்கு அந்நாளில்
கேடுதான்.**

**அவர்களிடம் 'சிரம் பணியுங்கள்' என்றால் அவர்கள்
சிரம் பணியமாட்டார்கள்.**

**எனவே இதற்குப் பின்னர் எந்த பயற்ற்றுத்தனமயத்தான்
அவர்கள் விசுவாசிப்பார்கள்?**

மலைவாழி மக்கள் தலித்துகளா?

பாப்ரியா

(ஜூலை - செப்டம்பர் 2000 'கவிக்கோ' இதழில் வெளியாகியிருந்த தலித் கவிதை - சிலவரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் - ஹெச்.ஜி.ராகுல் கட்டுரையின் சில கருத்துக்களுக்கான எதிர்விளை)

"தலித் பண்பாட்டடையாளத்தைப் பறையர், பள்ளர், சக்கிலியர் வாழ்வியல் சார்ந்தவற் றில் ஏதேனும் ஒன்றின் அடையாள மாகமட்டும் முதன்மைப் படுத்தும் நிலைக்கு மாற்றாகப் பிற ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகிற பஞ்சமர், சாம்பவர், புலையர், வள்ளுவர் உள்ளிட்ட ஏற்ததாழி 76 வகை சாதிப் பிரிவுகளும், இருளர், காடர், காணிக்காரர், குறும்பர், தோடர் எனத் தொடரும் 36 வகை சாதிப்பிரிவுகளும் சார்ந்த பன்மை அடையாளங்களாக விரிகின்ற காலம் எதிரே மிச்சமிருக்கிறது"

என்று கட்டுரை ஆசிரியர் (கவிக்கோ பக்கம் 23) அடுக்கு கிறார். இதில் நான் குறிப்பிடு கின்ற விஷயம் இருளர் - காடர் - காணிக்காரர் - குறும்பர் தோடர் என்ற பிரிவினரைப்பற்றி.

முதலில் கட்டுரை ஆசிரியர் இந்த குறிப்பிட்ட பிரிவினரில் மலைவாசிகள் யார்? தாழ்த்தப் பட்ட குடிகள் யார் என்று பிரித்துச்சொல்லியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பிரித்திருந்தார் எனில் இக்கட்டுரை எழுதவேண்டிய நிலை வந்திருக்காது.

இருளர் - காடர் காணிக்காரர் - குறும்பர் இவர்கள் மலை வாசி களாயிருந்தாலும் (வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக) மட்டுமே) மலைஅதிவாசிகளாக, வரலாற் றில் குறிப்பிடப் படுவோரில் இந்த நிலமலை (Nilgiri) தோடர் (Todas) பிரிவு சேர்த்துப் படகர் (Badaga) உட்பட மொத்தம் 26 வகை பிரிவினர் இந்த நிலமலை

யில் இருப்பதாக ஆய்வுப்பட்டி யல் காட்டுகிறது.

இந்தப் பட்டியலில் காணப் படும் தோடர் (Todas) மற்றும் கோத்தர் மட்டுமே (Kota) இந்த நீலகிரியின் ஆதிப்பழங்குடிவாசிகள். மண்ணின் மெந்தர்கள் என்று வரலாறு குறிப்பிடுகிறது அதிலும் 'தோடர்' சமூகம் மட்டுமே பிரதானமாய் முதலிடம் பெறுகிறது. இரண்டாவது இடம் படகர் (Badaga) சமூகம். இவர்கள் மைசூரிலிருந்து திப்புசல்தான் காலத்தில் நீலமலையில் குடியேறி யவர்கள். 3.ஆவது - இடம் கோத்தர் சமூகம் நீலகிரிமாவட்டத்தில் உள்ள 26 வகைப் பிரிவினர்களில் 'தலித்' பண்படையாளங்களைக் கொண்டவர்கள் யார் எவர்? என்பதை முதலில் சரியாய் அடையாளம் காணுதல் வேண்டும். இல்லையென்றால் தொண்மை வாய்ந்த 'தோடர்' சமூகத்தைக் கூட 'தலிதபட்டியலில் தவறுதலாகத் தான் சேர்க்க வேண்டிவரும்.

வரலாற்றில் எங்கும் எப் போதும் இந்தத் 'தோடர்கள்' அடிமைகளாகவோ தீண்டத் தகாதவர்களாகவோ இருந்த தில்லை இவர்கள் எருமை மேய்ப் பவர்கள் - விவசாயிகள் இவர்கள் எந்த ஒரு சமூகத்திற்கும் எதிலும் அடிமைகளாய் - தீண்டத்தகாத வர்களாய் இருந்தில்லை.

இவர்கள் தங்கள் உழைப்பி னால் மட்டுமே உயர்ந்த சமூகத் தினர். ஆங்கிலேயர் நீலகிரியை ஆட்சி செய்த காலக்கட்டத்தில் கூட, தங்கள் குலத்தொழிலைக் கொஞ்சம் மாற்றிக் கொண்டார்

களே தவிர, தங்களது பண்பாட்டடையாளங்களை அழித்துக் கொள்ளவில்லை. தீண்டாமை யைத் தங்கள் சமூகத்தின் மீது சமந்து கொள்ளவும் இல்லை. தொழில்ரீதியாக அன்னியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த போதிலும். இவர்களது தனித் தன்மை மேலோங்கியே இருந்து அன்றும் சரி இன்றும் சரி 'ஒடுக்குமுறை' என்பது இவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் அனுபவித் திராத ஒன்று. இவர்களை ஒடுக்கப்பட்டவர் பட்டியலில் அல்லது ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகிற சமூகப்பிரிவுகளில் ஒன்றாக சித் திரிப்பது சித்தரிக்க முயற்சி செய்திருப்பது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம்.

'குறும்பர்'கள் கூட மிகவும் சுதந்திரமானவர்கள் இவர்கள் 1871-72களில் 'முதுமலைப் பகுதி களிலும், நிலாம்பூர் ஜீம்ஸ் பகுதி களிலும் கூடப் பணியாளர்கள் என்ற வகையில் ஆட்சியாளர் களால் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளப்பட்டார்களே தவிர அடிமைத்தன வேலையாட்களாகவோ, மற்றபடி அன்றைய காலக் கட்டங்களில் நகர்ப்புறங்களில் - கிராமப்புறங்களில் இருந்த ஆண்டான் - அடிமை; தீண்டத்தகாத வர் நிலைகளில் இந்தத் தாழ்த் தப்பட்ட பிரிவு இருந்ததில்லை.

இருளர் சமூகத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாய்ப் பிற ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகிற. நீண்டத் தகாத சமூகத்தில் கட்டுரை ஆசிரியர் பட்டியலிட்டிருக்கிறார்.

நீலகிரி மலைப்பிரதேசத்தில்

வசிக்கிற 'இருளர்களில்' 'அட்டப் பாடி' போன்ற வசிப்பிடங்கள்) 6 உட்பிரிவுகள் உள்ளன. கோவை மாவட்டத்தில் வசிக்கிற இருளர்களில் 12 உட்பிரிவுகள் உள்ளன. திருமண உறவுகளில் வேறுபாடுகள் உண்டு ஆனால், இந்த இரு பிரதேச இருளர்களும் இன்ததால் ஒன்றுபட்டவர்கள் தவிர, கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிடும் தலைப்பின் கீழ் வர மறுப்ப வர்கள்.

ஆதிவாசிகள் என்றாலே 'அடிமைத்தனவாசிகள்' என்று எந்த அகராதியும் அர்த்தம் தராது. இவர்கள், பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள காடுகளுக்குச் சென்று கடுக்காய், தேன், தேன்மெழுகு, வெம்படத் பட்டை, ஆவாரம் பட்டை, உதிர்ந்து கிடக்கும் மான்கொம்புகள், புளி கோந்து, ரீவக்காய் ஆசிய காடுபடு பொருட்களைச் சேகரித்து, வனத்துறைச் சேமிப்பு இடங்களில் சேர்ப்பித்து உரிய விதியத்தைப் பெறுகின்றனர். இவர்கள் நீலகிரியில் மொத்தம் 41 இடங்களில் குடியமர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த இருளர் கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்கும் தரைப்பிரதேச இருளர்களுக்கும் பலவகைகளில் வேறுபாடுகள் உண்டு. உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்த இவர்களை எந்தவொரு மேட்டுக்குடிகளும் அடிமைகளாகவோ, தீண்டத்தகாதவர்களாகவோ நடத்தியதில்லை.

'வள்ளுவர்'கள் அரச மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றே பலர் கூறுகின்றனர். 1831ஆம் ஆண்டு ஆரிங்டன் வெளியிட்ட குறள் நாலிலும் சரி 1834ஆம் ஆண்டு எஸ்விக் துரை வெளியிட்ட குறள் நாலிசம் சரி, திருவள்ளுவர் பார்ப்பானுக்கும் பறைச்சிக்கும் பிறந்தார் என்னும் கதை

குறிப்பிடப்படவில்லை. பின்பு வந்த 3,4 ஆவது பதிப்புக்களி லேதான் இந்தப் பார்ப்பான் - பறைச்சி கதை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வள்ளுவருக்கும் குறளுக்கும் அன்றைய பிராமணர்கள் எதிரிகளாக இருந்ததற்கு சான்றுகள் ஒன்றால்ல இரண்டால்ல. ஏராளம் 'வள்ளுவர் பறையர்' என்ற குறி யீடே, 'இராட்டர் அகராதியில்' 332 ஆம் பக்கத்தில் உள்ளபடி 13 வகையான பறையர் பிரிவுகளில் முதலில் குறிப்பிடப்படும் ஒன்று. அப்பிரிவுகளை ஆங்கிலேயர் பிரதிநிதிகளிடம் பட்டியலிட்டுக் கொடுத்த பரோபகாரிகள் பிராமணர்கள். ஆக வள்ளுவர் - பறைச்சுக்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்.

ஓடுக்கு முறைக்கு ஆளாகின்ற சாதிப்பிரிவுகளில் வள்ளுவர் பிரிவை நீக்குவது அவசியம். ஆங்கிலேயர்களால் பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாறுகள் எல்லாமே உண்மை என்பது அபத்தம். அதை மறுபடியும் சமூக நோக்குடையவர்கள் பட்டியலிடுவதும் அபத்தம். பொருளாதாரச் சமூக ஏற்றங்களில் தனிப்பட்ட முறைகளில் ஆள்பவர்களால் தனி கவனம் செலுத்தப்படவேண்டிய சமூதாயமாக கருதப்படவேண்டுமே அன்றி 'சாதி' முத்திரையில் மேல்/கீழ் போடுதல் கூடாது. இது வள்ளுவர் சமூதாயத்திற்கு மட்டுமின்றி, வரலாற்றுத் தனித்துவம் கொண்ட எந்தவொரு சமூகத்திற்கும் பொருந்தும்.

கவிக்கோ

விளம்பரக் கட்டணம்

பிண்ணட்டை (வண்ணம்)

ரூ. 2,000/-

உள்ளடை

ரூ. 1,000/-

கவிக்கோ

20, முதல் கடல்வழிச் சாலை,
வால்மீகி நகர்,
சென்னை - 600 041.

கேள்வு

ஆஶக் கயிற்றில் ஆடும் பம்பரம்

உடவிளப் வேட்கை மனிதனைத் துயாப் படுகுழியில் தள்ளிவிடும். ஆன்ம ஞானத்தை அடைய விடாமல் தடுக்கும். எனவே உடலை இகழ்வது சித்தர்களின் கொள்கை. கவித்துவமும் சிந்தனையும் நிரம்பிய பட்டினத்தாரின் இந்தக் கவிதை பயங்கரமான பாதிப்பை உண்டாக்கக் கூடியது.

அங்கோடு இங்கோடு

அலமரும் கள்வர்;

ஜவர் கலகமிட்டு

அலைக்கும் கானகம்;

சலமலப் பேறை;

இருவினைப் பெட்டகம்;

வாத பித்தம் கோழை

குடிபுகும் சீறார்;

ஊத்தைப் புன்தோல்

உதிரக் கட்டளை;

நாற்றப் பாண்டம்;

நான்முழுத்து ஒன்பது

பீற்றல் துண்டம்;

பேய்ச் சுரைத் தோட்டம்;

அடலைப் பெரிய

கடலைத் திடருள்;

ஆஶக் கயிற்றில்

ஆடும் பம்பரம்;

ஓயா நோய்க்கு இடம்;

ஓடும் மரக்கலம்;

மாயா விகாரம்;

மரணப் பஞ்சரம்;

சோற்றுத் துருத்தி;

தூற்றும் பத்தம்;

காற்றில் பறக்கும்

கானப் பட்டம்;

விதிவழித் தருமன்
வெட்டும் கட்டை;

சதுர்முகப் பாணன்
தைக்கும் சட்டை;

சமக் கனலில்

இடுசீல விறகு;

காமக் கனலில்

கருகும் சருகு;

கிருமி கிண்டும்

கிழங்கஞ் சருமி;

பவக் கொழுந்து ஏறும்

கவைக்கொழு கொம்பு;

மணமாய் நடக்கும்

வடிவின் முடிவில்

பின்மாய்க் கிடக்கும்

பின்டம்;

பின்மேல்

ஊரில் கிடக்க

உட்டா உபாதி;

கால் எதிர் குவித்த

பூளை;

காலைக்

கதிர் எதிர்ப்பட்ட

கடும்பனிக் கூட்டம்;

அந்தரத்து இயங்கும்

இந்திர சாபம்;

அதிரும் மேகத்து

உருவின் அருநிழல்;

நீரில் குழிபி;

நீர்மேல் எழுத்து;

கண்துயில் கனவில்

கண்ட காட்சி;

அதனினும் பொல்லா

மாயக் களங்கம்.

(அலமரும் - சுழலும்; கள்வர் ஜவர் - ஜம்
பொறிகள்; உதிரக் கட்டளை - ரத்த வார்ப்பு;
அடலை - சாம்பல்; திடருள் - மேட்டு நிலம்;
பஞ்சரம் - கூண்டு; பத்தம் - முறம்; கானம் - காடு;
சதுர்முகப் பாணன் - பிரமன்; பவக் கொழுந்து -
பாவக் கொடி; கால் - காற்று; பூளை - பூளைப் பஞ்சு;
இந்திரசாபம் - வானவில்)

கவிஞர் திருலோக சீதாராம்

முருகுசுந்தரம்

கவிஞர் திருலோக சீதாராமனான் முதன் முதலாக 1960-ல் சேலத்தில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவரிடம் நான் கேட்ட முதல் கேள்வி 'உங்கள் பெயர் திருலோக சீதாராமா? திருலோக சீதாராமா? என்பது.

'என் பெயர் திருவையாறு லோகநாத சீதாராம்' என்று சிரித் துக் கொண்டே பதில் கூறினார்.

சேலத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்தைத் துவக்குவதற்கு, நானும் 'அமரன் அம்பிகாபதி' காப்பியத்தை எழுதிய சேலம் கவிஞர் சேரகுமாரசாமியும் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அவ்விழாவில் கலந்து கொள்ளப் பழம் பெரும் எழுத்தாளர் நாரண துரைக்கண்ணன், திருச்சிக் கவிஞர் அ.வெ.ரா. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், சிறுகதை எழுத்தாளர் திருவரங்கம் ஏஸ்ராகவன், திருலோக சீதாராம் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். விழா சிறப்பாக நடை பெற்றது. அடுத்தநாள் எல்லாரும் ஒரு மிழிவுந்தில் ஹோகை னகல் காவிரி நீர் வீழ்ச்சிக்குச் சுற்றுலா சென்றிருந்தோம். இரண்டு நாட்களும் இலக்கிய மழை.

சீதாரம், கவிஞர் கலைவாணன், ஏஸ்ராகவன், திருச்சி பாரதன் ஆகியோர் அந்த இலக்கியவட்டத்தில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இலக்கியவட்டத்தின் தலைமைப் பீடம் அ.வெ.ரா. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரின் அச்சகம். அவர்தான் இவ்வட்டத்தின் புரவலர், மடிப்புக் கலையாத கதராடையும், பளிச்சென்ற திருநீற்றுப் பூச்சம், வெற்றிலைப் பெட்டியும் ரெட்டியாரின் 'டிரோட்மார்க், அவருக்குப் பச்சைமலையில் எஸ்டேட் உண்டு. ஒரு பள்ளியும் நடத்திவந்தார். எந்த இலக்கிய வாதி அவரைத் தேடிச் சென்றாலும், கட்டாயம் ஒரு நல்ல காப்பி உண்டு.

இந்திகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, திருச்சி செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சிவாஜி அச்சக்கத்துக்குச் சென்று திருலோக சீதாராமிடம் பேசி மகிழ்வது என் வழக்கம். திருச்சியில் அப்போது சிறப்பான ஓர் இலக்கிய வட்டம் இருந்தது. ஞான பீடப்பரிசு பெற்ற நூலாசிரியர் அகிலன் அங்கு இரயில்வேயில் பணி செய்து கொண்டிருந்தார். புலவர் கீரன். திருலோக

கவியரங்குகளின் முதல்வரிசையில், இவர்களுடைய 'சபாஷ்' குரலைக் கட்டாயம் கேட்கலாம்.

'திருலோகம்!' என்று எல்லாராலும் அன்போடு அழைக்கப் படும் சீதாராம் இலக்கிய வட்டத்தின் செல்லப்பிள்ளை; ஆன்மீகம் கலந்த இலக்கியத் தோற்றம்; இவர் ஒரு பார்ப்பனராக இருந்தாலும் 'பார்ப்பன பந்து' இல்லாமல் எல்லாரிடத்திலும் சரளமாகப் பழகுவார். இவருடைய தனிச்சிறப்பு மனப்பாடம். அதே ஊரில் வாழ்ந்த திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பலநூல்களைக் 'கடவுள் துணையிலிருந்து முற்றிற்று' வரையிலும் மனப்பாடமாக ஒப்பிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். இவரும் தமது காப்பியமான 'கந்தர்வ கானத்தை' மேடையில் மனப்பாடமாகச் சொல்லுவார். ஆனால் சேலம் வந்திருந்தபோது, நாங்கள் பல முறை விரும்பிக் கேட்டும் கந்தர்வ கானத்தைப் பாட மறுத்து விட்டார். என்? என்று கேட்டோம்.

அதற்கு அவர் கூறிய பதில் உள் வாத்தைப் பிழிவதாக இருந்தது.

'கந்தர்வ கானத்தை ஒருவரி டம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அடமானம் வைத்துவிட்டேன். அக் கடன் தீரும்வரை அதை மேடையில் பாடுவதில்லை என்று அவருக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன்' என்று கூறினார் திருவோகம்.

கந்தர்வ கானமும், உதயம் என்ற சிறு தொகுப்பும் இவர் கவி தைப் படைப்புகள், 'இத்தார்த்தன்' என்ற ஜெர்மன் புதினத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். 'இலக்ஷ்யப் படது' என்பது இவரது கட்டுரை நூல். பாரதி, பாரதிதாசன் பாடல்களை வெண்கலக் குரலில் ஏற்ற இருக்கத்தோடு பாடும்போது அவை இவர் வசப்பட்டு மெய் மறந்திருக்கும். பாரதியைப் பற்றி ஆங்கிலத்து லும் பேசவார்.

1946ஆம் ஆண்டு பாரதிதாசன் நிதியளிப்புத் தொடர்பான சர்வகட்சிக் கூட்டமொன்று திருச்சிபிழப்புப் பீமிப்ரமைதானத்தில் நடைபெற்றது. அதில் திருவோகமும் கலந்து கொண்டு பாரதிதாசன் கவிதை நயங்களை விமர்சித்துப் பேசினார். அதைக் கேட்டுவியந்த அண்ணா 'அக்கிரகார்த்து அதி சயப் பிறவிகளில் இவரும் ஒருவர்' என்று பாராட்டியதோடு பாவேந்தரைப் பற்றி ஒரு பாடல் எழுதித் தருமாறு கேட்டு வாங்கித் திராவிட நாடு சிறப்பு மலரில் வெளிட்டார்.

1938-இல் இவர் விழுப்புரத்தில் வாழ்ந்தபோது, 'பாலபாரதம்' என்ற திங்களிதழை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அப்போது தான் முதன்முதலாக இவர் பாரதி தாசனைச் சந்தித்தார். திருச்சியில் குடியேறிய பிறகு 'சிவாஜி'யைத்

தொடங்கி வாரா இதழாகவும். திங்கள் இதழாகவும் பல ஆண்டுகள் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இளங்கவிஞரான சரதாவின் பாடல்களை முதன் முதலாகத் தொடர்ந்து சிவாஜியில் வெளி யிட்டவர் திருவோகம். இதைச் சரதாவே நன்றியுணர்வோடு பல சமயம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பாரதி தாசனின் நம்பிக்கைக் கும் அன்புக்கும் நட்புக்கும் உரிய பார்ப்பன நன்பர்கள் இருவர். ஒருவர், திருவள்ளுவர் படத்துக் காக ஜனாதிபதி பரிசு பெற்ற ஓவியர் வேணுகோபால சர்மா; மற்றொருவர் திருவோக சீதாராம்.

ஓர் அமாவாசை நாள். காலையில் அனுஷ் டானங்களுக்குத் தயாராக இடுப்பில் பஞ்சகங்களும், கையில் தர்ப்பையுமாக நின்று கொண்டிருந்தார் திருவோகம் வாசலில் ஐந்தாறு கறுப்புச் சட்டைக்காரர்கள் வந்து திருவோக சீதாராம் வீடு இதுதானா?' என்று விசாரித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது திருச்சியில் தி.க. வினர் குடுமி அறுப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நேரம். இந்தக் கூட்டத்தார் எதற்காக நம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறார்கள் என்று திகைத் துப்போய் நின்றார் திருவோகம்.

"திருவோக சீதாராமைச் சந்திக்கும்படி பாரதிதாசன் சொல் வியனுப்பினார். தாங்கள் தானா?" என்று கேட்டார்கள் வந்தவர்கள்.

"வாத்தியார் அனுப்பியிருக்கிறாரா? வந்துவிட்டேன்' என்று சொல்லி அனுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு புறப்பட்டார் திருவோகம்.

அந்தச் சமயம் பாரதியாரின் மனைவி செல்லம்மாள் அவ்யூரின் ஓர் உறவினர் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். பாரதிதாசனும்

திருவோகமும் அவரைத் தேடிச் சென்றனர். வயது தளர்ந்த நிலையில் நின்றுகொண்டிருந்த செல்லம்மாவைப் பார்த்ததும் பாரதிதாசன் அவரது காலில் விழுந்து வணங்கினார். அவர்யாப்பா நீ' என்று கேட்டார்.

"என்னைத் தெரியவில்லையா அம்மா? நான் தான் வாத்தியார் சுப்புரத்தனம்" என்றார் பாரதி தாசன்.

"சுப்புரத்தனமா? முரட்டுப்பயலாசே! இப்பஸ்படி இருக்கே?" என்று உரிமையோடு விசாரித்தார்.

1944ஆம் ஆண்டு திருச்சிவாளெனாலியில் ஒரு கவியரங்கம் நடைபெற்றது. இது வாளெனாலி யில் நடைபெற்ற இரண்டாவது கவியரங்கம். பாரதிதாசன் தலைமை. கவிஞர் ச.து.ச. யோசி, பிச்சஸ்ரத்தி, திருவோக சீதாராம் ஆகியோர் இக்கவியரங்கில் பங்கேற்ற முக்கியக் கவிஞர்கள்.

1951ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் பாரதிதாசனுக்கு மனிவிழா நடத்த ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதற்காகத் தமிழ்நூர் கிழுபெ. விகங்வநாதம் தலைமையில் விழாக்கும் அமைக்கப்பட்டது. நடுவில் சில குழுப்பங்கள் காரணமாக விழாக்கும் உடைந்தது. கிழுபெவாம் குழுத் தலைவர் பொறுப்பிலிருந்து விலகிக்கொண்டார். திருவோகமும் செயற் குழு உறுப்பினர் பொறுப்பை விட்டு விலகினார்.

பாரதிதாசனிடம் நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி, அவரைச் சமாதானப்படுத்தத் திருச்சியிலிருந்து ஒரு குழு புதுவைக்குப் புறப்பட்டது. அக்குழுவில் திருவோகம், அன்பில் தருமலிங்கம், பராங்குசம் ஆகியோரும் வேறுசிலரும் இடம்பெற்றி

ருந்தனர். அங்கு நடந்ததை சிவாஜியில் வெளியான தமது கட்டுரையில் சீழ்க்கண்டவாறு திருலோகம் விவரித்திருக்கிறார்:

வீட்டு முற்றத்தில் சாய்வு நாற்காலியில் சிங்கம் படுத்துக் கிடப்பது போல் கவிஞர் சாய்ந் திருந்தார். நண்பர்கள் என்னை முதலில் உள்ளே போகச் சொன்னார்கள். வாசற்படியில் நுழைந்து, இடைகழியில் சென்று அவர் முன்னால் நின்றுவிட்டேன்; கவிஞர் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்.

'ரினைன் பண்ணிட்டியல்ல?' என்று கேட்டார்

'ஆமாம் ரினைன் பண்ணிட்டன்' என்றேன்.

'அப்ப, வெச்சுடு போ' என்றார்.

கையில் வைத்திருந்த விழாக் குழு சம்பந்தப்பட்ட தாள்களையெல்லாம் அப்படியே வைத்து விட்டு வாசற்பக்கம் செல்லத் தொடங்கினேன்.

'நில்' என்ற சொல்கேட்டு மீண்டும் திரும்பினேன்.

'ஆமாம்' உனக்கு என்னை முதலிலே தெரியுமா...? கி.ஆ.பெ. விகவநாதத்தையா?

'உங்களைத்தான் முதலில் தெரியும்'

'பின்ன ஏன் விகவநாதன் விலகினதும் நீயும் விலகின? ஒரு வேளை அவர் உனக்கு நெல் அனுப்பமாட்டாரா?'

பேசாமல் மௌனமாகச் சிறிது நேரம் நின்றேன். பிறகு 'நான் பேசலாமா?' என்று மெது வாக்க கேட்டேன்:

'பேசு!' என்றார் கவிஞர்.

'யாரை முதலில் தெரியும் என்றல்லவா கேட்டார்கள். உங்களை

யும் எனக்கு முதலில் தெரியாது. உங்கள் கவிதைகளைத் தான் முதலில் எனக்குத் தெரியும். அதைத் தெரிந்து கொண்ட காரணத்தால் தான் உங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். ஆகையால் யாரும் நெல் அனுப்பி எனக்குப் படியளக்க வேண்டிய தில்லை. உங்கள் கவிதைகள் என்னிடம் உள்ளன. அவற்றை நீங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. உங்களைக் காட்டிலும் உங்கள் கவிதைகளே எனக்கு அதிகம் மதிப்புடையவை' என்று வேக மாகப் பேசினேன்.

சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தி ருந்த கவிஞர் துள்ளியெழுந்தார். வழக்கம்போல் முழங்கால் வரையிலும் வேட்டியைச் சுருக்கிப் பிடித்துக் கொண்டார். சுற்றியிருந்தவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

'அவண்டா தமிழன்! - நீ வேண்டியதில்லை! உன் கவிதை எனக்கும் போதுமனு சொல்றானே! அவன் மற்றதமிழன்! அவன் அஞ்சா நெஞ்சடையவன்! என்றார் என்னை அருகில் இழுத்து அமர்த்திக் கொண்டார்.

பிறகு என்னுடைன் உணவருந்தி னார். தாழ்வாராத்தில் பாயை விரித்துப் படுத்தேன். நல்லதூக்கம். மாலை நான்குமணி இருக்கும்.

'கழுதை! என்ன இப்படி ஒரே அடியாத் தாங்கறே?' என்ற சத்தம் கேட்டு விழித்துப் பார்த்தேன். எதிரில் காப்பிக் குவளையோடு பாவேந்தர் நின்று கொண்டு ருந்தார்.

காப்பி குடித்ததும் நான் அரவிந்தர் ஆசிரமத்துக்குப் புறப்பட்டேன். புறப்படுப்போது சிவாஜி மலருக்கு ஒரு கவிதை வேண்டுமென்று கேட்டேன். எழுதிவைப்ப

பதாகச் சொன்னார். ஆறுமணி யாளில் நான் வீடு திரும்பியதும் 'பாட்டு வேணும்னு கேட்டியே. இந்தா' என்று தாலை நீட்டினார்.

எழுத்தெல்லாம் புதியநடை என்னைமொலாம்தன்னுடைமை எனவே நாட்டின்

பழுத்தபொதுத் தொண்டுசெய்வான் திருலோக சீதாராம் பரப்பும் ஏடு

பழுத்துமோர் சிவாஜியெனல் வண்டமிழ்நா டறியுமந்த மைந்த னுக்குத்

தழழுத்துவாம் புதினேழான் டென்றுநாத்தால் மகிழாத தமிழ ருண்டோ?

இவனுயர்ந்தான் அவன் தாழந்தான்என்னும்இன வேற்றுமையோர் அனுவும் இல்லான்

எவன்பொதுவுக் கிடர்குழுந்தான் அவன் தாழ்ந்தான் அ.தில்லான் உயர்ந்தான் என்று

நுவல்வதிலே திருலோகன் அஞ்சாநெஞ்சு சன் தக்க நாற்கள் ஆயுந்தோன்

அவனைழும் சிவாஜியெனும் வாரத் தாள் வாழியபல் லாண்டு நன்றே.

பல்லோடும் கூடியோரு பழந்தமிழின் சீர்த்தியினை மறைக்கு மாயின்

வில்லோடும் அம்போடும் வரும்பகையைத் தனிநின்று வீழ்த்து வான்போல்

சொல்லோடும் பொருள் சிறக்க தூய்தமிழின் சீர்சிறக்க எழுது கின்ற

நல்லோடாம் சிவாஜிக்கு நல்லாசான் திருலோகன் நாடும் வாழ்க!

கவிதையைப் படித்து முடித்த நான், 'மலருக்குக் கவிதை கேட்டால், என்னைப் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறீர்களோ!' என்றேன்.

'முட்டானு! உனக்கு என்ன பஞ்சம் தெரியுமா? பணப் பஞ்ச மில்ல, புகழ் பஞ்சம்! உன் பெருமை ஒரு பயலுக்குத் தெரியாது. நான் தான்டா அதை நாலுபேர் அறியச் சொல்லனும்! சும்மா போடு. என் கையெழுத் தில்லே போட்டிருக்கிறேன்' என் றார். அவரது குழந்தை மனத்தை யும் அன்பின் பெருமையையும் கண்டு மெய்கிளிர்த்தேன்.

கடைசியாக நான் திருவோக தீதாராமைச் சந்தித்தது 1972 ஆம் ஆண்டு. சென்னை இராஜேஸ்வரி திருமண மண்டபத்தில் நடை பெற்ற வள்ளலார் - காந்தி விழாவில். விழாப் பொறுப்பாளர் டாக்டர் ஓளவை நடராசன். அருட்செல்வர் மகாவிங்கம் ஆண்டுதோறும் நடத்தும் விழா. நான், அப்துல் ரகுமான், மீரா, சிற்பி, சுக்திக்கனல், சிதம்பரநாதன் என்று ஒரு கவிஞர் பட்டாளமே அங்குக் கூடியது. கவிஞர் திருவோக தீதாராம் கவியரங்கத் தலைமை. கல்லூரி மாணவராக, இருந்த வைரமுத்துவம் இக்குவிய ரங்கில் கலந்து கொண்டார்.

திருவோகம் உடல் நிலை தளர்ந்த நிலையில் மகன் துணையோடு வந்திருந்தார். இரவில் வயிற்றுப் போக்கு, விழாக் குழுவினர் மருத்துவரை அனுப்பி உதவினர். மறுநாள் முற்பகல் கவியரங்கம் நடந்தது. கவியரங்கம் முடிந்ததும் திருவோகத்தைப் பார்த்து 'எப்படி இருக்கிறீர் கவிஞரே?' என்று விசாரித்தேன்.

"சருகு அரிப்பதிலேயே என் வாழ்நாள் கழிந்து விட்டது. இன் னும் குளிர்காய முடியவில்லை!" என்று வருத்தத்தோடு சொன்

னார். சென்னையிலிருந்து ஊர் திரும்பிய சில திங்கள்களில் அவர் இறந்துவிட்ட செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்தது.

1957 ஆம் ஆண்டு 'புதுத் தமிழ்க் கவிமலர்கள் என்ற பெயரில் வாழும் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுக்கும் பணியை மேற்கொண்டார் திருவோகம். பெரும்பாலான கவிஞர் களின் கவிதைகள் அதில் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிஞர் அல்லாத வரின் கவிதைகள் சிலவும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தால் தென் மொழிப் புத்தக டிரஸ்டின் ஆதரவுடன் இமாலயப் பிரசுரங்கள் வெளியீடாக வந்தது. அதில் கவிதையைப் பற்றிச் சில கருத்துக் களை அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

"மலையும் மடுவும், வானும் கடலும், மானும் புளியும் ஆகிய படைப்பும், இன்பம் துன்பம், வெற்றி தோலவி, பிறப்பு இறப்பு என்ற வாழ்க்கை இயல்பும் முரண் தொடை போன்று தோன்று கிணறன். சாதாரண மனிதர் கண் களுக்குப் பொருள் விளங்காத புதிர் இது.

கவி உள்ளத்தில் இந்த வேறு பாடுகளைக் கடந்து நிற்கின்ற ஒருமை - முரண்பாடுகளை வென்ற அழகுபுலனாகிறது. அந்த அமைதியை, அழகை, அதன் அரித்தத்தை, அதை உணர்ந்து கொண்டதனால் விளைந்த இன் பத்தை வாய்விட்டுக் கூறவேண்டு மென்ற எழுச்சியில் கவிஞர் பாடுகிறான்.

கவிதைப் படைப்புக்கு நிலைக்களன் கவி இதயம். கவிதாரசனைக்கு நிலைக்களின் கவி தையை நாடி அனுபவிக்கிறவனுடைய இதயம். கவிஞர் தனது உணர்ச்சிக்கு உயிரும் ஒளியும் கொடுக்கிறான். ரசிகன் அதை

ஏற்றுப் போற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறான்"

'மூலப்பிரதி' என்று தலைப் பிட்ட தம் பாடலை, அவர் பல கவியரங்குகளில் பாடக் கேட்டி ருக்கிறேன். அவருக்கு மிகவும் பிடித்த பாடல் அது.

முன்பொரு பாடல் எழுதினேன் - அந்த மூலப்பிரதி கைவச மில்லை

முன்பொருபாடலை எழுதினேன் எழுதிய பாடல் ஒன்றினை வீட்டின் ஏரவா ணத்தில் செருகி யிருந்தேன் பழுது வந்தது; பார்த்தி ருந்தவர் பாடலை எடுத்துப் பதுக்கிக் கொண்டார்.

முன்பொரு பாடலை எழுதினேன் இன்ப மென்றொரு தலைப்பிட் டந்த இனிய பாடலை எழுதிய நினைவு; துன்பம் வந்து குழும் போது துணைசெயக் கூடும்; தொலைந்து போயிற்று...

பாட்டு இப்படி நகர்கிறது.

ஒருமுறை திருவோகம் ஒரு வார இதழுக்குப் பேட்டியளித்த போது, 'பாரதிக்குப் பிறகு சிறந்த கவிஞர் யார்?' என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

'யார்...?' என்று கூறித் தன்னையே ஒருமுறை குனிந்து பார்த்துக் கொண்டு சிரித்தார் கவிஞர் என்று எழுதியது அந்த ஏடு. 'நான்தான்' என்று பொருள் தரும்படி இருந்தது அந்தச் சிரிப்பு.

பாரதிக்குப்பின் சிறந்த கவிஞராகத் தாம் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆசை அவருக்கிறந்தாலும், அவருடைய படைப்புக் கள் மக்களைச் சென்றடைய வில்லை. அவர் எழுதியது மிகச் சொற்பம். அவர் பேச்சில் எட்டிய உயர்த்தை எழுத்தில் எட்ட வேண்டும் என்று முயலவில்லை.

அண்மையில் படித்தேன்

த.பழுமலய்

நட்புக்காவலி: அறிவுமதி
சாலை, 73, அபிபுல்லா சாலை,
தினகர் சென்னை-17.

அட்டைப்படமும் அடுத்து
வரும் பக்கங்களில் கானும் நிழற்
படக் ரிராபிக்ஸ் சாகசங்களும்
அசத்துகின்றன. இவற்றுள் இசை
ஞானி இளையராஜா எடுத்த
படங்கள் எவ்வ என அறியக்
கூடவில்லை.

துபாய் 'துவக்கு' இலக்கிய
நண்பர்கள் முதலீடு செய்து
கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.
ஏற்றுமதி தரத்திலான தயாரிப்பு
என்பதால் விலை குறிப்பிடப்
படவில்லை.

சினிமாவில் கலைப்படம்
என்பது போலப் புத்தகத்தில்
இது ஒரு கலைப்படமென்பதைப்படி இல்
வாறான முயற்சிகளை "ஏழூ
இந்தியாவிலா-" என்றெல்லாம்
சொல்லி அதையிப்படுத்துவது
சரியாக இருக்காது. தரமான
தயாரிப்புகளும் நமக்கு வேண்டும்.

எதிர்வரும் 21-ஆம் நூற்றாண்டை "நட்பு" நூற்றாண்டாகச் சொல்லி வரவேற்றிருக்கிறார் அறிவுமதி. அதாவது ஆனாலும் பெண்ணுமாய்ப் பழகுப் பங்களிடத்தில் "காதல்பாராட்டு வதையே" மரபாகக் கொண்டுள்ளவர்களிடத்தில்" "நட்புப் பாராட்டும்" புதிய நாகரிகத்தை அறிமுகப்படுத்தியும் வற்புறுத்தியும் நடக்கின்றன கலைதைகள். புதிய பண்பாட்டிற்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் புதிய கலைதைகள். இறுதியான 47-ஆவது கலைதை:

ஒரு நள்ளிரவில்
கதவு தட்டும் ஓலிகேட்டு
வந்து திறந்தேன்
காதலனோடு
கைப் பிடித்தப்பட்டு

சோர்ந்த முகத்தோடு
நின்றாய்

போய் வருகிறேன்
அடுத்தவாரம் சந்திக்கலாம்
என்று புறப்பட்ட
காதலனுக்குக் கைபாசைத்தாய்
என்தோளில்
சாய்ந்தபடி. ■

இன்னும் இந்த வாழ்வு: தபசி
யாழிலெனியீடு, 134, வடக்கு வீதி,
சந்தைப் பேட்டை,
திருக்கோவிலூர், 605 757.

கவிஞர் தபசியின் கலைதைத்
தொகுப்பு ஒன்று - ஒரு நாளும்
ஒவ்வொரு நாளும் - முன்பே
வெளிவந்திருக்கிறது. கலைதையின்
அரசியல் கலைதை பற்றியதோர்
பகுப்பாய்வுக் கட்டுரைகளின்
தொகுப்பு - அச்சில்.

"படமும் பறவையும்" என்று
தொடங்கி "வீடு கட்டுதல்" என்று
முடியும் இத்தொகுதியில் 72
கலைதைகள் உள்ளன.

"திட்டமிடுதல் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகினும், பெரும்
பாலான கலைதைகள் மனதில்பட்ட
முதல் எண்ணங்களின் நேரடி
வெளிப்பாடுதான்" என்று தன்
"உள்ளணர்வின் உக்கிரத்தை"
எடுத்துரைத்துள்ளார் கவிஞர்.

"உடைபடும் மவுனங்கள்" என்பது போலப் பேசப்படாத மன
நிலைகள் அண்மைக் காலங்களில் இளைய கலைஞர்களால்
துணிந்து கலைதைகளாக்கப்பட்டு
வருகின்றன. கரிகாலன், உ.செ.ரூ
துளசி நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

பீர், பிறன் மனைவி... என்பன
மனத்தடைகள் ஏதுமற்றுப்
பேசப்படுகின்றன. மனத்தடை
களை வெவ்வெதற்குக் கலை இலக்கியங்களும் உதவ முடியாமல்

போனால் வேறு எவ்வதாம் உதவ முடியும்? இவை உள்ளுடைகளையும் வெளியூடைகளையும் அகம்புறமாகப் புரட்டி அலசுகின்றன. மவுன வாசிப்பு என்பது அந்தரங்கமாகவே நடைபெறுவதால் இதில் கேட்க அசிங்கம் என்று ஏதும் இல்லை. பிறகு ஆன்மாவைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்வது தான் எப்படி?

தபசிக்கு "அதிர்ச்சி மதிப்போடு" எழுதத் தெரிகிறது. இதில், இது அசட்டுத்தனமாகவும் மாறி விடும் ஆபத்தும் இருக்கிறது.

ஆயுதம்
உலகத்தைப் புரட்டிப் போடும்
நெங்புகோல் கலைதையொன்று
என்னிடம் உள்ளது.

விருப்பமுள்ளவர்கள்
வாங்கிச் செல்லலாம்
ஒரு சின்ன எச்சரிக்கை
உங்கள்
மனந்தளராத முயற்சியில்
நெங்புகோல் முறிந்துவிட்டால்
அதற்கு
நான் பொறுப்பாளியல்ல. ■

அடிக்கூடுகள் பளிப்பாறை நுனிகள்:
தங்கப்பா
வானகம் பதிப்பகம், 7
பதினொன்றாம் குறுக்குத் தெரு,
அவ்வை நகர், புதுவை, 605 608.

Ice Berg என்பதன் தமிழாக்கந்தான் பனிப்பாறை நுனி என்பது. பாவலர் தங்கப்பா ஆங்கிலப் பலமையும் மிக்கவர். எழுதியுள்ளார். மொழி பெயர்ப்புகள் செய்துள்ளார்.

இந்தத் தொகுதியையும் (98),
அடிக்கூடுகள் (83) தொகுதியையும் படிப்படியாகக் கொடுக்கின்றன. மனத்தடைகளை வெவ்வெதற்குக் கலை இலக்கியங்களும் உதவ முடியாமல் இறந்தியக் கலைஞர் தாக்கரை

யുമ் ഇംഗ്ലീഷാന്തു കവിന്റു് വേര്ട്ടിൾ വെബ്ബാർത്തൈയുമും നിന്നെ മുട്ടുവെൻ ഇവരുടെയ എழുത്തുക്കൾ.

തനിമെ, ചിത്രൂർ, ചനങ്കൻ... എൻ റു ഇവരെപ് പോൾ പാടി യുണിവേഴ്സിറ്റികൾ ചിലരാകവേ ഇരുപ് പാര്ക്കൾ. ഇതുവേ ഇവരിന് തനിൽ തുവമ്.

"മട്ടമാൻ മരദുപ് പാടല് കരുക്കുമും മട്ടമാൻ പുതുക് കവിതൈക്കുമും കട്ടുകൾവു വേരു പാടുകൂട്ട ഇല്ലെലു എൻപതൈപ് പുന്നീചല് പോൾ പുന്പപ്പട്ടുവരുമും ഇൻരൈയ പുതുക് കവിതൈകൾ നമക്കു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൂ എന്നുമുതുമും പാവലർ, "ധാർപ്പിൻ ചിക്കലാൻ വടിവെങ്കണാക്കൈയാ ഓമാലു മികവുമും എനിയയുമും നെകിസ്ഥ വുക്കു ഇടമും തരുവതാനു അകവലുമും ഒന്നൈയൈക്കൈയാൻടു മരദുപ് വഴിയിനിന്റു കൊഞ്ചമും വേരു പട്ട മുന്നൈലു്" മേന്തകൊണ്ടാ മുയർച്ചിതാൻ ഇന്തു് തൊകുതിപ്പ പട്ടപ്പുകൾ. മരദുക്കവിതൈകൾ കുന്നിൻ ചെല്ലവാക്കൈ മരന്തേ വിടുവെതു അവർത്തിലു് പമ്പിയവർക്കരുക്കു എനിതാനു. അവർത്തുക്കൈ കെന്റു് ചില ചിരപ്പുകൾ ഉണ്ടു് താനേ!

കിരുക്കലുകൾ - Doodles- എൻ റു ചില ഇയർഡിയുണിവേഴ്സിറ്റി

നീലത് തിരൈയില്
മരത് തൂരിക്കൈകൾ
പശ്ചൈ വൻഞാമ
തീട്ടുകിന്റു്.

വേരു വാழ്ക്കൈ എൻനുമും
കവിതയില് ഒരുപത്തി:
പണിപ്പാരൈയാക നാാം
മിതന്തു പോതുമും
കുന്നി നാാം
കുളകി, ഉരുക്കിക
കടലിന് അഞ്ഞുവെലാമും കരയുപ്പ്
പോകിരേണ്.

കുറു കിരാമത്തു നൃതി: ചിർപ്പി
കോാലമും ബെബിയീടു, 50, അധുകപ്പാ
കുട്ടിയമെപ്പു, പൊാണിക്കി, 642 001.

മുതന്പതിപ്പ് 98, ആരണ്ടാമും
പതിപ്പ് 99 ഓരാഞ്ഞടില് ഒരു
പതിപ്പുക്കൈ തീരന്തു വിട്ടിരുപ്പതു

ഒൻ റേ ഇന്തു നൂലിന് ചിരപ്
പെൻ റു ചോബല്ലലാമും. തോടിപ്പ്
പാടിക്കുമും വാക്കാർകൾ പെരുകിത്
താൻ വരുകിന്റാർകൾ.

അട്ടൈപ്പ് പടത്തില് വെബ്സാൾ പെരുക്കുടൻ കാഞ്ഞുമും "ആട്ടതുപ് പൊാണിക്കി ആന്റ്റൈ" നാാൻ നേരില് പാര്ത്തിരുക്കിരേണ്. കവിന്റുടൻ ചെന്റു പാര്ത്തി തോമും. അതൻ കരയില് പിന്നതു വാരന്തു അവരു കവിന്റു കവുമും ഇരുന്താലു് അതൈപ് പാടാമലു് ഇരുക്കു മുട്ടയാതു. ഇതൈക്കൈ വിതൈ ചെയ്തിരുപ്പതൻ മുലമും ചിർപ്പി മീണ്ടുമും താൻ റേ ഒരു കവിന്റു നിരുവിക്കൈ കൊണ്ടുണിവാര്.

മൺണിനു മെന്തർത്താൻ കണായുമും, മണ്ണത്തൈയുമും കോംക്കു നാട്ടുപ് ചോബല്ലമുക്കുകൾ ചിലവർത്തുടൻ ചെതുകിയുണിവാര്. ചിർപ്പി ആയിന്റേ! നീരായേ ചെതുക്കിയുണിവാര്!

കൊങ്കുന്നാടു, മലൈയാൻകൈ കാർത്തു... എൻ റു ഒരു പുതിയ പുമിക്കുമും പോധവെന്തു അഞ്ഞുവെതൈപ്പു പെരുവാമും.

ചിർപ്പി, കോടുകൾ ഇമുത്തുപ് പുത്തകതൈ ഒരു പണ്പാട്ടുകൈ കോലമാകവുമും ആക്കിവിട്ടിട്ടുകൈ കുറിക്കിന്റാര്.

ഇവലൊരാണ പട്ടപ്പുകൾ തോടാന്തുവരുമും പോതേ അന്തു അന്തു വട്ടാരാ മക്കകൾ പൊതുവാൻ കലൈ ഇലക്കിയാങ്കൈവാതു തന്തന്തുവെന്നുവാകവുമും ഉണ്ടാവാക്കൾ. തന്തന്തുവെന്നുവാകൈ ഉണ്ണരപ്പടാതു എതുവുമും താൻ റു കാപ്പാര്ത്തിക്കൈ കൊാണാതു തന്മക്കൈവായുമും കാപ്പാര്ത്താതു. ഇന്തു ഗുാണ ഭേദാം ലാഡുപ് പെരുക്കൈക്കൈ കവിന്റു കുറിപ്പിട്ടുമും "കരുന്താൻഞീര്", "ചെന്താൻഞീരാകുക്" കൊണ്ടു വന്തുവാരു ഇന്തു കിരാമത്തു നൃതി.

എൻ നീലരത്തു
എൻ ആളിക് കവിതൈകൾ
തോപ്പുക്കൈ കൊാഡി
എൻ അന്തിമച് ചാസനത്തിന്

ഒട്ടുക്കു കവി
അന്തുക്ക് കിരാമത്തു നൃതി
പ്രജ്യാമ്പകൾ ചംകലി: ചിർപ്പി

ഒരു കിരാമത്തു നൃതിയൈത്
തോടാന്തു അടുത്ത ആഞ്ഞേടേ (99) ഇന്തൂലു് വെബിവെന്തുണിവാര്. ഇവൈ ഓറേ മുച്ചിലു് എമുതപ് പട്ടുണിവാര്. ഒരുവാര കാല ഇട്ടൈവെബിയിലു് എമുതിയുണിവാര്. ചാത്തിയന്തോനാ - എൻരാലു്, ചാത്തിയപ് പട്ടുണിവാരു! അഉലാമലുമും ഓരു കവിതൈയൈ എമുതി മുട്ടപ്പുതു എൻപതു വേരു, അതു അവൈ ഉരുവാകു എടുത്തുകൈ കൊാണ്ണനുമും കാല അവകാശമും എൻപതു വേരു.

ചിർപ്പിയിനു ഇന്തു തൊകുതി കണാ അവരുടെയ ആയുട്കാല അഞ്ഞുവെങ്കകൾ അറുവട്ടൈ എൻതു നെടുന്തവിതൈയൈ ചിർപ്പി, കുരു - ചീന് ഇട്ടൈയിലാൻ വിനാ - വിതൈ വടിവിലാൻ തത്തുവ വിചാരമാകു വടിത്തുവാരു. കൈമു മർത്തുമും മേലൈ, കടന്ത മർത്തുമും നികുളുക്കാലത്തു തത്തുവംകകൾ ഉണ്ടാണ ഓരു ആഞ്ഞീകപ്പ പയഞമും ഇതു ആളി ചംകകൾ, അയൻസുലും... എൻ റു തോടിപ്പ് പാടത്തുവാരു. ജേ.കേ., ഓഫോ പര്റ്റിയ കുറിപ്പുകൾ ഇന്നുമെ കുറിപ്പിട്ടുമും പട്ടയാന വിടുപട്ടകൾക്കു ഉണ്ടാണ.

ഇന്തിരൻ തയാറിത്തിരുക്കിന്റാര്. ഓയി വല്ലവുന്നര്, പുകൈപ്പടക്കൈലങ്കർ, അച്ചിയർത്തുമും നിപുണര്... വെബിയീട്ടാണി, വിന്റപനൈയാണിൾ... എൻ ഇന്റൈരക്കുപ് പുതുക്കതൈ തയാറിപ്പു എൻപതു പെരുമും ചെലവു പിടിക്കുമും ഒരു കാറിയമാകു വരുകിന്റു. അറിവിയലു വാരു എന്തു എൻ വാരുകുമോ എൻ റു അച്ചമേ തോന്റു കിരുതു.

ഉലക്കത്തരമും, ചികര മുയർചി - എൻപവർത്തുകു ഒരു വിലൈ കൊടുക്കത്തൊനു വേണ്ടിയിരുക്കി കിരുതു. ചിർപ്പിയോ ഇന്തിരാനോ അടുത്തടുത്തു എൻ നെൻഡാ ചാതിക്കൈ ഇരുക്കിന്റാരുക്കൈ കൊാഡി കിരു എതിപ്പാര്പിപ്പൈ ഉണ്ടാക്കു കിരുതു നൂല്.

உரைகள்

வணக்கம் வள்ளுவா: தமிழன்பன்,
ழம்புகார் பதிப்பகம், பக். 190, விலை ரூ.75/-

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பனின் அன்றை வரவு 'வணக்கம் வள்ளுவா'. புதுக்கவிதைப் பூவனத்தில் வள்ளுவாவின் வீதி உலா!

மிகப்புதிய இலக்கிய வடிவமொன்றில் மிகப் பழைய உள்ளடக்கம் ஒன்று விதந்தோதப்படு கிறதென்றால் வள்ளுவத்தின் நிலைப்புத் தன்மை மற்றுமொருமுறை மதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றே பொருள்படுத்திற்கு. வள்ளுவத்தின் அடிமுடி காணும் முயற்சியாக இக்கவிதை நூல்!

எட்டாவது சீருக்கும், வள்ளுவாவின் எழுத் தானிக்கும் ஏங்கும் கவிஞரின் ஏக்கம் சுவையானது தான். அதே சமயத்தில் கணக்குகளில் கவிதைகள் காணாமல் போய்விடக்கூடாது என்றும் கவனமாய் இருக்கிறார்.

ஓரே மூச்சில் படித்து முடித்துவிடக்கூடிய நூல்லை இது. மூழ்கி மூச்சடக்க வேண்டிய நூல் பற்றிய நூலாதலால், இதிலும் அவ்வாறே மூழ்கி எழவேண்டியது அவசியமாகிறது.

வள்ளுவ அனுபவத்தை வாங்கி வெளிப்படுத்தத் துடிக்கும் துடிப்புத் தெரிகிறது. வள்ளுவத்தோடு ஒத்தும், முரண்பட்டும் வள்ளுவரோடு ஊடாடி யிருக்கிறார் கவிஞர்.

சமய ஆன்மீசத்திடம் சரணடைந்து விடாமல் மானுட ஆன்மீசத்தை மனங்கொண்டு முன் மொழிந்த வள்ளுவரை வழிமொழியத் தயாரா யிருக்கும் கவிஞர், வரைவின் மகளிர், பெண்வழிச் சேறல் பற்றிய வள்ளுவ வரைவுகளின் மேல் உள்ள புலவியை நுணுக்கமாகப் புலப்படுத்தத் தவற வில்லை.

ஒரு சொல்லுக்கும்
மறுசொல்லுக்கும்
இட்டையே
ஒருநூறு வானத்திற்கும்
ஒரு நூறு கடலுக்கும்

இடம் வைத்திருப்பதாக - வள்ளுவத்தின் அகண் டத்தை அடையாளம் காட்டும் கவிஞரின் வரிகள் வள்ளுவமாலையாய் வாய்த்த வரிகளாகும்.

ஒரு பொருள் பற்றிய அல்லது ஒரு நூல் பற்றிய கவிதைத் தொகுப்பு இது. எனினும் அலுப்புத் தட்டாமல் செல்லக் காரணம் கவிஞரின் கை பாகம்! தரமான புதுக்கவிதைப் படைப்பு இந்நூல்.

நீங்கள் கேட்ட வைக்கூ...

அன்னொராஜேஸ்வரி பதிப்பகம்,
41. கல்யாண சந்தர்ம் தெரு,
பெரம்பூர். சென்னை 600 011.
பக். 164, விலை ரூ.40/-

சருக்கமாய் இருக்கவேண்டும்; சருக்கென்று தைக்க வேண்டும்! இதுவே கவிதையின் இலக்கணம். சன்னடக்காய்ச்சிய சொற்களுக்காகச் சுற்றிச் சுற்றி வருபவனே கவிஞர். எனவே தமிழிலும், உலக மொழிகளிலும் கருங்கிய வடிவ முயற்சி என்பது பலகால முயற்சி! இவ்வகையில் ஜப்பானிய வைக்கூவுக்கு உலகளாயிய அங்கீகாரம் இருக்கிறது. அதைத் தமிழில் அறிமுகம் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் கவிக்கோ அவர்கள். அவருக்குப் படையல் செய்து வெளிவந்துள்ள ஒரு தொகுப்பு முயற்சி இந்நூல்.

ஏறத்தாழ எழுபத்துஆண்று கவிஞர்களின் இனிய வைக்கூக்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ் வகையில் இது ஒரு நல்ல முயற்சி.

பின்னினைப்பாக இதுவரை வெளிவந்துள்ள வைக்கூ நூல் பட்டியல், வைக்கூ ஒளிப்படநூல் பட்டியல், இதழ்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வுகள், கவியரங்கங்கள் பற்றிய தகவல்கள் முதலியன தரப்பட்டுள்ளன.

கவிதைகளும் கவிஞர்களும் தரமுடைய வகையில் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளதை பாராட்டுக்குரி யது. பாராட்டுக்குரியவர்கள் தொகுப்பாசிரியர்கள் முழுகேஷ் மற்றும் பா.. உதயக்கண்ண் ஆசி யோர் ஆவர்.

நையாண்டி மேளம், டாக்டர். ஆ.ச. கந்தன், சிவகாமி புத்தகாலயம், 5-டி சின்ன மேட்டுப்பாளையம், 2 ஆவது தெரு, காலாடிப் பேட்டை, சென்னை - 600 019.

நையாண்டியாகக் கருத்துகளைக் கவிதையாக்கும் முயற்சி. சிரிப்பை உருவாக்கிச் சிந்திக்க வைக்கும் கவிதைகள் பல உள்ள நூல்.

சார்பு

ஒடு உடைத்து
வெளிவந்தது
குச்சி பொறுக்கிக்
ரூகட்டியது
ஜோடி சேர்ந்தது

பிரசவம் கண்டது
வாழ்ந்து முடிந்தது
குருவி தானாக
மனிதனுக்கு எப்போதும்
நாலுபேர்.

எதிர்ப்புகளின் திசை கிழக்கு: சேந்தன்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம், 8/7 சிங்கர் தெரு,
பாரிமுணை, சென்னை - 600 108.
பக். 104 லிலை. ரூ.20/-.

அவர் சொற்களில்
குரியனின் வீரியம்
சுடரட்டும்

என்னும் கவிக்கோ அவர்களின் அறிமுக உரையைப்
பின் அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்துள்ள கவிதை
நூல். நூலாசிரியர் மாணிக்கம் பெற்றெடுத்த மாணிக்கம். மரபுக் கவிதை பெற்றெடுத்த புதுக்கவிதை. எனவே கவிதைகளில் ஆழம் இருக்கிறது! மரபும் புதுக்கம் கலந்த கவிதை நூல்!

இரண்டு கைகளாலும்
வளங்கினேன்
யாரும்
ஏற்றுத்தும் பார்க்கவில்லை!

ஒரு கையை மட்டும்
ஓங்கினேன்!
உற்று நோக்காதார்
யாரும் இல்லை!

கயம்: வத்ஸலா,
பக்.96 லிலை.ரூ.40, ஸ்நேகா, 348 டிடி.கே சாலை,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

பெண்ணியம் தூக்கலாகப் பேசப்படும் ஒரு நல்ல புதுக்கவிதை நூல் இது. தலைமுறை தலைமுறையாகத் தவணை முறையில் தற்கொலை செய்து கொள்ளவதையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டுள்ள பெண்ணிலையிலிருந்து தான் விடுபட்டமையை முன்னுரையில் மொழிந்துள்ளார். 'என் சோற்றில் யார் பெயரும் எழுதப்படவில்லை' என்ற பிரகடனத் துடன், சுதந்திரத்தின் சூட்சமம் சோற்றில் புதைந்து கிடப்பதைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். சுயத்தை வெளிப்படுத்த முனையும் இவரது கவிதைகளில் கவிதையின் சுயத்தையும் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

- செல்லம்

இரு கவிதை

மாலதி

அழகின் அலறல்

வேனல் துயரழிக்க வருடும்
மலைக் காற்றே! மணாளனே!
உனக்கும் எனக்கும் அடியில்
துய்த்தல் என்பதாக
என்ன கிடக்கிறது பெரிதாக?
'துக்கம்' என்றது மதம்
நோய்தான் என்றது சமுகம்
அசிங்கம் என்றார்கள்
அசிங்கமானவர்கள்
“ஜேயோ” நானில்லையா? என்று
அலறினான் ஆண்டவன்
அகமும் புறமும் ஆழகாகி.

சமுத்திரம்

ஒருவரில் ஒருவர்
முங்கி அமிழும்
சர்க்கரைச் சமுத்திரம்
நம் தோல் பரப்பு
தொட்டுச் சலிக்காத
திட்டுகளில் ஒதுங்கி
நீயும் நானும்
சுந்தரத் தோள் நிமிர்வும்
இடைகுழைவும்
மையல் மடக்கங்கள்
ஆதரவாய் உன் கை
பிடிப்பேன் நான்
அதரத்தின் பிடிப்புதான்
உனக்கு எப்போதும்
நங்கூரம் தேடாத
மிதவையாய் மிருமோ
வயோதிக்கும்?

பணி மாலை ஓன்றில் காட்டருகே தயங்கி நிற்றல்

மூலம்: ராபர்ட் பிராஸ்

மொழிபெயர்ப்பு: என். முருகையன்

யாரின் காடுகளிலை -
எனக்குத் தெரியும் என்கிறது
என் நினைப்பு.
கிராமத்தில் உள்ள போதிலும்
அவர் குடியிருப்பு;
நான் இங்கே தயங்கி
நிற்பதைப் பாரார்
பனி முடும் அவர் காட்டின்
பாங்கைப் பார்ப்பதற்கு

எனது குதிரை
விந்தையென என்னியது
ஒரு பண்ணை வீடில்லா
இடத்தில் நிற்பதைப் பார்த்து
உறைந்த ஏரிக்கும்
காட்டுக்கும் இடையில்
ஆண்டின் இருள் மிகுந்த
மாலைப் பொழுது.

மணிகளை அசைக்கும்
தவறேதுமிருந்தால்
அதைக்கேட்பதன் நோக்கம்,
இது தவிர எழும் வேறோர்
ஒசை - ஷிலான காற்றொடு
கொட்டும் பனிக்கட்டியின்
வீச்சொலி மட்டும்.

இருண்ட மற்றும் அடர்ந்த
காடுகள் அழகென்னே!
ஆனால் நான் காக்க வேண்டிய
வாக்குறுதிகள் பின்னே,
மற்றும் போக வேண்டிய
தொலைக்கற்கள் நான் உறங்கு முன்னே,
மற்றும் போக வேண்டிய
தொலைக்கற்கள் நான் உறங்கு முன்னே.

மீப்துல் ராமான் பக்கம்

ந. பிச்சஸூர்த்தி கவிதைகள்

பழையெழும் புதுமையும்

எழுத்துப் பிரசரம் வெளியிட்ட (1975) 'பிச்சஸூர்த்தி கவிதைகள்' என்ற தொகுப்பு நாலுக்கு முன் னுரையாக 'வரலாறு' என்ற தலைப்பில் ந. பிச்சஸூர்த்தி தமிழ்மைடைய புதிய முயற்சி பற்றிச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

என் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு யாப்பு மரபே காணாத அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய 'புல்லின் இலைகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்புத்தான் வித்திட்டன(து). அதைப் படித்தபோது கவிதையின் ஊற்றுக் கண் தெரிந்தது. தொடர்ந்து பாரதியின் வசன கவிதையைப் படிக்க நேர்ந்தது. என் கருத்து வலுவடைந்தது. இவற்றின் விளைவாக, 1934 முதல் சோதனை ரத்யான கவிதைகளை எழுதத் தொடங்கினேன்.

★ ★ ★

முதலில் வசன கவிதை போலும், பின்னர் மரபொலிகள் கலந்தவை போலும் கவிதைகள் அமைந்திருப்பது மறு கண் ணோட்டத்தில் தெரிந்தது. புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு இவை ஒவ்வாதென்றும் உறுத்திற்று. இதன் விளைவாகத்தான் பின்னர் எழுதிய கவிதைகளில் இந்தத் தன்மைகளைக் கூடிய வரையில் ஒதுக்க முயன்றேன்.

பிச்சஸூர்த்தி 'வசன கவிதை', 'புதுக்கவிதை' என்று இரு பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இவை இரண்டுக்கும் வெறுபாடு உண்டு என்பதை அவர் அறிந்தி ருந்தாரா? அல்லது ஒன்றையே இரு வேறு பெயர் களால் குறிப்பிடுகிறாரா என்பது தெரியவில்லை.

புதிய முயற்சிக்குத் தமிழ்மைத் தூண்டியவர்களாக அவர் குறிப்பிடும் வால்ட் விட்மனும், பாரதியும் எழுதியவை வசன கவிதைகளே. பிச்சஸூர்த்தியின் கவிதைத் தொகுப்பில் வசன கவிதை, புதுக்கவிதை இரண்டையும் காண முடிகிறது. எனவே அவர் ஒன்றையே இரு வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மரபொலிகள் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு ஒவ்வா என்ற இவருடைய கருத்துக்கான நியாயம் புலப்பட வில்லை. பாவோசைகளை நான்காக வகைப்படுத் திய தமிழ் யாப்பிலக்கணம் அவை ஒவ்வொன்றும்

ஒவ்வொரு வகை வெளிப்பாட்டுக்கு உதவுபவை என்று விளக்கியிருக்கிறது. அகவலோசை ஆழ்ந்த கருத்துக்களுக்கும், செப்பலோசை உணர்ச்சிகர மான நிலவுக்கும், துள்ளலோசை, கோபம், வீரம் போன்ற உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாட்டுக்கும், தூங்கலோசை சோக உணர்ச்சியின் வெளிப்பாட்டுக்கும் பயன்படக் கூடியவை. விருத்தங்களும் பல்வேறு உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த உதவும் சந்தங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. கம்பன், ஜெயங் கொண்டார் போன்ற மேதையர் இதை அறிந்து யாப்பு வடிவங்களைக் கையாண்டுள்ளனர்.

ஆனால் யாப்பின் நுட்பம் அறியாத பலர் எந்தப் பாவிலும் எந்த உணர்வையும் எழுதுவது என்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி அதை 'யாந்திரீக்-த் தனமாக (Mechanical) ஆக்கிவிட்டனர். அதனாலேயே புதுக்கவிதையாளர் அதை 'விலக்க முயன்றனர். ஆனால் அவர்கள் மரபொலிகளை முற்றாக நிரா கரித்துவிடவில்லை. உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கு உதவும் இடத்தில் அவர்கள் மரபொலிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

பிச்சஸூர்த்தியின் தொடக்க காலக் கவிதைகளில் மரபொலிகளின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆசிரியப் பா, கவிப்பா, அறுசீர் ஆசிரிய விருத்த ஓசைகள் பல கவிதைகளில் இருக்கின்றன. இவற்றைக் கையாணும் போதும் படிப்படியாகச் சில மாற்றங்களை அவர் செய்திருக்கிறார்.

'பிரார்த்தனை' (1936-37) என்ற கவிதை பெரும்பாலும் 'விளம் மா தேமா' வாய்ப்பாடுடைய அறுசீர் விருத்தச் சந்தத் தாழிசைகளால் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இதிலேயே தாழிசைச் சந்தம் தவறாதவை, தாழிசைச் சந்தம் தவறியவை, தாழிசை யாப்புத் தவறியவை என்று மூன்று வகையான யாப்பு வடிவங்களைக் காண முடிகிறது.

வெளியினில் நிலவைப் பார்த்து
உடம்பினில் மயக்க மூற
ஒளியினில் அழகைக் கண்டு
முரச்சையாய்ப் போன தாலே

என்ற தாழிசை சந்தம் தவறாமல் அமைந்திருக்கிறது. மோளை மட்டும் இல்லை.

புளக்களை வேசி என்றும்
உபிரினைய் பகல்கள் வென்றும்
மலங்களின் மகனென்றும்

உத்தினால் வீரம் பேசி

என்பதில் அடிக்கோடிடப்பட்ட இடங்கள் 'மா தேமா' வாய்பாடு தவறி அமைந்துள்ளன.

கவிதையின் இறுதிப் பகுதி தாழிசைக்கு இரண் டடி என்ற இலக்கணம் மீறி அமைந்திருக்கிறது.

தாழும் சூஞ்சும், (1943-44) என்ற கவிதையில் 'விளம் மா தேமா'ச் சந்தம் கொண்ட வரிகளை அடிவரையறை இன்றித் தொடர்ந்து எழுதிச் செல்கிறார். இடையிடையே வாய்பாடு தவறுகிறது. இந்த இலக்கண மீறல் தெரிந்து ரெய்யப்பட்டதா? தெரியாமல் செய்யப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை.

பிற்காலத்தில் மரபொலிகளைக் 'கூடியவரை ஒதுக்க முயன்றதாகப்' பிச்சஸூர்த்தி கூறுகிறார். ஆனால் அவரால் மரபொலிகளை முற்றாகத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அவருடைய பிற்காலத்துக் கவிதைகளில் (1970-75) ஒன்றான் 'போதி' யில்.

சத்தியத்தின் கூரைஸ்லாம் பிடிந்தி வந்து
நெரிகளின் வேலிஸ்லாம் பெயர்த்தெ ஹுத்து

என்ற வரிகளில் 'காய் காய் மா தேமா' என்ற என் சீர் விருத்தச் சந்தமும், 'நல்வரவு' என்ற கவிதையில்,

இருளாடிக்கும் மோசடியில்
மக்களின் மெத்தனத்தில்
புதைந்ததுவிட்ட சமவெளியை
மீட்கவே முடியாது

என்ற வரிகளில் கவிப்பாச் சந்தமும் இருக்கின்றன. அவைல் சந்தம் எல்லாக் கவிதைகளிலும் இடையிடையே வருகிறது.

பிச்சஸூர்த்தி மரபொலிகள் புதுக்கவிதைக்கு ஒவ்வாதவை என்று ஏன் கருதுனார் என்பது தெரியவில்லை. ஒவ்வாதவை என்று கருதிய பின்னும் அவற்றை ஏன் பயன்படுத்தினார் என்பதும் தெரியவில்லை. பழக்கத்தால் கைவிட முடியவில்லையா? அல்லது அவற்றின் தேவையை உணர்ந்து கொண்டாரா?

'கிறுக்கன்' (9160) என்ற கவிதை அடிப் பிரிப்பு இன்றிச் சிறுகதை போலவே பத்திப்பத்தியாக வசனத்தில் அமைந்திருக்கிறது. மேல் நாட்டுப் புதுக்கவிதையாளர் சிலர் இத்தகைய வடிவத்திலும் கவிதைகள் எழுதியிருக்கின்றனர். 'கிறுக்க'ளைக் கவிதை என்ற உணர்வோடு பிச்சஸூர்த்தி எழுதி னாரா? அல்லது கவிதைத் தொழுப்பில் இது தவறாகச் சேர்க்கப்பட்டு விட்டதா என்பது தெரியவில்லை. அவர் கவிதை என்ற உணர்வோடு இதை எழுதியிருந்தாரென்றால் புதுக்கவிதையின் புதிய வடிவப் பரிசோதனை முயற்சியாக இதைக்

கருதலாம்.

வடிவத்தைப் பொறுத்த வரையில் பிச்சஸூர்த்தி யின் கவிதைகள் மரபொலிகளால் ஆன கவிவசனங்களாகவும் (Poetic Prose) வசன கவிதைகளாகவுமே (Prose Poems) அமைந்திருக்கின்றன. புதுக்கவிதைக்குரிய இறுக்கமான நடை ஆங்காங்கே அபூர்வமாகவே தட்டுப்படுகிறது.

பாரதியின் வசன கவிதைக்கும் பிச்சஸூர்த்தியின் வசன கவிதைக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. பிச்சஸூர்த்தி வசன கவிதையை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்திச் சென்றிருக்கிறார்.

வேதக் கவிதைகளின் தாக்கம் பாரதியின் வசன கவிதைகளில் இருப்பது போலவே பிச்சஸூர்த்தியின் கவிதைகளிலும் இருக்கிறது. 'இருளும் ஒளியும்' என்ற கவிதை வேத காலத் தொன்மத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதாகவே அமைந்திருக்கிறது.

வருகவே, இந்திரா!
தருகவே வெற்றி

★ ★ ★

மதுவினைப் பருகி
ஒளியினை மீட்டு
விண்ணினை விளக்கை
விடுதலை செய்திடு

★ ★ ★

ஒளித்திருட்டைச் செய்வயிரி
இருள் மலையில் தூள்ஞுகிறான்
விருத்திரணாம் வெம் அகரன்
வாய்வீச்சு வீக்கிறான்

'ஒளி மாடு' என்பது வேதக் கவிதைகளில் அடிக்கடி வரும் படிமம்.

இருள் மலையின் மைக்குகையில்
ஒளிமாடு ஒலமிட

என்ற படிமம் ரிக் வேதத்தில் அப்படியே காணப்படுகிறது.

மலைக் குகைத் தொழுவத்தில்
ஒளிக்கப்பட்டிருந்த மாடுகள்
(ரிக். 4.1.13.)

'உணை' என்ற கவிதையிலும் பிச்சஸூர்த்தி இதே படிமத்தைக் கையாளுகிறார்.

இரவென்னும் பட்டியை
உணை மெள்ளத் திறந்தான்
குழிருள் சிறையுற்ற
கதிரவன் கிரணம்

தூம்பைத் தெறித்த
மாடுபோல் பாய்ந்தது

ஆனால் 'தூம்பைத் தெறித்த மாடு போல் பாய்ந்தது'
என்ற வெளிப்பாட்டில் இந்தப் பழைய படிமம்
புதுக்கவிதை ஆகிறது.

நவீன நவில் பொருளை எடுத்துக்கொள்
ஞம்போது கூடப் பிச்சமூர்த்தியால் வேதப் படிமங்
களைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. 'ஸ்விச்' என்ற
கவிதையில்

இருளை ஏரிக்கத் தவமேற்றால்
அசரர் வருவாரா?

என்கிறார்.

இருள்-ஒளி பற்றிக் கூறும்போதெல்லாம் பிச்ச
மூர்த்தி வேதப் படிமங்களைக் கையாண்டாலும்
வேதப் பார்வையிலிருந்து சில இடங்களில் வேறு
படவும் செய்கிறார். வேதம் இருளை வெறுக்கப்
பிச்சமூர்த்தி இருஞும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையாயிருப்பதை உணர்த்துகிறார்.

ஓளிநிலைக்காதே இந்திரா!
இருள் சிரஞ்சீவி

★★★

அன்று முதல் அகிலமெங்கும்
ஓளியும் இருஞும் கலந்துகூடி
நந்பாம்பும் சாரை போலும்
பின்னிக் காலம் ஓடலாச்சு

★★★

ஓளியை வணங்குவமே - தோழர்காள்

இருளில் மகிழுவமே
ஓளிவந்து வளர்க்கும்
இருள் வந்து காக்கும்
(இருஞும் ஓளியும்)

பழமை என்றால் அதை முற்றாக நிராகரிப்பது,
புதுமை என்றால் அது எதுவாக இருந்தாலும்
போற்றுவது என்பது பொதுவாகப் புதுக்கவிதை
யாரளின் பண்டு. பிச்சமூர்த்தியிடம் இத்தகைய
போக்கு இல்லை. பழமையையும் புதுமையையும்
அவர் சமநோக்கோடு பார்க்கிறார்.

'தாயும் குஞ்சும்' என்ற கவிதைகளில் மீன் குஞ்சு
பழைய குளத்தை வெறுத்துக் 'கும்பிடோர் பழமைக்
கிள்று' என்று கூறிப் புறப்படுகிறது. தாய்மீன்,

பழங்குளம் சலிக்கக் கண்ட
பேதையே! ஆருயிரக் குஞ்சே!
புதுமைக்கு வேட்கை கொண்டால்
புதுமையும் பழசாகாதோ?

என்கிறது. மீன்குஞ்சு நஞ்சை வயலில் போய்
விழுகிறது. அங்கே 'புத்தம் புதிய தொல்லை' கோடிக்
கணக்கில் காண்கிறது. இறுதியில் வலைகுனின்
தூண்டிலில் சிக்கி உயிர் விடுகிறது. வலைச்சி மீனைச்
சமைக்கிறாள். அதே சட்டியில் தாய் மீனையும்
கண்டு திசைக்கிறது மீன் குஞ்சு. நான் 'புதுமையில்
பேரவா கொண்டேன்' ஆனால் இறுதியில் 'புது
வேதனை முள்ளில் தவித்தேன்' பழமையின் சோடு
கள் பற்றும் நீயும் சட்டியில் சேர்ந்ததெம் மாயம்?
என்று தாய் மீனிடம் கேட்கிறது. தாய் மீன் 'நீரும்
நிழலும் தீர, உயிர் விடுத்தேன். மெள்ள வலைப்
பையன் கைகளிலே சிக்கியே விட்டேன்' என்கிறது.

'உடலின்று கரியதாச்ச
வான் குளம் செல்லவோம்' என்று
ஆவிகள் வானிலேற்
விண்மீன்கள் கண்சிமிட்டிப்
பாடின பழைய பாட்டு

என்று கவிதையை முடிக்கிறார் பிச்சமூர்த்தி. 'பாடின
பழைய பாட்டு' என்ற வரியில் உள்ள அங்கதம்
பிச்சமூர்த்தியின் தராக முள் எப்பக்கம் சாய்கிறது
என்பதைக் காட்டிலிடுகிறது.

'புதுமைக்குப் பயணம்' என்ற கவிதையிலும்
மேற்கிண் புதுமைகளைப் பாராட்டுவார்களைப்
பார்த்து அங்கேயும் வாழ்வின் அவலங்கள் தீரவில்
லையே என்கிறார்.

பழமை என்பதற்காகவே அதை முற்றாக நிராக
ரிப்பவராகவோ, புதுமை என்பதற்காக அதை
முற்றாக ஏற்பவராகவோ பிச்சமூர்த்தியைக் காண
முடியவில்லை.

அதிர்ச்சியுட்டுதல், பிரமையைக் கலைத்தல்,
இருண்மை புதுக்கவிதையின் முக்கியமான பண்டு
களாகக் கருதப்படுகின்றன. பிச்சமூர்த்தியின் கவிதை
களில் இவை இல்லை. புதுக்கவிதையாளர் சிலரால்
போற்றப்படும் ஆபாசம், அராஜகம், வக்கிரம்,
எதையும் எதிர்த்தல் போன்ற பண்புகளும் பிச்ச
மூர்த்தியிடம் இல்லை. இந்தப் பண்புகள் இருந்தால்
தான் புதுக்கவிதை என்றால் பிச்சமூர்த்தியின்
கவிதை புதுக்கவிதை இல்லை.

பிச்சமூர்த்தி சில பழைய விழுமியங்களைப்
போற்றுவாக இருக்கிறார். பழமையோ, புது
மையோ தம் தத்துவத் தராசிலிட்டு எடை போடு
கிறார். அவர் கவிதைகளைப் படிக்கும்போது மரபு
விருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதான் புதுக்கவிதை
படிக்கிறோம் என்ற எண்ணம் உண்டாவதில்லை.
மரபு யாப்பற்ற ஒரு வடிவத்தில் கவிதை படிக்
கிறோம் என்ற எண்ணமே உண்டாகிறது.

தரிசிகள்

கனவின் உள்ளாடை
என் படுக்கையில் கிடக்கிறது
எல்லோரும் காணும்படி

பாம்பைப் போல்
அவ்வப்போது
சட்டை உரிக்கிறது
என் கவிதை

கட்டடம் முடிந்ததும்
பிரிக்கப்படும் சாரம் போல
என்னை விட்டு நீ
பிரிந்துபோனாய்

கண்ணிரின் நெரிசலிலிருந்து
பூத்கள் தப்பித்துச் செல்கின்றன

கவிழ்ந்த கிண்ணத்தில்
விஸ்வரூபங்கள் நிரம்புகின்றன
விளிம்பில் அமர்ந்திருக்கின்றனர்
ஏழு தரிசிகள்

மழை பாடிக்கொண்டிருந்தது
உற்றுக் கேட்டேன்
என்னைப் பற்றித்தான்.

அன்யோன்யம்

குரியன் உறங்கிக்கொண்டிருந்தபோது
அவனுடைய ஏழு குதிரைத் தேரில்
ஏறிப் புறப்பட்டேன்

கருப்பைக்குருக்குள்ளே
மரணக் குகைக்குள்ளே
கர்ப்பக் கிரகங்களினுடே
சாகாத கேள்விகளின் வழியாக
ஆதிக்கும் முன்னே
அந்தத்திற்கப் பால்
எங்கும் என்னைப்
பின் தொடர்ந்து வந்தது
வேட்டை வெறியோடு
ஆழி இருள்

புனர் ஷண்மம்

மஞ்சள் நீர் தெளிக்கப்பட்டு
மாலை அணிவிக்கப்பட்டுக்
கத்திக்குக் காத்திருக்கிறது
வார்த்தை

சவக்குழி தோன்னும்
மண் வெட்டியாய் இறங்குகிறது
படிமம்

புதைக்கப்பட்ட பிரமைகளின்
சமாதிகளிலிருந்து
மஸர்க்கின்றன
வசீகரமான பூக்கள்.

அன்புள்ள வாசகர்களே !

வணக்கம்.

உங்களோடு மனம் திறந்து பேச வேண்டும் என்பதற்காக இதை எழுதுகிறேன்.

இந்த இதழும் தாமதமாக வருகிறது. அதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்.

காரணம், தொடர்ந்து வெளிநாட்டு உள்நாட்டுப் பயணங்கள், விவரம் குறிப்பேட்டில்

எல்லாம் 'கவிக்கோ' வின் வளர்ச்சிக்காகத்தான்.

இப்போதெல்லாம் நான் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒத்துக் கொள்வ தில்லை. 'கவிக்கோ' அறிமுக விழா என்றால் மட்டுமே ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

இதழ் வளர்ச்சிக்கான பணிகளே இதழ் தயாரிப்பதில் கால தாமதத்தை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. சிறிது காலத்திற்கு இதைத் தவிர்க்க முடியாது. பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதாவது பொறுமையும் உங்கள் சந்தாவாக இருக்க்கட்டும்.

ஓரு கவிஞருள் பத்திரிகை நடத்தக் கூடாது. நடத்தினால் இப்படித்தான் இருக்கும்.

இது நான் விரும்பி ஏற்றதல்ல. என் தலையில் கூமத்தப்பட்டது. என் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையே இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் என் படைப்புப் பணியும் பாதிப்பு அடைந்திருக்கிறது.

பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாயிற்று. வேறு வழியில்லை. ஆட வேண்டியதுதான்.

எல்லா வேலையும் நானே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

'கவிக்கோ' வகுக்கெள்த தனி அலுவலகம் இல்லை. வைத்தால் அது 'கவிக்கோ' வைச் சாப்பிட்டு விடும்.

'கவிக்கோ' எப்படி வரவேண்டும் என்று ஆசைப் பட்டேனோ, அப்படி முழுமையாக, என்னால் கொண்டு வர முடியவில்லை.

காரணம், தக்கவர்களிடம் ஆக்கங்களைப் பெறுவது கல்லில் நார் உரிப்பதை விடக் கடினமாக இருக்கிறது. தொல்காப்பியம் முதல் பிற்காலம் வரை உள்ள தமிழ்க் கவிதையியல், மேல்நாட்டுக் கவிதையியல், உலகப் புதுக்கவிதை வரவாறு, உலகத்தில் கவிதைத் துறையில் இப்போது குடாக என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிய செய்திகள், உலக அளவில் முக்கியமான கவிதைக் கோட்பாடுகள், கவிதை இயக்கங்களின் விளக்கமும் வரலாறும், யாப்புக்கலை, புதுக் கவிதையின் பண்புகள், உலக, இந்தியத் தமிழகக் கவிஞர்

களைப் பற்றிக் கட்டுரைகள், முக்கியமான கவிதைப் பிரச்சினைகள் பற்றிய விவாதம், நிறையப் பிறமொழிக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், தமிழ்க் கவிதையில் புதிய சோதனை முயற்சிகள் இன்னும் எத்தனையோ 'கவிக்கோ' வில் தர வேண்டும் என்பது என் ஆசை.

இதற்கு வாசகர்களாயில் நீங்கள் உதவ வேண்டும். முடிந்தால் நீங்கள் எழுதுங்கள். இல்லையென்றால் தக்கவர்களிடம் சொல்லி எழுதச் சொல்லுங்கள். ஓவ்வொரு துறையிலும் வஸ்வர்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்துங்கள்.

'கவிக்கோ'வுக்கு எளிய அட்டை போதும் என்றேன். ஆசிரியர் குழு கேட்கவில்லை. 'ஆஃப் செட்' வண்ணப் படம்தான் வேண்டும் என்று அடம்பிடித்துவிட்டார்கள். விளைவு இதழ் தயாரிப்பில் பாதிச் செலவை அட்டை விழுங்கிவிடுகிறது. இந்தச் செலவில் வாசகர்களுக்குக் கூடுதல் பக்கங்கள் தரலாம் என்பது என் விருப்பம்.

விளம்பரங்கள் பெறும் வேலையில் நான் ஈடுபட முடியாது. எனவே இதற்கும் நீங்கள்தான் உதவ வேண்டும். தக்கவர் களிடம் விளம்பரம் பெற்றுக் கொடுங்கள்.

அண்மையில் ஆசிரியர் குழுக் கூட்டம் நடத்தி இதைப் பற்றியெல்லாம் கலந்து பேசியிருக்கிறோம். ஆசிரியர் குழு அன்பர்கள் கூமையைப் பகிர்ந்து கொள்ளச் சம்மதித் திருக்கிறார்கள்.

இனி ஓவ்வேர் இதழ் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஓவ்வொரு வரிடம் ஒப்படைக்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறேன்.

வாசகர்களே! இது உங்கள் இதழ் நீங்கள் ஓவ்வொருவரும் 'கவிக்கோ' வின் அலுவலகமாக நினைத்துக்கொண்டு செயல் பட வேண்டுகிறேன்.

'கவிக்கோ'வை உங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களிடமெல்லாம் அறிமுகப்படுத்துங்கள். 'முகவர்களை ஏற்பாடு செய்யுங்கள். ஊர் தோறும் பரப்புங்கள்.

நீங்களே விடையுங்கள். விளைச்சலை நீங்களே அனுபவி யுங்கள்.

நான் தோட்டக்காரானாகக் காலை காக்கிறேன்.

அன்புடன்

அப்துல் ரகுமான்

22.11.2000

சென்னை.

ஆகஸ்ட், 27

பம்மலில் கலைஞர் பிறந்தநாள் விழா. கலைஞர் கவிதைகளின் சிறப்பியல்புகள் பற்றிச் சொற் பொழிவாற்றினேன்.

ஆகஸ்ட், 28

ஜமாத்தே இஸ்லாமி ஹிந்த், இஸ்லாமியக் கலாச் சாரக் கணகாட்சி ஒன்றை எழும்பூர் பொருட் காட்சியகத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அற்புத மான கலைப் பொருட்களையும் ஒவியங்களையும், ஆவணங்களையும் சிரமப்பட்டுத் திரட்டி வைத் திருந்தார்கள். 'தமிழ்க் கலாச்சாரத்திற்குத் தமிழக முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பைப் பற்றிப் பேசினேன்.

செப்டம்பர், 3

சென்னையில் தமிழ் இனி 2000 மாநாடு, அறிவுமதி கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்றார். நான் யோசித்தேன். பா.செய்ப்பிரகாசம் நம்மில் நான்கைந்து பேரைத்தான் அழைத்திருக்கிறார்கள். நாமும் போகவில்லையென்றால் நம் கருத்துக்கள் அங்கே ஒலிக்காமலே போய்விடும். எனவே நீங்கள் கலந்து கொள்ளங்கள்' என்றார். இது எனக்கு நியாயமாகப் பட்டது.

நவீன் கவிதை பற்றிக் கட்டுரை படித்தவர்கள் பிரம்மராஜன், எம்யுவன். இவர்கள் கட்டுரைகளில் யாரை எல்லாம் தமிழ் உலகம் கவிஞர்கள், என்று அறிந்து வைத்திருக்கிறதோ அவர்கள் பெயர்கள் எல்லாம் கவனமாகத் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தன. கருத்துரையாளர்களும் இதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. இந்தக் 'கண்கட்டு வித்தை'யை 'அறிவு ஜிவிகள் நெடுங்காலமாகவே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களிடம் செல்லுபடி ஆவதில்லை.

அமைப்பாளர்கள் நேர்மையான, நடுநிலையானவர்களை அழைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது இரு வேறு முகாம்களின் பிரதிநிதியாக இருவரை அழைத்திருக்க வேண்டும். திட்டமிட்டே இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவலும் எனக்கு வந்தது.

'மரபுக் கவிதை' பற்றிக் கிற்பி கட்டுரை படித்தார். ஞானச்சாத்தன் அதை முழுவதுமாக நிராகரித்த

தோடு பாரதிதாசனையெல்லாம் கவிஞராக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று பேசியிருக்கிறார். சிற்பி இந்தத் தகவலை எனக்குச் சொன்னதோடு மறுத்துப் பேசவாவது நீங்கள் அவசியம் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். எனவே கலந்துகொள்ள முடிவு செய்தேன். எனக்குத் தந்திருந்த பொறுப்பு சிறப்புரை. 'பாரதிதாசனுக்குப் புதிதாக யாரும் அங்கீகாரம் தரத் தேவையில்லை. அவர் ஏற்கெனவே தமிழ் உணர்வாளர்களால் அங்கீகிரிக்கப்பட்டு அவர்கள் இதய சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பவர். எதிர்முகாமில் இருப்பவர்களுக்கு அவரை விமாசனம் செய்யும் அருக்கை கிடையாது என்று பேசினேன். வரவேற்றார்கள்.

செப்டம்பர், 2

ஈரோடு தமிழன்பனின் 'பாரதிதாசனோடு பத்தாண்டுகள்', 'திசைக்குள் திசை' என்ற இரு நூல்களின் வெளியீட்டு' விழா, காதி கிராமோதய பவளில் நடந்தது. மாண்புமிகு அமைச்சர் பேராசிரியர் அன்பழகன் நூல்களை வெளியிட்டார் நான் 'திசைக்குள் திசை' பற்றிப் பேசினேன்.

'தமிழுக்கெதிராகத் தமிழர்களே வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்ற கேவலம் போல் வேறு எந்த இனத்திலும் நடக்காது. தமிழர்கள் தங்கள்தாய் மொழியை-தாயைக் கொல்லுவதை உரிமை என்று அனுமதிக்க முடியாது. தாய்ப்பால் ஊட்ட வேண்டிய தாய் குழந்தைக்குக் கள்ளிப்பால் ஊட்டினால் அதைத் தடுக்கும் உரிமை நமக்கு உண்டு' என்று சொன்னேன்.

செப்டம்பர், 8

திருவண்ணாமலையில் 'நம் தினமதி' நாளிதழ் ஆர் தணிகைத் தம்பி வாசகர் திருவிழா ஏற்பாடு செய்திருந்தார். 'பரபரப்புக்காகப் பத்திரிகையாளர் கள் சமுதாயக் குற்றவாளிகளை வில்லன்களை கதாநாயகர்கள் ஆக்கிவிடுகிறார்கள். இது தவறு அறிஞர்கள், விஞ்ஞானிகள், மக்களுக்குத் தொண் டாற்றுகிறவர்கள் ஆகியோரை முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும்' என்று பேசினேன்.

செப்டம்பர் 15

திமுக முப்பெரும் விழாவில் கலைஞர் அரங்

கத்தில் முத்தரசியின் கலைக்கோயில் வழங்கும், கலைஞரின் 'சங்கத்தமிழ்' இசை நாட்டிய நாடகம். சுரதா, தமிழன்பன், வைரமுத்தோடு நானும் முன்னிலை. என் இருவிழி நீர்த்தனைக் காணாதீர் என்ற கலைஞரின் பாடலுக்கு முத்தரசியின் நடிப்பு மெய்சிலிர்க்கக் செய்தது. கலைஞரே கண்கலங்கி விட்டார். புலவர்களின் சொத்தாக இருந்த சங்கத் தமிழைப் பொதுவுடைமை யாக்கி மக்களுக்கு அளித்த கலைஞரைப் பாராட்டிப் பேசினேன்.

செப்டம்பர் 24

சுப்ரபாரதிமணியனின் முயற்சியால் கனவு இலக்கிய வட்டம் சாகித்ய அகாதமியுடன் இணைந்து திருப்பூரில் சிறப்பு இலக்கிய நிகழ்ச்சி நடத்தியது. நவீன் கால வாழ்க்கையில் கவிதையின் தேவை பற்றிப் பேசினேன். சுப்ரபாரதிமணியனும், மகுடேஸ்வரனும், கவிக்கோவுக்குச் சந்தா திரட்டி அளித்தார்கள்.

திருப்பூர் ஆயிற்றே கவிஞர் சூர்யபாரதியிடம் கதர் வேட்டி வாங்க வேண்டும் என்றேன். அவர் அவருடைய மாமா கடைக்கு அழைத்துப் போனார். நானும், சிறபியும் வேட்டிகள் சட்டைத் துணி, கைக்குட்டை எடுத்துக் கொண்டு, எவ்வளவு பணம் என்றேன். அவருடைய மாமா திருஅருணாசலம் சக்திவேல் 'பணமா? நீங்கள் பெரிய கவிஞர்கள். உங்களுக்கு மரியாதை செய்ய வாய்ப்புக் கிடைத்து எங்கள் பாக்கியம்' என்றார் இந்தக் காலத்திலும் கவிஞர்களை மதிக்கும் வள்ளுகள் இருக்கிறார் களே என்று எண்ணி நெகிழ்ந்து போனேன்.

செப்டம்பர் 29

சாகித்திய அகாதெமியும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் இணைந்து ந.பிச்சமூர்த்தி நூற்றாண்டு விழா நினைவரங்கம் நடத்தின. அதில் நே.பிச்சமூர்த்தியின் தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகள் நூலை வெளியிட்டுப் பேசினேன்.

தமிழனி 2000-இன் சர்ச்சை இங்கே தொடர்ந்தது. தலைமை தாங்கிய சிற்பி 'பிச்சமூர்த்தியை இரண்டாம் புரட்சி என்கிறார்கள். பாரதிதாசன் தான் இரண்டாம் புரட்சி பிச்சமூர்த்தியை முன்றாம் புரட்சி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் என்றார். அடுத்துப் பேச வந்த ஞானக்கூத்தன் இதை ஒப்புக்கொண்டு பேசியது குறிப்பிடத் தகுந்தது. அவரிடத்தில் ஒரு மாற்றம் தெரிந்தது.

நான் பேசும்போது, புதுக்கவிதைக்கான பண்புகளைப் பிச்சமூர்த்தியிடம் பார்க்க முடிய வில்லை. பாரதிக்குப் பிறகு வசனகவிதையை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்திச் சென்றவராக அவரைக் கூறலாம் (விரிவான கட்டுரை இந்த இதழில் இடம் பெற்றிருக்கிறது) என்று குறிப்பிட்டேன். கருத்துரை வழங்கிய மலையாளக் கவிஞர் கே. ஜயப்பப் பணிக்கரும் 'பிச்சமூர்த்திக்கு ஒரு மறுமதிப்பீடு தேவை' என்றார்.

ஆக்டோபர், 2

சென்னை இராமலிங்கர் பணிமன்றம், ஏவி.எம். அறக்கட்டளை இணைந்து நடத்திய வள்ளவர் மகாத்மா காந்தி விழாவில் 'அரசியலில் அகிம்சைக் கொள்கையைக் கொண்டு வந்தது காந்தியடிகள் செய்த புரட்சி என்று பேசினேன்.

ஆக்டோபர், 8

ராஜகிரியில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழா. 'இப்போதெல்லாம் தாய்மார்கள் தாலாட்டுப் பாடுவதில்லை. முஸ்லிம்களின் நாட்டுப் புறப் பாடல்கள் அழிந்து வருகின்றன. அவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பேசினேன்.

என் சொற்பொழிவு முடிந்ததுமே ஒரு பெண் வந்து உங்களுடன் பேச வேண்டும் என்றார். 'பேசுக்கள்' என்றேன். நான் என் குழந்தைகளுக்குப் பழைய தாலாட்டுப் பாடல்களைத்தான் பாடு கிறேன்' என்றார். பாடச் சொன்னேன். இனிமையான் குறவில் பாடத் தொடங்கிவிட்டார். இந்தப் பாடலை 'நாட்டுப்புறப் பாடல்' பகுதியில் தந்திருக்கிறேன்.

ஆகஸ்ட், 14

'கவிக்கோ' ஆசிரியர் குழுக் கூட்டம் சென்னை காஞ்சி ஹோட்டலில் நடைபெற்றது. பாலா, தமிழ்நாடன் பா. செய்ப்பிரகாசம், நெமு. இக்பால், பொன். செல்வகணபதி, அறிவுமதி, புகழேந்தி வந்திருந்தனர். இதழை இன்னும் சிறப்பாகக் கொண்டுவைதற்கான முயற்சிகளை மேற் கொள்வதை முடிவு செய்யப்பட்டது. ஜனவரி, மார்ச் 2000 ஆம் ஆண்டுக்கான இதழை உலகக் கவிஞர் தினச் சிறப்பிதழாகத் தயாரிப்பதெனவும் கவிஞர் தமிழ் நாடனிடம் அப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. முனைவர். சுபாசு சந்திர

போசு கூட்டத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தி ருந்தார்.

ஆகஸ்ட், 22

பேராவூரணி அறிவுமதி கலை இலக்கிய இயக்கமும் பூக்கொல்லை யுனிவர்சல் தொழிற் பயற்சி நிலையமும் இணைந்து பேராவூரணியில் தமிழ்த் திருவிழா 2031 கொண்டாடின. அதில் எனக்குப் பாராட்டு விழாவும், 'கவிக்கோ' இதழ் அறிமுக விழாவும் நடந்தன. தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் முனைவர் மாதையின் தலைமை தாங்கினார். பேராசிரியர் துல்கர்ணைன், பேராசிரியர் ஏசு.பி.கண்பதி, புலவர் மகாலிங்கம், ஏ.கே. வெள்ளிமலை, அறிவுமதி பெ.மணியரசன் பாராட்டிப் பேசினர். யுனிவாசல் தொழிற்பயிற்சி நிலையத் தாளாளர் பி.முகமது இசாக்கும், மா.பாலமுருகனும் சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தனர்.

ஆகஸ்ட், 23

தமிழக அரசு குறள்பீடிச் சங்கப் பலகையின் செயற்குழுக்கூட்டம் மாண்புமிகு அமைச்சர் தமிழ்த்துடிமகன் தலைமையில் செயலகத்தில் நடந்தது. விருதுக்கான துறைகள், பரிசுத் தொகைகள், விதிமுறைகள், பற்றிக் கலந்தாலோசித்துப் பரிந்துரைகள் அளிக்கப்பட்டன.

ஆகஸ்ட், 26

ஜிக்கிய அமீரகம் துபாயில் இந்தியன் முஸ்லிம் அசோலியேஷன் (ஸமான்) 25 ஆம் ஆண்டு வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடும் வகையில் என் தலைமையில் 'அண்ணலார் ஓர் அழகிய முன்மாதிரி' என்ற தலைப்பில் கவியரங்கம் நடத்தினர். ஈரோடு தமிழ்நப்பன் வாழ்த்துப் பாப் பாடினார். திருமதி சியாமா சிவக்குமார், அ.முகம்மது தாஹா, செல்வி அர்ச்சனா லிங்கண்ணன் இராமலிங்கம் அப்துல் ஜலில், காதர் மொஹிதீன், மரியம் கபீர், ம.அன்வர் பாஷா, ஜால்பிகார், நாசர் ஹாஜுப் அப்துல் ரவுப், புலவர் முஸ்தபா, ஜாபர் சாதிக் ஆகியோர் கவிதை பாடினர். அப்துல் கதீம் நன்றிப்பா வழங்கினார். ஸமான் செயலாளர் அப்துல் ரஹ்மான் வரவேற்றுக் கவிதை பாடினார். கவியரங்கம் நான்கு மணி நேரத்துக்கு மேல் நடந்தது. நேரம் நள்ளிரவு தால்ஸ்டியும் அலையேர் கலையாமல் கவிதைகளை ரசித்தது வியக்க வைத்தது.

ஆகஸ்ட், 29

சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழக ஏற்பாட்டில், ஜி.எம்.டி. நகை மாளிகையின் ஆதரவில் கவிஞர் க.து.மு. இக்பால் அவர்களின் கனவுகள் வேண்டும் நூல் வெளியீட்டு விழா நிகழ்ந்தது. சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகச் செயலாளர் நா. ஆண்டியப்பன் வரவேற்றார். தலைவர் கவிஞரேறு அமலதாசன் தலைமை வகித்தார். மலேசிய நண்பன் ஆசிரியர் ஆதி குமணன் வாழ்த்துரை வழங்கினார். ஜி.எம்.டி. நகை மாளிகை இயக்குநர் முசமது முஸ்தபா நூல் வெளியிட்டார். நான் சிறப்புரை ஆற்றினேன். சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றதற்காக எனக்குப் பாராட்டும் அளிக்கப்பட்டது. கவிஞர் பிச்சினைக் காடு இளங்கோ பாராட்டுப் பா வழங்கினார். திருநாவுக்கரசு அறிமுக உரை ஆற்றினார். க.து.மு. இக்பால் ஏற்புரை வழங்கினார். ராமராஜா நன்றி யுரைத்தார்.

முகவர்கள் தேவை

'கவிக்கோ' இதழை
விற்பனை செய்ய
முகவர்கள் தேவை.

தக்க கழிவு தரப்படும்.
விண்ணப்பிக்க,

கவிக்கோ
20, முதல் கடல்வழிச் சாலை,
வால்மீகி நகர்,
சென்னை - 600 041.

நபிகள் நாயகத்தின் நல்லுரைத் தொகுப்பு!
அனைத்து மக்களும் படித்துப் பயன்பெற மகத்தான வாய்ப்பு!

நபிகளாரின் பொன் மொழிகள்

ஸஹீ ஹால் புகாரி

(அரபி மூலமும் தமிழாக்கமும்)

திருக்குர் ஆணை அடுத்து மதித்துப் போற்றப்படும் ஆதாரபூர்வ
இல்லாமிய நன்னொறிக் களஞ்சியம்!

இல்லங்கள் தோறும் இருக்க வேண்டிய பொன்மொழிச் சுரங்கம்!
வையத்தை வாழ்விக்க வந்த வள்ளல்

நபியின் வழி மொழித் தொகுப்பு!

அரபி மூலத்துடன் அழகு தமிழில் அகத்தை மலர்விக்கும் அணிமலர்!
என்ன இனிக்கும் வண்ணக்கருவுலம்.

இன்றே வரங்கிப் பழயங்கன்!

ரஹ்மத் அறக்கட்டளையின் பெருமை மிகு வெளியீடு!

முதல் பாகம்	:	ரூ.190/-
இரண்டாம் பாகம்	:	ரூ.190/-
மூன்றாம் பாகம்	:	ரூ.190/-
நான்காம் பாகம்	:	ரூ.190/-
ஐந்தாம் பாகம்	:	ரூ.190/-
ஆறாம் பாகம்	:	ரூ.190/-

தபாலில் பெற ஒரு பிரதிக்கு ரூ.20 வீதம் அனுப்பவும், D.D. அல்லது M.O. மட்டுமே
ஏற்கப்படும். செக் அனுப்ப வேண்டாம்! V.V.P.யில் அனுப்ப இயலாது.

கிடைக்கும் இடம்:

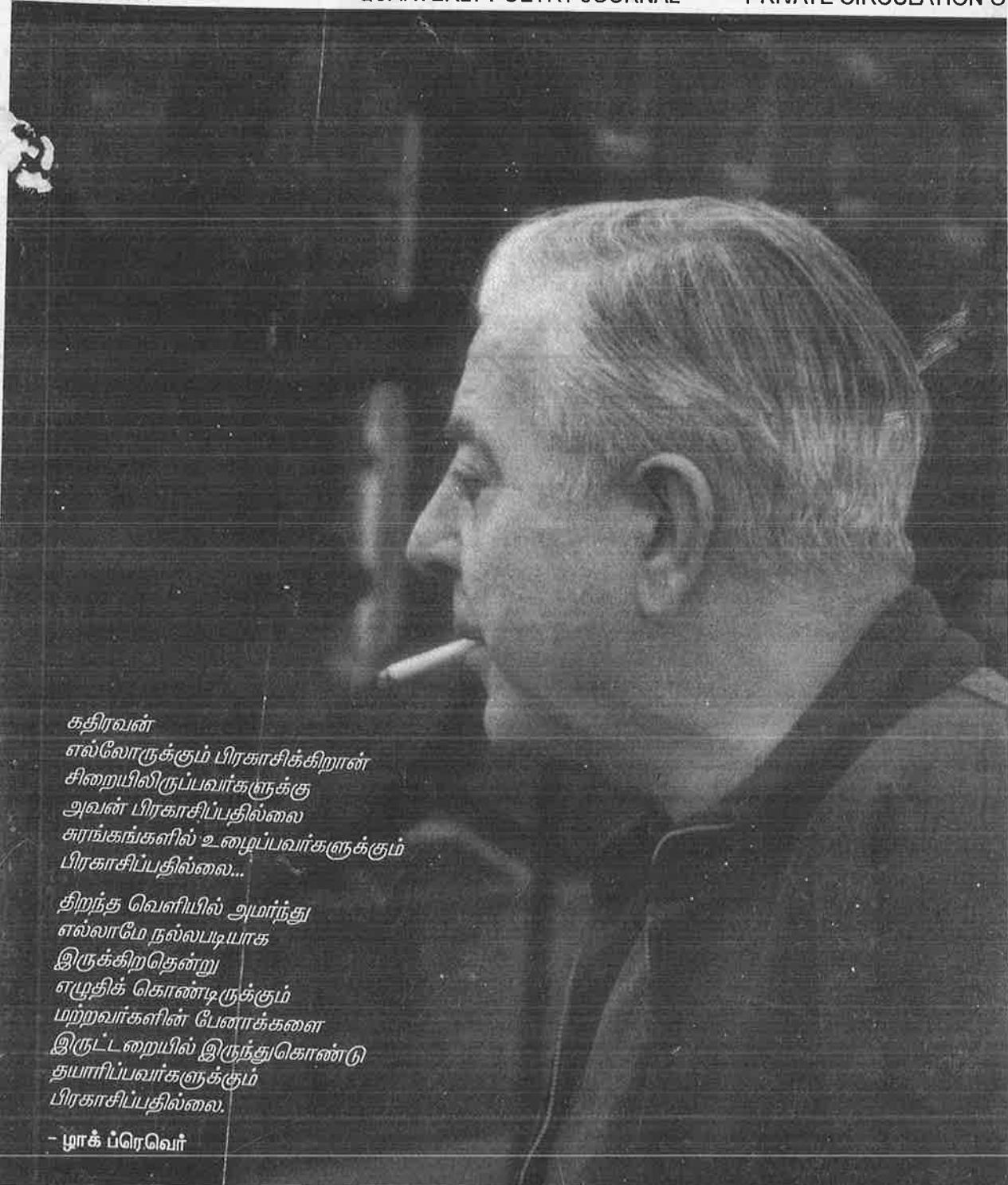
ரஹ்மத் பப்ளிகேஷன்ஸ்

29, இரண்டாவது மெயின் ரோடு, சி.ஐ.டி. காலனி,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

தொலைபேசி: 499 7373, தொலை நகல்: 498 4037

இமெயில்: deen@giastmd01.vsnl.net.in

இன்டா அல்லாஹ் அடுத்துக்குத் தார்த்து வெளிவரும்.

கதிரவன்
எல்லோருக்கும் பிரகாசிக்கிறான்
சிறையிலிருப்பவர்களுக்கு
அவன் பிரகாசிப்பதில்லை
சரங்கங்களில் உழைப்பவர்களுக்கும்
பிரகாசிப்பதில்லை...

திறந்த வெளியில் அமர்ந்து
எல்லாமே நல்லயடியாக
இருக்கிறதென்று
எழுதிக் கொண்டிருக்கும்
மற்றவர்களின் பேணாக்களை
இருட்டறையில் இருந்துகொண்டு
தயாரிப்பவர்களுக்கும்
பிரகாசிப்பதில்லை.

- மூக் ப்ரெவர்